397

19718

ശ്രീ രാമോദയം.

ശുഭം [illegible]

[illegible]

This book belongs to

A. Cochrocannen

[illegible] Peroonard

Quilon

[illegible]

... PUBLIC LIB...
cg. No ...
VELOOR, KOTTAYAM

ശ്രീരാമൊദന്തം.

കാവ്യം

ശ്ലോകം പദം വിഭക്തി

അന്വയം അന്വയാൎത്ഥം

പരിഭാഷമുതലായത

ഇതിൽ

അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

സൎക്കാരിൽ നിന്നും

തിരുവനന്തപുരം

മുദ്രാവിലാസം

അച്ചുക്കൂടത്തിൽ

അച്ചടിപ്പിക്കപ്പെട്ടത.

൧൮൬൯.

BOSE PUBLIC ... Reg. No 19714 ... KOTTAYAM

ശ്രീരാമോദന്തം കാവ്യം.

ശ്ലോകം- പദം- വിഭക്തി- അന്വയം- അന്വയാൎത്ഥം- പരിഭാഷ- മുതലായി ബാലകന്മാരുടെ ഉപകാരത്തിന്നായി അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിൽ വിഭക്തി മുഴുവനും അച്ചടിപ്പിച്ചാൽ പുസ്തകം വലുതാകുമെന്നും നിശ്ചയിച്ച അക്ഷരം കുറച്ച അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതിന്റെ വിവരം താഴെപറയുന്നു.

അകാരാന്തംപുല്ലിംഗം പ്രഥമൈകവചനത്തിനു. പകരം അ- പു- പ്ര- ഏ. എന്നു കാണിച്ചു അച്ചടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.

അ-	അകാരാന്തം.	ന-	നകാരാന്തം.
ആ-	ആകാരാന്തം.	മ-	മകാരാന്തം.
ഇ-	ഇകാരാന്തം.	വ-	വകാരാന്തം.
ഈ-	ഈകാരാന്തം.	ഷ-	ഷകാരാന്തം.
ഉ-	ഉകാരാന്തം.	സ-	സകാരാന്തം.
ഊ-	ഊകാരാന്തം.	ഹ-	ഹകാരാന്തം.
ഋ-	ഋകാരാന്തം.	പു-	പുല്ലിംഗം.
ഐ-	ഐകാരാന്തം.	സ്ത്രീ-	സ്ത്രീലിംഗം.
ഒ-	ഒകാരാന്തം.	ന-	നപുംസകലിംഗം.
ഔ-	ഔകാരാന്തം.	പ്ര-	പ്രഥമ.
ച-	ചകാരാന്തം.	ദ്വി-	ദ്വിതീയ.
ജ-	ജകാരാന്തം.	തൃ-	തൃതീയ.
ത-	തകാരാന്തം.	ച-	ചതുൎത്ഥി.

ഥ- ഥകാരാന്തം, പ- പഞ്ചമി.
ദ- ദകാരാന്തം. ഷ- ഷഷ്ഠി.
ധ- ധകാരാന്തം, സ- സപ്തമി.
എ- എകവചനം.
ദ്വി- ദ്വിവചനം.
ബ- ബഹുവചനം.
പ്ര- പ്രഥമൻ.
മ- മദ്ധ്യമൻ.
ഉ- ഉത്തമൻ.
പു- പുരുഷൻ.
പ- പരസ്മൈപദി.
ആ- ആത്മനെപദി.

ശ്രീരാമൊദന്തം

കാവ്യം

ശ്രീപതിം പ്രണിപത്യാഹം ശ്രീവത്സാങ്കിത വക്ഷസം ശ്രീരാമൊ ദന്തമാഖ്യാസ്യെ ശ്രീവാന്മീകിപ്രകീൎത്തിതം. ശ്രീപതിംപ്രണിപത്യഅഹം ശ്രീവത്സാങ്കിതവക്ഷസം ശ്രീരാമൊദന്തം ആഖ്യാസ്യെ ശ്രീവാന്മീകിപ്രകീൎത്തിതം. ശ്രീപതിം ഇകാരാന്തം പുല്ലിംഗം ദ്വിതിയൈകവചനം പ്രണിപത്യ ല്യബന്തമവ്യയം അഹംഅസ്മ ച്ശബ്ദം പ്രഥമൈക വചനം ശ്രീവത്സാങ്കിത വക്ഷസം സകാരാന്തം പുല്ലിംഗം ദ്വിതീയൈക വചനം ശ്രീരാമൊദന്തം അകാരാന്തം പുല്ലിംഗം ദ്വിതീയൈകവചനം ആഖ്യാസ്യെ ലൃട്ടിൽ ആത്മനെപദി ഉത്തമപുരുഷൈകവചനം ശ്രീവാന്മീകിപ്രകീൎത്തിതം അകാരാന്തം പുല്ലിംഗം ദ്വിതീയൈകവചനം. അഹം ശ്രീവത്സാങ്കിതവക്ഷസം ശ്രീപതിം പ്രണിപത്യ ശ്രീവാന്മീകി പ്രകീൎത്തിതം ശ്രീരാമൊദന്തം ആഖ്യാസ്യെ. ഞാൻ ശ്രീവത്സാങ്കിത വക്ഷസ്സായിരിക്കുന്ന ശ്രീപതിയെ പ്രണിപതിച്ചിട്ട ശ്രീവാന്മീകി പ്രകീൎത്തിത മായിരിക്കുന്ന ശ്രീരാമൊദന്തത്തെ ആഖ്യാനം ചെയ്വാൻ തുടങ്ങുന്നു. ശ്രീവത്സാങ്കിത വക്ഷസ്സ ശ്രീവത്സംകൊണ്ട അങ്കിതമായിരിക്കുന്ന വക്ഷസ്സൊട കൂടിയവൻ ശ്രീവത്സം ശ്രീവത്സം എന്ന മറുവ അങ്കിതം അടയാളപ്പെട്ടത വക്ഷസ്സ മാൎവിടം ശ്രീ

പതി ശ്രീനാരായണൻ പ്രണിപതിക്ക നമസ്ക രിക്ക ശ്രീവാന്മീകിപ്രകീത്തിതം ശ്രീവാന്മീകി യാൽ പ്രകീത്തിതം ശ്രീവാന്മീകി ശ്രീവാന്മീകി മഹഷി പ്രകീത്തിതം പ്രകഷ്ഷേണ കീത്തിക്കപ്പെ ട്ടത പ്രകഷ്ടം അതിശയം കീത്തിക്ക പറെക ശ്രീ രാമൊദന്തം ശ്രീരാമൻെറ ഉദന്തം ഉദന്തം വൃ ത്താന്തം അഖ്യാനം ചെയ്ക പറെക.

൨ പുരാവിശ്രവസഃ പുത്രൊ രാവണൊനാമ രാക്ഷസഃ ആസീദസ്യാനുജൌചാസ്താം കുംഭ കൎണ്ണവിഭീഷണൌ. പുരാ വിശ്രവസഃപുത്രഃ രാ വണഃനാമ രാക്ഷസഃ ആസീൽഅസ്യ അനു ജൌ ച ആസ്താം കുംഭകൎണ്ണവിഭീഷണൌ പുരാ അവ്യയം വിശ്രവസഃ സ-പു-ഷ-എ-പുത്രഃഅ- പു-പ്ര-എ-രാവണഃ അ-പു-പ്ര-എ-നാമഅവ്യ- രാക്ഷസഃഅ-പു-പ്ര-എ-ആസീൽലങ്ങിൽ പര സ്മൈപദി-പ്ര-പു-എ-അസ്യ ഇദംശബ്ദം പു- ഷ-എ- അനുജൌ അ-പു-പ്ര-ദ്വി-ച അവ്യ- ആസ്താം ലങ്ങിൽ പരസ്മൈപദി-പ്ര-പു-ദ്വി- കുംഭകൎണ്ണവിഭീഷണൌ അ-പു-പ്ര-ദ്വി-പുരാ വിശ്രവസഃ പുത്രഃ രാവണഃ നാമ രാക്ഷസഃ ആസീൽ അസ്യ അനുജൌ കുംഭകൎണ്ണവിഭീഷ ണൌ ച ആസ്താം. പണ്ട വിശ്രവസ്സിൻെറ പു ത്രനായി രാവണൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായിരിക്കു ന്ന രാക്ഷസൻ ഭവിച്ചു ഇവൻെറ അനുജന്മാരാ യിട്ട കുംഭകൎണ്ണവിഭീഷണന്മാരും ഭവിച്ചു വിശ്രു വസ്സു വിശ്രവസ എന്ന മഹഷി ഭവിക്ക ഉണ്ടാ ക ഇവൻ രാവണൻ കുംഭകൎണ്ണവിഭീഷണന്മാ ർ കുംഭകൎണ്ണനും വിഭീഷണനും.

൩ തെരുതീവ്രെണ തപസാപ്രത്യക്ഷീകൃത്യ വെധസം വവ്രിരെച വരാനിഷ്ടാ നസ്മാദാ

ശ്രിതവത്സലാൽ. തെ തു തീവ്രെണ തപസാപ്ര ത്യക്ഷീകൃത്യ വെധസം വവ്രിരെ ച വരാൻ ഇ ഷ്ടാൻഅസ്മാൽ ആശ്രിത വത്സലാൽ. തെ തച്ഛ ബ്ദ-പു-പ്ര-ബ-ത്തു അവ്യയംതീവ്രെണ അ-ന- ത്രു-എ-തപസാ സ-ന-ത്രു-എ- പ്രത്യക്ഷീകൃത്യ ല്യബന്തമവ്യയം വെധസം സ-പു-ദ്വി-എ- വവ്രിരെലിട്ടിലാത്മനെപദി-പ്ര-പു-ബ-ചഅ വ്യ-വരാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ-ഇഷ്ടാൻ അ-പു- ദ്വി-ബ-അസ്മാൽ ഇദംശബ്ദം പു-പ-എ-ആ ശ്രിതവത്സലാൽ അ-പു-പ-എ- തെ തു തീ വ്രെണ തപസാ വെധസം പ്രത്യക്ഷീകൃത്യ ആ ശ്രിതവത്സലാൽ അസ്മാൽ ഇഷ്ടാൻ വരാൻ വവ്രിരെ ച. അവരാകട്ടെ തീവ്രമായിരിക്കുന്ന തപസ്സുകൊണ്ട വെധസ്സിനെ പ്രത്യക്ഷീകരിച്ചി ട്ട ആശ്രിത വത്സലനായിരിക്കുന്ന ഇവങ്കൽനി ന്നഇഷ്ടങ്ങളായിരിക്കുന്ന വരങ്ങളെ വരിക്കയും ചെയ്തു. അവർ രാവണാദികൾ തീവ്രംകഠിനം വെധസ്സുബ്രഹ്മാവപ്രത്യക്ഷീകരിക്ക പ്രത്യക്ഷമാ ക്കുക ആശ്രിതവത്സലൻ ആശ്രിതന്മാരിൽവ ത്സലൻ ആശ്രിതന്മാർ. ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടവർ ആശ്രയിക്ക സെവിക്ക വത്സലൻ വാത്സല്യയു ക്തൻ ഇവൻ ബ്രഹ്മാവ ഇഷ്ടങ്ങൾ ഇച്ശിക്കപ്പെ ട്ടവ ഇച്ശിക്ക ആഗ്രഹിക്ക വരിക്ക അപെക്ഷി ക്കുക.

൭ രാവണൊ മാനുഷാ ദന്യൈരവദ്ധ്യത്വം തഥാത്മനഃ നിദ്രൈവതൈച്ശയാനിദ്രാം കുംഭക ൎണ്ണൊ വൃണീതച. രാവണഃ മാനുഷാൽ അ ന്യൈഃ അവദ്ധ്യത്വം തഥാ ആത്മനഃ നിദ്രൈ വതൈച്ശയാ നിദ്രാം കുംഭകൎണ്ണഃ അവൃണീത ച. രാവണഃ അ-പു-പ്ര-എ-മാനുഷാൽ അ-പു-പ-

എ-അന്യൈഃ അ-പ-ത്രു-ബ-അവദ്ധ്യത്വം അ ന-ദ്വി-എ- തഥാത്മാ-ആത്മനഃ ന-പ-ഷ- എ- നിൎവ്വെദാത്മികയാ അ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- നി ദ്രാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- കുംഭകൎണ്ണഃ അ-പ-പ്ര- എ- അവൃണീത ലങ്ങിൽപര-പ്ര-പ-എ- ച അ വ്യ. രാവണഃ മാനുഷാൽ അന്യൈഃ ആത്മനഃ അവദ്ധ്യത്വംതഥാകുംഭകൎണ്ണഃ നിൎവ്വെദാത്മികയാ നിദ്രാം ചഅവൃണീത. രാവണൻ മാനുഷങ്കൽനി ന്ന അന്ന്യന്മാരാൽ ആത്മാവിന്റെ അവദ്ധ്യ ത്വത്തെയും അപ്രകാരം കുംഭകൎണ്ണൻ നിൎവ്വെദ ത്തെച്ചു ഹെതുവായിട്ട നിദ്രയെയും വരിച്ചു. മാ നുഷൻ മനുഷ്യൻ അന്ന്യന്മാർ മററുള്ളവർ ആ ത്മാവ താൻ അവദ്ധ്യത്വം അവദ്ധ്യനാവൂ എ ന്നുള്ളത അവദ്ധ്യൻ വദ്ധ്യൻ എന്നിയെ ഇരി ക്കുന്നവൻ വദ്ധ്യൻ വധിക്കപ്പെട്ടവാൻ ശക്യൻ വിധിക്ക നിഗ്രഹിക്ക നിൎവ്വെദെച്ചാ നിൎവ്വെ ദത്തിങ്കലെ ഇച്ശാ നിൎവ്വെദത്വം നിൎവ്വെദമാവൂ എന്നുള്ളത നിൎവ്വെദം ദെവാദാവം ഇച്ശാ അ ഗ്രഹം നിദ്രാ ഉറക്കം വരിക്ക അപെക്ഷിക്കുക.

൯ വിഭീഷണൊ വിഷ്ണുഭക്തിം വവ്രെ സത്വ ഗുണാന്വിതഃ തെദ്ധ്യഎതാൻ വരാൻ ദത്വാ ത ത്രൈവാന്തൎദ്ധെ പ്രഭുഃ വിഭീഷണഃ വിഷ്ണുഭ ക്തിം വവ്രെ സത്വഗുണാന്വിതഃ തെഭ്യഃ എ താൻ വരാൻ ദത്വാ തത്ര എവ അന്തൎദ്ധെ പ്ര ഭുഃ വിഭീഷണഃ അ-പ-പ്ര-എ- വിഷ്ണുഭക്തിം ഇ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- വവ്രെ ലിട്ടിലാത്മനെപദി- പ്ര-പ-എ- സത്വഗുണാന്വിതഃ അ-പ-പ്ര-എ- തെഭ്യഃ തച്ശബ്ദം-പ-ച-ബ- എതാൻ എതച്ശ ബ്ദം പല്ലിംഗം -ദ്വി-ബ- വരാൻ അ-പ-ദ്വി- ബ- ദത്വാക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യ - തത്ര അവ്യ-

എവ അവ്യ - അന്നാട്ടുടെ ലിട്ടിലാത്മനെപദി-
പ്ര-പ-എ- പ്രട്ടഃ ഉ-പ- പ്ര-എ- സത്വഗുണാ
ന്വിതഃ വിഭീഷണഃ വിഷ്ണുഭക്തിം വപ്രെപ്രട്ടഃ
തെഭ്യഃ എതാൻ വരാൻ ദത്വാ തത്ര എവഅ
ന്തട്ടുധെ സത്വഗുണാന്വിതനായിരിക്കുന്ന വി
ഭീഷണൻ വിഷ്ണുഭക്തിയെ വരിച്ചു പ്രട്ട അവ
ക്കായിക്കൊണ്ട ൧൦ വരങ്ങളെ ദാനഞ്ചെയ്യിട്ട
അവിടത്തന്നെ. അന്തദ്ധാനംചെയ്തു. സത്വഗു
ണാന്വിതൻ സത്വഗുണത്തൊട അന്വിതൻ സ
ത്വഗുണം സാത്വീകഗുണം അന്വിതൻ കൂടിയ
വൻ വിഷ്ണുഭക്തി വിഷ്ണുവിങ്കലെഭക്തി വരിക്ക
അപെക്ഷിക്കുക പ്രട്ട സവ്വലൊക നിയന്താവ
അവർ രാവണാദികൾ ദാനംചെയ്ക കൊടുക്ക
ക അന്തദ്ധാനംചെയ്ക മറെക.

ന്ന രാവണസ്തതൊഗത്വാ രണെ ജിത്വാ ധ
നാധിപം ലങ്കാപുരിം പുഷ്പകഞ്ചഹൃത്വാ തത്രാവ
സത്സുഖം. രാവണഃ അ-പ-പ്ര-എ- തു അവ്യ-
തതഃ തസിദന്തമവ്യ - ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ
ന്തമവ്യ രണെ അ-പ-സപ്തമ്യെകവചനം ജി
ത്വാക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യ- ധനാധിപം അ-
പ-ദ്വി-എ- ലങ്കാപുരിം ൦രം സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-പുഷ്പ
കം അ-ന-ദ്വി-എ-ച അവ്യ-ഹൃത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യ
ന്തമ-തത്രഅവ്യ-അവസൽ ലങ്ങിൽപരസ്മൈപ
ദി-പ്ര-പ-എ-സുഖം ക്രിയാവിശെഷണം. രാ
വണഃ തു തതഃ ഗത്വാരണെ ധനാധിപം ജിത്വാ
ലംകാപുരിം പുഷ്പകം ച ഹൃത്വാതത്ര സുഖം അ
വസൽ. രാവണനാകട്ടെ അവിടെനിന്ന ഗമി
ച്ചിട്ട രണത്തിങ്കൽ ധനാധിപനെ ജയിച്ചിട്ട
ലംകാപുരിയെയും പുഷ്പകത്തെയും ഹരിച്ചിട്ട അ
വിടെസുഖമാകും വണ്ണം വസിച്ചു. ഗമിക്കപൊ

ക രണം യുദ്ധം ധനാധിപൻ വൈശ്രവണൻല
ങ്കാപുരി ലംകാരാജധാനി പുഷ്പകംപുഷ്പകംഎന്ന
വിമാനം ഹരിക്ക അപഹരിക്ക വസിക്കപൊക്കക.

൭ യാതുധാനാ സുതസ്സർവ്വെ രസാതലനിവാ
സിനഃ ദശാനനം സമാശ്രിത്യ ലങ്കായാം സു
ഖമാവസൻ. യാതുധാനാഃ അ-പു-പ്ര-ബ-തതഃ
അവ്യ- സർവ്വെ അ-പു-പ്ര-ബ- രസാതലനി
വാസിനഃ ന-പു-പ്ര-ബ- ദശാനനം അ-പു-
ദ്വി-എ- സമാശ്രിത്യ ല്യബന്തമവ്യയം ലങ്കാ
യാം. ആ-സ്ത്രീ-സ-എ- സുഖം ക്രിയാവിശെഷ
ണം ആവസൻ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ബ- തതഃ
രസാതലനിവാസിനഃ സർവ്വെ യാതുധാനാഃ ദ
ശാനനം സമാശ്രിത്യ ലങ്കായാം സുഖം ആവ
സൻ. അനന്തരം രസാതലനിവാസികളായി
സർവ്വന്മാരായിരിക്കുന്ന യാതുധാനന്മാർ ദശാന
നനെ സമാശ്രയിച്ചിട്ട ലങ്കയിങ്കൽ സുഖമാകും
വണ്ണംവസിച്ചു. അനന്തരം അതിന്റെ ശെഷം
രസാതലനിവാസികൾ രസാതലത്തിങ്കൽ നിവ
സിക്ക ശീലമായിട്ടുള്ളവർ രസാതലം പാതാ
ളം നിവസിക്ക പാക്കുക സർവ്വന്മാർ ഒട്ടൊഴിയാ
തെഉള്ളവർ യാതുധാനന്മാർ രാക്ഷസന്മാർ ദ
ശാനനൻ രാവണൻ സമാശ്രയിക്ക വഴിപൊ
ലെസെവിക്ക ലങ്കാ ലങ്കാരാജ്യം വസിക്കപാ
ക്കുക.

൮ മണ്ഡൊദരീം മയസുതാം പരിണീയദ
ശാനനഃ തസ്യാമുല്ലാദയാമാസ മെഘനാദാഹ്വ
യംസുതം. മണ്ഡൊദരീം ഠം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-മയ
സുതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പരിണീയ ല്യബന്ത
മവ്യ-ദശാനനഃ അ-പു- പ്ര-എ- തസ്യാം തച്ഛ
ബ്ദം സ്ത്രീ-സ-എ- ഉല്ലാദയാമാസ ലിട്ടിലാത്മ

നെപദി പ്ര-പ-ഏ- മെഘനാദാഹ്വയം അ-പ-ദ്വി-ഏ- സുതം അ-പ-ദ്വി-ഏ- ദശാനനഃ മയസുതാം മണ്ഡൊദരീം പരിണീയ തസ്യാം മെഘനാദാഹ്വയം സുതം ഉല്പാദയാമാസ ദശാനനൻ മയസുതയായിരിക്കുന്ന മണ്ഡൊദരിയെ പരിണയിച്ചിട്ട അവളിൽ മെഘനാദാഹ്വയനായിരിക്കുന്ന സുതനെ ഉല്പാദിപ്പിച്ചു ദശാനനൻ രാവണൻ മയസുതാ മയന്റെ സുതാ മയൻ മയാസുരൻ സുതാ പുത്രി പരിണയിക്ക വിവാഹം ചെയ്ക അവൾ മണ്ഡൊദരി മെഘനാദാഹ്വയൻ മെഘനാദൻ എന്ന ആഹ്വയത്തൊട കൂടിയവൻ ആഹ്വയം പെര സുതൻ പുത്രൻ ഉല്പാദിപ്പിക്ക ജനിപ്പിക്കുക.

൯ രസാം രസാതലഞ്ചൈവ വിജിത്യ സത്തു രാവണഃ ലൊകാനാക്രമയൻ സൎവാൻ ജഹാര ചവിലാസിനീഃ. രസാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ-രസാതലം അ-ന-ദ്വി-ഏ- ച അവ്യ-എവ അവ്യ-വിജിത്യ ല്യബന്തമവ്യ- സഃ ത്യ-പ-പ്ര-ഏ-തു അവ്യ-രാവണഃ അ-പ-പ്ര-ഏ- ലൊകാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- ആക്രമയൻ ത-പ-പ്ര-ഏ- സൎവാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- ജഹാരലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-ഏ-ച അവ്യ വിലാസിനീഃ ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-ബ- സഃ രാവണഃ തു രസാം രസാതലം ച വിജിത്യ എവസൎവാൻ ലൊകാൻ ആക്രമയൻ വിലാസിനീഃ ച ജഹാര. ആ രാവണൻ ആകട്ടെരസയെയുംരസാതലത്തെയും ജയിച്ചിട്ട തന്നെ സൎവ്വങ്ങളായിരിക്കുന്ന ലൊകങ്ങളെ ആക്രമയന്നായിട്ട വിലാസിനികളെയും ഹരിച്ചു. രസാഭൂമി രസാതലം പാതളം സൎവ്വങ്ങൾ ഒട്ടൊഴിയാതെ ഉള്ളവ ആക്രമയൻ ആക്രമിച്ചിയങ്ങു

ന്നവൻ അക്രമിക്ക അതിക്രമിക്ക വിലാസിനി
കൾ സുന്ദരികൾ ഹരിക്ക ബലാൽക്കാരമായി
പിടിച്ചുകൊണ്ടുപൊക.

൧൦ ദൂഷയൻ വൈദികം കൎമ്മ ദ്വിജാനൎദ്ദയ
തിസ്മസഃ ആത്മജെനാന്വിതൊയുദ്ധെ വാസ
വഞ്ചാ പ്യപീഡയൽ. ദൂഷയൻ ത-പ്ര-പ്ര-ഏ-
വൈദികം അ-ന-ദ്വി-ഏ-കൎമ്മ ന -ന-ദ്വിഏ-
ദ്വിജാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- അൎദ്ദയതി ലട്ടിൽ-
പ-പ്ര-പു-ഏ-സ്മ അവ്യ-സഃ തച്ഛ-പു-പ്ര-ഏ-
ആത്മജെന അ-പു-ത്രി-ഏ- അന്വിതഃ അ-പു-
പ്ര-ഏ-യുദ്ധെ അ-ന-സ-ഏ-വാസവം അ-പു-
ദ്വി-ഏ-ച അവ്യ. അപി അവ്യ- അപീഡയൽല
ങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-ഏ. സഃ വൈദികം കൎമ്മദൂ
ഷയൻ ദ്വിജാൻ അൎദ്ദയതി സ്മ ആത്മജെന
അന്വിതഃ യുദ്ധെവാസവം ച അപി അപീ
ഡയൽ. അവൻ വൈദികമായിരിക്കുന്ന കൎമ്മ
ത്തെ ദൂഷയന്നായിട്ടു ദ്വിജന്മാരെഅൎദ്ദിപ്പിച്ചുആ
ത്മജനൊടു അന്വിതനായിട്ടു യുദ്ധത്തിങ്കൽ വാ
സവനെയും പീഡിപ്പിച്ചു. അവൻ രാവണൻ
വൈദികം വെദത്തെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത ക
ൎമ്മംക്രിയാ ദൂഷയൻ ദൂഷിപ്പിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ദൂ
ഷിപ്പിക്ക ദൊഷം വരുത്തുക ദ്വിജന്മാർ ബ്രാ
ഹ്മണർ അൎദ്ദിപ്പിക്ക ദുഃഖിപ്പിക്ക ആത്മജൻ പു
ത്രൻ അന്വിതൻ കൂടിയവൻ വാസവൻ ദെ
വെന്ദ്രൻ പീഡിപ്പിക്ക ദുഃഖിപ്പിക്ക.

൧൧ തദീയതരുരത്നാനി പുനരാനായ്യ കിങ്ക
രൈഃ സ്ഥാപയിത്വാത്ര ലങ്കായാമവസച്ച ചി
രായസഃ. തദീയതരുരത്നാനി അ-ന-ദ്വി-ബ-പു
നഃ അവ്യ- ആനായ്യ ല്യബന്തമവ്യ-കിങ്കരൈഃ
അ-പു-ത്രി-ബ-സ്ഥാപയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ

ന്തം-ത്ര അവ്യ-ലങ്കായാം ആ-സ്ത്രീ-സ-ഏ-അവസൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ഏ- ച അവ്യ-ചിരായ അവ്യ-സഃ തച്ഛ-പു-പ്ര-ഏ- സഃ ത്രപ നഃ കിങ്കരൈഃ തദീയതരുരത്നാനി ആനായ്യ ലങ്കായാം സ്ഥാപയിത്വാ ചിരായ അവസൽ ച. അവനാകട്ടെ പിന്നെ കിങ്കരന്മാരെ കൊണ്ട തദീയതരുരത്നങ്ങളെ ആനയിച്ചിട്ട ലങ്കയിൽ സ്ഥാപിപ്പിച്ചിട്ട വളരക്കാലം വസിക്കയും ചെയ്തു. അവൻ രാവണൻ കിങ്കരന്മാർ ഭൃത്യന്മാർ തദീയതരുരത്നങ്ങൾ തദീയങ്ങളായിരിക്കുന്ന തരുരത്നങ്ങൾ തദീയങ്ങൾ അവനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളവ അവൻ ഇന്ദ്രൻ തരുരത്നങ്ങൾ വൃക്ഷരത്നങ്ങൾ കല്പകവൃക്ഷാദികൾ എന്ന അൎത്ഥം ആനയിക്ക കൊണ്ടുവരീക്ക ലങ്കാ ലങ്കാ രാജധാനി സ്ഥാപിപ്പിക്ക കുഴിച്ചിടിയിക്കുക വസിക്ക പാൎക്കുക.

൧൨ തത സ്മിന്നവസരെ വിധാതാരം ദിവൌകസഃ ഉപഗമ്യൊ ചിരെസൎവ്വം രാവണസ്യവിചെഷ്ടിതം. തതഃ അവ്യ-തസ്മിൻ തച്ഛ-പു-സ-ഏ- അവസരെ അ-പു-സ-ഏ- വിധാതാരം ഋക-പു-ദ്വി-ഏ- ദിവൌകസഃ സ-പു-പ്ര-ബ- ഉപഗമ്യ ല്യബന്തമവ്യ- ഊചിരെ ലിട്ടിൽ ആ-പ്ര-പു-ബ- സൎവ്വം അ-ന-ദ്വി-ഏ-രാവണസ്യ അ-പു-ഷ-ഏ- വിചെഷ്ടിതം അ-ന-ദ്വി-ഏ- തതഃ തസ്മിൻ അവസരെദിവൌകസഃ വിധാതാരം ഉപഗമ്യ രാവണസ്യ സൎവ്വം വിചെഷ്ടിതം ഊചിരെ. അനന്തരം ആ അവസരത്തിങ്കൽ ദിവൌകസ്സുകൾ വിധാതാവിനെ ഉപഗമിച്ചിട്ട രാവണന്റെ സൎവ്വമായിരിക്കുന്ന വിചെഷ്ടിതത്തെ വചിച്ചു അവസരം സ

മയം ദ-ി വൌകസ്സുകൾ ദെവകൾ വിധാതവ ബ്രഹ്മാവ ഉപഗമിക്ക പ്രാപിക്ക സൎവ്വം ഒട്ടൊ ഴിയാതെ ഉള്ളത വിചെഷ്ടിതം വ്യാപാരം വ ചിക്കപറക.

൧൩ തദാകൎണ്യ സുരൈസ്സാകം. പ്രാപ്യ ദു ഗ്ദ്ധൊദധെസ്തടം തുഷ്ടാവച ഹൃഷീകെശം വി ധാതാ വിവിധൈസ്തവൈഃ. തൽ തച്ശ-ന-ദ-ി എ- ആകൎണ്യ ല്യബ- സുരൈഃ അ-പ്ര-ത്രി- ബ-സാകം അവ്യയം പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ-ദു ഗ്ദ്ധൊദധെഃ ഇ-പ്ര-ഷ-എ- തടം അ-ന-ദ-ി എ- തുഷ്ടാവ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ്ര-എ- ച അവ്യ യംഹൃഷീകെശം അ-പ്ര-ദ-ി-എ- വിധാതാ ജ്ഞ- പ്ര-പ്ര-എ- വിവിധൈഃ അ-പ്ര-ത്രി-ബ- സ്ത വൈഃ അ-പ്ര-ത്രി-ബ- വിധാതാ തൽ ആകൎണ്യ സുരൈഃ സാകം ദുഗ്ദ്ധൊ ദധെഃ തടം പ്രാപ്യ വിവിധൈഃ സ്തവൈഃ ഹൃഷീകെശം തുഷ്ടാവ ച. വിധാതാവഅതിനെ ആകൎണ്ണനം ചെയ്തി ട്ട സുരന്മാരൊടക്രൂടെ ദുഗ്ദ്ധൊദധിയുടെ തട ത്തെപ്രാപിച്ചിട്ട വിവിധങ്ങളായിരിക്കുന്ന സ്ത വങ്ങളെ കൊണ്ട ഹൃഷീകെശനെ സ്തുതിക്കയും ചെയ്തു. വിധാതാവ ബ്രഹ്മാവ അത രാവണ ചെഷ്ടിതം ആകൎണ്ണനം ചെയ്ത കെൾക്ക സുര ന്മാർ ദെവകൾ ദുഗ്ദ്ധൊദധി ശ്രീപാൽക്കടല തടം തീരം പ്രാപിക്ക ചെല്ലുക വിവിധങ്ങൾ പലപ്രകാരം ഇരിക്കുന്നവസ്തുവങ്ങൾ സ്തൊത്ര ങ്ങൾ ഹൃഷീകെശൻ ശ്രീനാരായണൻ.

൧൪ ആവിൎഭൂയാഥ ദൈത്യാരിഃ പപ്രച്ശ ച പി താമഹം കിമൎത്ഥമാഗതൊസീത്വം സാകം ദെവ ഗണൈരിതി. ആവിൎഭൂയ ല്യബന്തമ- അഥഅ വ്യയം ദൈത്യാരിഃ ഇ-പ്ര-പ്ര-എ- പപ്രച്ശലി

ട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-എ- ച അവ്യയംപിതാമഹം അ-
പ-ദ്വി-എ- കിമൎത്ഥം അവ്യയം ആഗതഃ അ-
പ-പ്ര-എ- അസി ലട്ടിൽ പ-മദ്ധ്യമ പ-എ-
ത്വം യുഷ്മത്തിൽ പ്ര-എ- സാകം അവ്യയം ദെ
വഗണൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- ഇതി അവ്യയം.അ
ഥ ദൈത്യാരിഃ ആവിൎഭൂയ പിതാമഹം പപ്രച്ഛ
ച ത്വംകിമൎത്ഥം ദെവഗണൈഃ സഹ ആഗതഃ
അസി ഇതി. അനന്തരം ദൈത്യാരി ആവിൎഭ
വിച്ചിട്ട പിതാമഹനൊട, പൃഛ്ശിക്കയും ചെയ്തു.
നീ എന്തിനായികൊണ്ട ദെവഗണങ്ങളൊട കൂ
ടെആഗതനായി ഭവിക്കുന്നു എന്നിങ്ങനെ.ദൈ
ത്യരിഃ ശ്രീനാരായണൻ ആവിൎഭവിക്ക പ്രത്യക്ഷ
നാക പിതാമഹൻ ബ്രഹ്മാവ പൃഛ്ശിക്ക ചൊ
ദിക്ക ദെവഗണങ്ങൾ ദെവസമൂഹങ്ങൾ ആഗത
ൻ പ്രാപ്തൻ.

൧൨ തതൊദശാനനാൽ പീഡാ മജസ്തസ്മൈ
ന്യവെദയൽ തച്ശ്രുത്വൊവാച ധാതാരം ഹൎഷ
യൻ വിശ്രവാഃ തതഃ അവ്യയം ദശാനനാ
ൽ അ-പ-പ-എ- പീഡാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-
അജഃ അ-പ-പ്ര-എ- തസ്മൈ തച്ഛ-പ-ച-എ-
ന്യവെദയൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ- തൽശ്രു
ന-ദ്വി-എ- ശ്രുത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയ-ഉവാച ലി
ട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-എ- ധാതാരം ഋ-പ-ദ്വി-എ-
ഹൎഷയൻ ത-പ-പ്ര-എ- വിശ്രവാഃ സ-
പ-പ്ര-എ. തതഃ അജഃ തസ്മൈ ദശാനനാൽ
പീഡാം ന്യവെദയൽ വിശ്രവാഃ തൽശ്രു
ത്വാ ഹൎഷയൻ ധാതാരം ഉവാച. അനന്തരം
അജൻ അവനൊടായിക്കൊണ്ട ദശാനനൻ
പൊക്കൽനിന്നുള്ള പീഡയെ നിവെദിപ്പിച്ചു
വിശ്രവസ്സു അതിനെ ശ്രവിച്ചിട്ട ഹൎഷയ

ന്നായിട്ട ധാതാവിനെ കുറിച്ചു വചിച്ചു. അജ്ജ ൻബ്രഹ്മാവ അവൻ ശ്രീനാരായണൻദശാന നൻ രാവണൻ പീഡാ ബാധാ നിവെദിപ്പി ക്ക അറിയിക്കുക വിഷ്ടരശ്രവസ്സ ശ്രീനാരായണ ൻ അത രാവണൊപദ്രവം ശ്രാവിക്ക കെൾക്ക ഹഷയൻ ഹഷിപ്പിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ഹഷിപ്പി ക്ക സന്തൊഷിപ്പിക്ക ധാതാവ ബ്രഹ്മാവ വ ചിക്ക പറക.

ഹന്ത അലംഭയെനാത്മയൊനെഗച്ശ ദെവ ഗണൈസ്സഹ അഹം ദാശരഥിർഭൂത്വാ ഹനിഷ്യാ മിദശാനനം. അലം അവ്യയം ഭയെന അ-ന- ത്രു-എ- ആത്മയൊനെ ഇ-പു- സംബൊധ ന-പ്ര-എ- ഗച്ശ ലൊട്ടിൽ പ-മദ്ധ്യമ-പു-എ- ദെവഗണൈഃ അ-പു-ത്രു-ബ- സഹ അവ്യയം അഹം അസ്മത്തിൽ പ്ര-എ- ദാശരഥിഃ ഇ-പു- പ്ര-എ- ഭൂത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യ- ഹനിഷ്യാമി ല്യ ട്ടിൽ പ-ഉ-പു-എ- ദശാനനം അ-പു-ദ്വി-എ. ആത്മയൊനെഭയെനഅലംത്വം ദെവഗണൈഃ സഹഗച്ശഅഹം ദാശരഥിഃ ഭൂത്വാ ദശാനനം ഹനിഷ്യാമി. അല്ലയൊ ആത്മയൊനെ ഭയം കൊണ്ടുള്ളത മതി നീ ദെവഗണങ്ങളൊട്ട കൂ ടെ ഗമിച്ചാലും ഞാൻ ദശരഥിയായി ഭവി ച്ചിട്ട ദശാനനനെ ഹനിക്കുന്നുണ്ട. ആത്മയൊ നിബ്രഹ്മാവഭയം പെടി ദെവഗണങ്ങൾ ദെവ സമൂഹങ്ങൾ ഗമിക്ക പൊക ദാശരഥി ദശരഥ ന്റെ പുത്രൻ ദശാനനൻ രാവണൻ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്കുക.

ഹൈ ആത്മാം ശൈശ്ചസുരാസ്സുവെൾഭ്രമൈൗവാ നരരൂപിണഃ ജായെരന്മമസാഹായ്യം കത്തുംരാ വണനിഗ്രഹെ. ആത്മാംശൈഃ അ-പു-ത്രു-ബ-

സുരാഃ അ-പു-പ്ര-ബ- സൎവ്വെ അ-പു-പ്ര-ബ-ഭ്രമൌ ഇ-സ്ത്രീ-സ-എ- വാനരരൂപിണഃ ന-പു-പ്ര-ബ-ജായെരൻ ലിങ്ങിൽ ആ-പ്ര-പു-ബ- മമ അസ്മത്തിൽ ഷ-എ- സാഹായ്യം അ-ന-ദ്വി-എ- കൎത്തും തുമുന്നന്തമവ്യയം രാവ ണനിഗ്രഹെ അ-പു-സ-എ. സൎവ്വെ സുരാഃ ച ആത്മാംശൈഃ രാവണനിഗ്രഹെ മമ സാഹാ യ്യം കൎത്തുംഭ്രമൌ വാനരരൂപിണഃ ജായെരൻ. സൎവ്വന്മായിരിക്കുന്ന സുരന്മാരും ആത്മാംശങ്ങ ളെകൊണ്ടു രാവണനിഗ്രഹത്തിങ്കൽ എനിക്കു സാഹായ്യത്തെ ചെയ്വാനായികൊണ്ടു ഭ്രമിയിങ്ക ൽ വാനരരൂപികളായിജനിക്കണം. സൎവ്വന്മാർ ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളവർ സുരന്മാർ ദെവന്മാർ ആത്മാംശങ്ങൾ ആത്മഭാഗങ്ങൾ രാവണനിഗ്ര ഹം രാവണവധം സാഹായ്യം സഹായഭാവം വാനരരൂപികൾ വാനരശരീരികൾ.

൧൪ എവമുക്ത്വാവിധാതാരം തത്രൈവാന്ത ൎദ്ധധെഹരിഃ പത്മയൊനിസ്സൂഗീൎവ്വാണൈ സ്സമം പ്രായാൽ പ്രഹൃഷ്ടധീഃ എവം അവ്യയം ഉ ക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തം-വിധാതാരം ദ്വൂ-പു-ദ്വി-എ- തത്ര അവ്യയം എവ അവ്യയം അന്ത ൎദ്ധധെ ലിട്ടിൽ ആ-പ്ര-പ-എ- ഹരിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ: പത്മയൊനിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ- തു അ വ്യയംഗീൎവ്വാണൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- സമം അ വ്യയം പ്രായാൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-എ- പ്ര ഹൃഷ്ടധീഃ ഠരം-പ-പ്ര-എ. ഹരിഃ വിധാതാരം എവം ഉക്ത്വാ തത്ര എവ അന്തൎദ്ധധെ പത്മയൊ നിഃ തു പ്രഹൃഷ്ടധീഃ ഗിൎവ്വാണൈഃ സമം പ്രായാ ൽ. ഹരി വിധാതാവിനൊട ഠരംവണ്ണം വചി ച്ചിട്ട അവിടത്തന്നെ അന്തൎദ്ധാനം ചെയ്തു പ

ത്മയൊനിയാകട്ടെ പ്രഹൃഷ്ടധിയായിട്ട ഗീർവ്വാ ണന്മാരൊട കൂടെ പ്രയാണം ചെയ്യൂ. ഹരി ശ്രീ നാരായണൻ വിധാതാവ ബ്രഹ്മാവ വചിക്ക പറക അന്തൎദ്ധാനം ചെയ്തു മറെക പത്മയൊനി ബ്രഹ്മാവ പ്രഹൃഷ്ടധീ പ്രഹൃഷ്ടയായിരിക്കുന്ന ധീയൊട കൂടിയവൻ പ്രഹൃഷ്ടാ സന്തുഷ്ടാ ധീ ബുദ്ധി ഗീർവ്വാണന്മാര ദെവന്മാർ പ്രയാണം ചെയ്തു പൊക.

൧൯ അജീജനത്തതശ്ശക്രൊ ബാലിനം നാമവാനരം സുഗ്രീവമപിമാൎത്താണ്ഡാ ഹനു മന്തഞ്ചമാരുതഃ. അജീജനൽ ലുങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ- തതഃ അവ്യയം ശക്രഃ അ-പ-പ്ര-എ- ബാലിനം ന-പ-ദ്വി-എ- നാമ അവ്യയം വാ നരം അ-പ-ദ്വി-എ-സുഗ്രീവം അ-പ-ദ്വി-എ- അപി അവ്യയം മാൎത്താണ്ഡഃ അ-പ-പ്ര-എ-ഹ നുമന്തം ത-പ-ദ്വി-എ- ച അവ്യയം മാരുതഃ അ-പ-പ്ര-എ. തതഃ ശക്രഃ ബാലിനം നാമ വാനരം മാൎത്തണ്ഡഃ സുഗ്രീവം അപിമാരുതഃഹ നുമന്തം ച അജീജനൽ. അനന്തരംശക്രൻ ബാ ലി എന്ന പ്രസിദ്ധനായിരിക്കുന്ന വാനരനെ യും മാൎത്തണ്ഡൻ സുഗ്രീവനെയും മാരുതൻ ഹനുമാനെയും ജനിപ്പിച്ചു. ശക്രൻ ദെവെ ന്ദ്രൻ മാൎത്താണ്ഡൻ ആദിത്യൻ മാരുതൻ വായു.

൨൦ പുരൈവജനയാമാസ ജാംബവന്തഞ്ചപ ത്മജഃ എവമന്യെചവിബുധാഃ കപീനജനയ ൻബഹൂൻ. പുരാ അവ്യയം എവ അവ്യയം ജന യാമാസ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-എ- ജാംബവന്തം ത-പ-ദ്വി-എ- ച അവ്യയം പത്മജഃ അ-പ- പ്ര-എ- ഏവം അവ്യയം അന്യെ അ-പ-പ്ര-

ബ- ച അവ്യയം വിബുധാഃ അ-പ-പ്ര-ബ. കപീൻ ഇ-പ-ദ്വി-ബ- അജനയൻ ല ങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-ബ- ബഹൂൻ ഉ-പ-ദ്വി- ബ. പത്മജഃ പുരാ എവ ജാംബവന്തം ച ജന യാമാസ എവം അന്ന്യെ വിബുധാഃ ചബഹൂൻ കപീൻ അജനയൻ. പത്മജൻ പണ്ടെതന്നെ ജാംബവാനെയും ജനിപ്പിച്ചു ०രംവണ്ണം അന്ന്യ ന്മാരായിരിക്കുന്ന വിബുധന്മാരും ബഹുക്കളാ യിരിക്കുന്ന കപികളെജനിപ്പിച്ചു പത്മജൻ ബ്രഹ്മാവ അന്ന്യന്മാർ മററുള്ളവർ വിബുധ ന്മാർ ദെവന്മാർ ബഹുക്കൾ പെരികെ ഇരിക്കു ന്നവർ കപികൾ വാനരന്മാർ ജനിപ്പിക്ക ഉ ണ്ടാക്കുക.

൨൫ തതൊവാനരസംഘാനാം ബാലീപരി വൃഢൊഭവൽ അമീഭിരഖിലൈസ്സാദ്ധം കിഷ്കി ന്ധാമദ്ധ്യവാസസഃ. തതഃ അവ്യയം വാനര സംഘാനാം അ-പ-ഷ-ബ- ബാലീ ന-പ-പ്ര- എ-പരിവൃഢഃ അ-പ-പ്ര-എ-അഭവൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ-അമീഭിഃ അദശ്ശബ്ദം പ-തൃ-ബ- അഖിലൈഃ അ-പ-തൃ-ബ-സാദ്ധം അവ്യ യം കിഷ്കിന്ധാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- അദ്ധ്യവാ സ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-എ- സഃ തച്ശബ്ദം പ- പ്ര-എ. തതഃ ബാലീ വാനരസംഘാനാം പരിവൃ ഢഃ അഭവൽ സഃ അഖിലൈഃ അമീഭിഃ സാദ്ധം കിഷ്കിന്ധാം അദ്ധ്യവാസ. അനന്തരം ബാലീ വാനരസംഘങ്ങളുടെ പരിവൃഢനായി ഭവിച്ചു അവൻ അഖിലന്മാരായിരിക്കുന്ന ഇവരൊടു കൂടെ കിഷ്കിന്ധയെഅധിവസിച്ചു. വാനരസം ഘങ്ങൾ വാനരസമൂഹങ്ങൾ പരിവൃഢൻ അധി പൻ അഖിലന്മാർ ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളവർ ഇ

വർ വാനരന്മാർ കിഷ്കിന്ധാ കിഷ്കിന്ധാരാജധാനി അധിവസിക്ക പാൎക്ക.

൨൨ ആസീദ്ദശരഥൊനാമ സൂൎയ്യവംശെഥ പാൎത്ഥിവഃ ഭാൎയ്യാസ്തിസ്രൊപി ലബ്ധ്വാസൌ താസുലെഭെന സന്തതിം. ആസീൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ- ദശരഥഃ അ-പ-പ്ര-എ- നാമ അവ്യയം സൂൎയ്യവംശെ അ-പ-സ-എ- അഥ അവ്യയം പാൎത്ഥിവഃ അ-പ-പ്ര-എ- ഭാൎയ്യാഃ ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ബ- തിസ്രഃ ഇകാരാന്തം സ്ത്രീ-ദ്വി-ബ- അപി അവ്യയം ലബ്ധ്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യ- അസൌ അദശ്ശബ്ദം പ-പ്ര-എ- താസു തച്ശബ്ദം സ്ത്രീ-സ-ബ- ലെഭെ ലിട്ടിൽ ആ-പ്ര-പ-എ- ന അവ്യം സന്തതിം ഇ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ. അഥ സൂൎയ്യവംശെ ദശരഥഃ നാമ പാൎത്ഥിവഃ ആസീൽ അസൌ തിസ്രഃ ഭാൎയ്യാഃ ലബ്ധ്വാ അപിതാസു സന്തതിം ന ലെഭെ. അനന്തരം സൂൎയ്യവംശത്തിങ്കൽ ദശരഥൻ എന്ന പ്രസിദ്ധനായിരിക്കുന്ന പാൎത്ഥിവൻ ഭവിച്ചു ഇവൻ മൂന്നുഭാൎയ്യമാരെ ലഭിച്ചിട്ടും അവരിൽ സന്തതിയെ ലഭിച്ചീല. സൂൎയ്യവംശം സൂൎയ്യകുലം പാൎത്ഥിവൻ രാജാവ അവർ ഭാൎയ്യമാർ സന്തതി സന്താനം ലഭിക്ക പ്രാപിക്ക.

൨൩ തതസ്സുമന്ത്രവചനാദൃശ്യ ശൃംഗംസ ഭൂപതിഃ ആനീയപുത്രകാമെഷ്ടി മാരെഭെ സ പുരൊഹിതഃ. തതഃ അവ്യയം സുമന്ത്രവചനാൽ അ-ന-പ-എ- ഋശ്യശൃംഗം അ-പ-ദ്വി-എ- സഃ തച്ശബ്ദം പ-പ്ര-എ- ഭൂപതിഃ ഇ-പ-പ്ര-എ- ആനീയ ല്യബന്തം പുത്രകാമെഷ്ടിം ഇ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ആരെഭെ ലിട്ടിൽ ആ-പ്ര-പ-എ- സപുരൊഹിതഃ അ-പ-പ്ര-എ. തതഃ സഃഭൂപതിഃ

സുമന്ത്രവചനാൽ ഋശ്യശൃംഗം ആനീയ സപു രൊഹിതഃ പുത്രകാമെഷ്ടിം ആരെഭെ. അനന്തരം ആ ഭൂപതി സുമന്ത്രവചനം ഹെതുവായിട്ടഋശ്യ ശൃംഗനെ ആനയച്ചിട്ട സപുരൊഹിതനായിട്ട പുത്രകാമെഷ്ടിയെ ആരംഭിച്ചു. ഭൂപതിരാജാവ സുമന്ത്രവചനം സുമന്ത്രന്റെവചനം വചനം വാക്ക ഋശ്യശൃംഗൻ ഋശ്യശൃംഗൻ എന്ന മഹൎഷി ആനയിക്ക വരുത്തുക സപുരൊഹിതൻ പുരൊ ഹിതനൊട കൂടിയവൻ പുരൊഹിതൻ ഉപാ ദ്ധ്യായൻ പുത്രകാമെഷ്ടി യാഗവിശെഷം സ മാരംഭിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ആരംഭിക്ക സമ്യ ക്ക വഴിപൊലെ ആരംഭിക്ക തുടങ്ങുക.

൨൮ അഥാഗ്നെരുത്ഥിതഃ കശ്ചിൽ ഗൃഹീത്വാ പായസംചരും എതൽ പ്രാശയ പത്നീസ്ത്വമി ത്യുക്ത്വാദാന്നൃപായസഃ. അഥ അവ്യയം അ ഗ്നെഃ ഇ-പു-പ-എ- ഉത്ഥിതഃ അ-പു-പ്ര-എ- കശ്ചിൽ അവ്യയം ഗൃഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ ന്തമ- പായസം അ-ന-ദ്വി-എ- ചരും ഉ-പു- ദ്വി-എ- എതൽ എതച്ശ- ന-ദ്വി-എ- പ്രാശ യ ലൊട്ടിൽ- പ-മ-പു-എ- പത്നീഃ ഠം-സ്ത്രീ- ദ്വി-ബ- ത്വം യുഷ്മ-പ്ര-എ- ഇതി അവ്യയം ഉക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- അദാൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-എ- നൃപായ അ-പു-ച-എ- സഃ തച്ശ-പു-പ്ര-എ- അഥ അഗ്നെഃ കശ്ചിൽ പാ യസം ചരും ഗൃഹീത്വാ ഉത്ഥിതഃ സഃ ത്വം എതൽ പത്നീഃ പ്രാശയ ഇതി ഉക്ത്വാ നൃപായ അദാൽ. അനന്തരം അഗ്നിയിങ്കൽനിന്നു ഒരുത്ത ൻ പായസമായിരിക്കുന്ന ചരുവിനെ ഗ്രഹിച്ചി ട്ട ഉത്ഥിതനായി അവൻ നീഇതിനെ പത്നിക ളെ പ്രാശിപ്പിച്ചാലും എന്നിങ്ങനെ വചിച്ചിട്ട

നൃപനായിക്കൊണ്ട ദാനം ചെയ്തു. പായസപയ
സ്സുകൊണ്ടുണ്ടാക്കിയത പയസ്സു പാല ചരു ഹവി
സ്സു ഗ്രഹിക്ക എടുക്ക ഉത്ഥിതൻ ഉത്ഥാനംചെയ്യുവ
ൻ ഉത്ഥാനം ചെയ്തു പൊങ്ങുക ഇത പായസം
പത്നികൾ ഭാൎയ്യമാർ പ്രാശിപ്പിക്ക ഭക്ഷിപ്പിക്ക വ
ചിക്കപറക നൃപൻ രാജാവ ദാനംചെയ്തു കൊ
ടുക്ക.

൨൭ തൽ ഗൃഹീത്വാ തദൈവാസൌ പത്നീഃ
പ്രാശയദുത്സുകഃ താശ്ച തൽ പ്രാശനാദേവ
നൃപാൽ ഗൎഭമധാരയൻ. തൽ തച്ശ-ന-ദ്വി-
ഏ- ഗൃഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- തദാ അവ്യ
യം ഏവ അവ്യയം അസൌ അദശ്ശബ്ദം പു-
പ്ര-ഏ- പത്നീഃ ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-ബ- പ്രാശയൽ
ലങ്ങിൽ പ-പ്ര -പു-ഏ- ഉത്സുകഃ അ-പു-പ്ര-
ഏ- താഃ തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-പ്ര-ബ- ച അവ്യയം
തൽപ്രാശനാൽ അ-ന-പ-ഏ- ഏവ അവ്യ
യം നൃപാൽ അ-പു-പ-ഏ- ഗൎഭം അ-പു-ദ്വി-
ഏ- അധാരയൻ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-ബ. അ
സൌ തൽ ഗൃഹീത്വാ തദാ ഏവ ഉത്സുകഃ പ
ത്നീഃ പ്രാശയൽ താഃ ച തൽപ്രാശനാൽ ഏ
വ നൃപാൽ ഗൎഭം അധാരയൻ. ഇവൻ അതി
നെ ഗ്രഹിച്ചിട്ട ഉത്സുകനായിട്ട അപ്പൊൾതന്നെ
പത്നികളെ പ്രാശിപ്പിച്ചു അവരും തൽപ്രാശ
നം ഹെതുവായിട്ടുതന്നെ നൃപങ്കൽനിന്ന ഗൎഭ
ത്തെ ധരിച്ചു ഇവൻ രാജാവ അത പായസം
ഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്ക ഉത്സുകൻ സശ്രദ്ധൻ പ
ത്നികൾ ഭാൎയ്യമാർ പ്രാശിപ്പിക്ക ഭക്ഷിപ്പിക്ക അ
വർ രാജഭാൎയ്യമാർ തൽപ്രാശനം അതിൻെറ
പ്രാശനം അത പായസം പ്രാശനം ഭക്ഷണം
നൃപൻ രാജാവ ധരിക്ക വഹിക്ക.

൨൬ പൂൎണ്ണെകാലെ ഥകൌസല്യാ സജ്ജനാം ഭൊജഭാസ്കരം അജീജനദ്രാമചന്ദ്രം കൈകെ യീഭരതന്തഥാ. പൂൎണ്ണെ അ-പു-സ-ഏ- കാലെ അ-പു-സ-ഏ- അഥ അവ്യയം കൌസല്യാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-ഏ- സജ്ജനാംഭൊജഭാസ്കരം അ-പു-ദ്വി-ഏ- അജീജനൽ ലുങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-ഏ- രാമചന്ദ്രം അ-പു-ദ്വി-ഏ- കൈകെയീ ഠം- സ്ത്രീ-പ്ര-ഏ- ഭരതം അ-പു-ദ്വി-ഏ- തഥാ അവ്യയം. അഥ കാലെ പൂൎണ്ണെ കൌസല്യാ സജ്ജനാംഭൊജ ഭാസ്കരം രാമചന്ദ്രം തഥാ കൈകെയീ ഭരതം അജീജനൽ. അനന്തരം കാലം പൂൎണ്ണമായിരിക്കും വിഷയത്തിങ്കൽ കൌസല്യാ സജ്ജനാംഭൊജ ഭാസ്കരനായിരിക്കുന്ന രാമചന്ദ്രനെയും അപ്രകാരം കൈകെയീ ഭരതനെയും ജനിപ്പിച്ചു പൂൎണ്ണം തികഞ്ഞത സജ്ജനാംഭൊജഭാസ്കരൻ സജ്ജനങ്ങളാകുന്ന അംഭൊജങ്ങൾക്ക ഭാസ്കരൻ അംഭൊജങ്ങൾ താമരപ്പൂക്കൾ ഭാസ്കരൻ ആദിത്യൻ രാമചന്ദ്രൻ ശ്രീരാമൻ.

൨൭ തതൊ ലക്ഷ്മണശത്രുഘ്നൌ സുമിത്രാജീജനത്സുതൌ അകാരയൽ പിതാതെഷാം ജാതകൎമ്മാദികന്ദ്വിജൈഃ. തതഃ അവ്യയം ലക്ഷ്മണശത്രുഘ്നൌ അ-പു-ദ്വി-ദ്വി-സുമിത്രാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-ഏ- അജീജനൽ ലുങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-ഏ-സുതൌ അ-പു-ദ്വി-ദ്വി- അകാരയൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ഏ- പിതാ ഋ-പു-പ്ര-ഏ- തെഷാം തച്ശബ്ദം-പു-ഷ-ബ- ജാതകൎമ്മാദികം അ-ന-ദ്വി-ഏ- ദ്വിജൈഃ അ-പു-തൃ-ബ. തതഃ സുമിത്രാ ലക്ഷ്മണശത്രുഘ്നൌ സുതൌ അജീജനൽ പിതാദ്വിജൈഃ തെഷാം ജാതകൎമ്മാദി

കം അകാരയൽ. അനന്തരം സുമിത്രാ ലക്ഷ്മണ ശത്രുഘ്നന്മാരായിരിക്കുന്ന സുതന്മാരെ ജനിപ്പിച്ചു പിതാവ ദ്വിജന്മാരെകൊണ്ട അവരുടെ ജാത കമ്മാദികത്തെ ചെയ്യിച്ചു. ലക്ഷ്മണശത്രുഘ്നന്മാർ ലക്ഷ്മണനും ശത്രുഘ്നനും സുതന്മാർ പുത്രന്മാർ പിതാവ അച്ശൻ ദ്വിജന്മാർ ബ്രാഹ്മണർ അവർ രാമാദികൾ ജാതകമ്മാദികം ജാതകമ്മം തുടങ്ങിയുള്ളത.

൨൮ തതൊവവൃധിരെന്ന്യൊന്ന്യം സ്നിഗ്ദ്ധാശ്ചതൎവ്വാരഃ എവതെ സകലാസുച വിദ്യാസു നൈപുണ്യമഭിലെഭിരെ. തതഃ അവ്യയം വവൃധിരെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-ബ- അന്ന്യൊന്ന്യം അവ്യയം സ്നിഗ്ദ്ധാഃ അ-പു-പ്ര-ബ- ചതൎവ്വാരഃ രെഫാന്തം പു-പ്ര-ബ- എവ അവ്യയം തെ. തച്ശബ്ദം പു-പ്ര-ബ- സകലാസു ആ-സ്ത്രീ-സ-ബ- ച അവ്യയം വിദ്യാസു ആ-സ്ത്രീ-സ-ബ- നൈപുണ്യം അ-ന-ദ്വി-എ- അഭിലെഭിരെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-ബ. തതഃ തെ ചതൎവ്വാരഃ അന്ന്യൊന്ന്യം സ്നിഗ്ദ്ധാഃ എവ വവൃധിരെ സകലാസു വിദ്യാസു ച നൈപുണ്യം അഭിലെഭിരെ. അനന്തരം അവർനാലുപെരും അന്ന്യൊന്ന്യം സ്നിഗ്ദ്ധന്മാരായിട്ട തന്നെ വൎദ്ധിച്ചു സകലകളായിരിക്കുന്ന വിദ്യകളിലും നൈപുണ്യത്തെയും ലഭിച്ചു അവർ രാമലക്ഷ്മണഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ അന്ന്യൊന്ന്യം പരസ്പരം സ്നിഗ്ദ്ധന്മാർ സ്നെഹിതന്മാർ വൎദ്ധിക്ക വളരുക സകലകൾ ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളവ നൈപുണ്യം സാമൎത്ഥ്യം ലഭിക്ക പ്രാപിക്ക.

൨൯ തതഃ കദാചിദാഗത്യ വിശ്വാമിത്രൊ മഹാമുനിഃ യയാചെയജ്ഞരക്ഷാൎത്ഥം രാമം ശക്തിധരൊപമം. തതഃ അവ്യയം കദാചിൽ അ

വ്യയം ആഗത്യ ല്യബന്തമ-വിശ്വാമിത്രഃ അ-പു-പ്ര-എ- മഹാമുനിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ- യയാചെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-എ-യജ്ഞരക്ഷാൎത്ഥം അവ്യയം രാമം അ-പു-ദ്വി-എ- ശക്തിധരൊപമം അ-പു-ദ്വി-എ. തതഃ വിശ്വാമിത്രഃ മഹാമുനിഃ കദാചിൽ ആഗത്യ യജ്ഞരക്ഷാൎത്ഥം ശക്തിധരൊപമം രാമം യയാചെ. അനന്തരം വിശ്വാമിത്രനാകുന്ന മഹാമുനി ഒരിക്കൽ ആഗമിച്ചിട്ട യജ്ഞരക്ഷക്കായികൊണ്ട ശക്തിധരൊപമനായിരിക്കുന്ന രാമനെ യാചിച്ചു. വിശ്വാമിത്രനാകുന്ന മഹാമുനി വിശ്വാമിത്രമഹൎഷി ആഗമിക്ക വരിക യജ്ഞരക്ഷാ യാഗരക്ഷാ ശക്തിധരൊപമൻ ശക്തിധരനൊട ഉപമൻ ശക്തിധരൻ സുബ്രഹ്മണ്യൻ ഉപമൻ തുല്യൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ യാചിക്ക അപെക്ഷിക്കുക.

൩൦ വസിഷ്ഠവചനാദ്രാമം ലക്ഷ്മണെന സമന്വിതം കൃച്ഛ്രെണ നൃപതിസ്തസ്യ കൌശികസ്യകരെദദൌ. വസിഷ്ഠവചനാൽ അ-ന-പ-എ- രാമം അ-പു-ദ്വി-എ- ലക്ഷ്മണെന അ-പു-തൃ-എ- സമന്വിതം അ-പു-ദ്വി-എ- കൃച്ഛ്രെണ അവ്യയം നൃപതിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ- തസ്യ തച്ഛബ്ദം പ-ഷ-എ- കൌശ്യകസ്യ അ-പു-ഷ-എ- കരെ അ-പു-സ-എ- ദദൌ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-എ- നൃപതിഃ വസിഷ്ഠവചനാൽ ലക്ഷ്മണെന സമാന്വിതം രാമം കൃച്ഛ്രെണ തസ്യ കൌശികസ്യകരെ ദദൌ. നൃപതി വസിഷ്ഠവചനംഹെതുവായിട്ട ലക്ഷ്മണനൊട സമന്വിതനായിരിക്കുന്ന രാമനെ പണിപ്പെട്ട ആ കൌശികന്റെ കരത്തിങ്കൽദാനം ചെയ്തു നൃപതി രാജാവ വസിഷ്ഠവചനം വസിഷ്ഠന്റെ വ

ചനം വസിഷ്ഠൻ വസിഷ്ഠ മഹൎഷി വചനം വാക്ക സമന്വിതൻ കൂടിയവൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ കൌശികൻ വിശ്വാമിത്രൻ കരം കൈയ്യ ദാനം വെയ്ക്ക കൊടുക്ക.

൨൧ തൌ ഗൃഹീത്വാതതൊ ഗച്ശൻ ബലാമതിബലാന്തഥാ അസ്ത്രാണി ച സമഗ്രാണിതാഭ്യാമുപദിദെശസഃ. തൌ ത്ച്ശബ്ദം പുല്ലിംഗം ദ്വി-ദ്വി- ഗൃഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- തതഃ അവ്യയം ഗച്ശൻ ത-പ-പ്ര-എ- ബലാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- തഥാ അവ്യയം അസ്ത്രാണിഅ-ന-ദ്വി-ബ- ച അവ്യയം സമഗ്രാണി അ-ന-ദ്വി-ബ- താഭ്യാം തൽച്ശ്ശം പ-ച-ദ്വി- ഉപദിദെശ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-എ- സഃ ത്ച്ശബ്ദം പ-പ്ര-എ. സഃ തൌ ഗൃഹീത്വാ തതഃ ഗച്ശൻ താഭ്യാം ബലാം അതിബലാം തഥാ സമഗ്രാണിഅസ്ത്രാണി ച ഉപദിദെശ. അവൻ അവരെഗ്രഹിച്ചിട്ട അവിടെനിന്ന ഗച്ശന്നായിട്ട അവൎക്കായിക്കൊണ്ട ബലയെയും അതിബലയെയുംഅപ്രകാരം സമഗ്രങ്ങളായിരിക്കുന്ന അസ്ത്രങ്ങളെയും ഉപദെശിച്ചു അവൻ വിശ്വാമിത്രൻ ഗച്ശൻ ഗമിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ഗമിക്ക പൊക അവർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ ബലാബലയെന്ന മന്ത്രം അതിബലാ അതിബലയെന്ന മന്ത്രം സമഗ്രങ്ങൾ സംപൂൎണ്ണങ്ങൾ അസ്ത്രങ്ങൽ ശരങ്ങൾ ഉപദെശിക്ക പഠിപ്പിക്കുക.

൨൨ ഗച്ശൻ സഹാനുജൊ രാമഃ കൌശികെനപ്രചൊദിതഃ താടകാമവധീദ്ധീമാൻലൊകപീഡനതല്പരാം. ഗച്ശൻ ത-പ-പ്ര-എ- സഹാനുജഃ അ-പ-പ്ര-എ- രാമഃ അ-പ-പ്ര-എ- കൌശികെന അ-പ-തൃ-എ- പ്രചൊദിതഃ അ-

പ-പ്ര-എ- താടകാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- അവ ധീൽ ലുങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-എ- ധീമാൻ ത-പു-പ്ര-എ- ലൊകപീഡനതല്പരാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ധീമാൻ സഹാനുജഃ ഗച്ശൻ രാമഃ കൌശികെന പ്രചൊദിതഃ ലൊകപീഡനതല്പരാം താടകാം അവധീൽ. ധീമാനായി സഹാനുജനായി ഗച്ശുന്നായിരിക്കുന്ന രാമൻ കൌശികനാൽ പ്രചൊദിതനായിട്ട ലൊകപീഡനതല്പരയായിരിക്കുന്ന താടകയെ വധിച്ചു. ധീമാൻ ബുദ്ധിമാൻ സഹാനുജൻ അനുജനൊടുകൂടിയവൻ ഗച്ശൻ ഗമിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ഗമിക്ക പൊക കൌശികൻ വിശ്വാമിത്രൻ പ്രചൊദിതൻ പ്രകൎഷെണ ചൊദിക്കപ്പെട്ടവൻ പ്രകൎഷം ഏററം ചൊദിക്ക പ്രെരിക്ക ലൊകപീഡനതല്പരാ ലൊകപീഡനത്തിങ്കൽ തല്പരാ ലൊകപീഡനം ലൊകൊപദ്രവം തല്പരാ താല്പൎയ്യയുക്താ താടകാ താടകയെന്നരാക്ഷസീ വധിക്ക നിഗ്രഹിക്ക.

൩൩ തതസ്സിദ്ധാശ്രമംപ്രാപ്യ കൌശികസ്സഹരാഘവഃ അധ്വരഞ്ച സമാരെഭെ രാക്ഷസാശ്ചസമാഗമൻ. തതഃ അവ്യയം സിദ്ധാശ്രമം അ-പു-ദ്വി-എ- പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ- കൌശികഃ അ-പു-പ്ര-എ- സഹരാഘവഃ അ-പു-പ്ര-എ-അദ്ധ്വരം അ-പു-ദ്വി-എ- ച അവ്യയം സമാരെഭെ ലിട്ടിൽ അ-പ്ര-പു-എ- രാക്ഷസാഃ അ-പു-പ്ര-ബ- ച അവ്യയം സമാഗമൻ ലുങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ബ- തതഃ സഹരാഘവഃ കൌശികഃ സിദ്ധാശ്രമം പ്രാപ്യ അദ്ധ്വരം ച സമാരെഭെ രാക്ഷസാഃ ച സമാഗമൻ. അനന്തരം സഹരാഘവനായിരിക്കുന്ന കൌശികൻ സിദ്ധാശ്രമത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ട അദ്ധ്വരത്തെയും സമാരം

ഭിച്ച രാക്ഷസന്മാരും സമാഗമിച്ചു സഹരാഘ
വൻ രാഘവന്മാരൊടുകൂടിയവൻ രാഘവന്മാ
ർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ കൌശികൻ വിശ്വാമിത്ര
ൻ സിദ്ധാശ്രമം ആശ്രമവിശെഷം അദ്ധ്വരം
യാഗം സമാരംഭിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ആരംഭി
ക്ക സമ്യക്ക വഴിപൊലെ ആരംഭിക്ക തുടങ്ങുക
സമാഗമിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ആഗമിക്ക സ
മ്യക്ക വഴിപൊലെ ആഗമിക്ക വരിക.

൩൭ രാഘവസ്തുതതൊസ്ത്രെണ ക്ഷിപ്ത്വാമാ
രീചമണ്ണവെ സുബാഹു പ്രമുഖാൻ ഹത്വാ
യജ്ഞംചാ പാലയന്മുനെഃ. രാഘവഃ അ-പു-
പ്ര-എ- തു അവ്യയം തതഃ അവ്യ- അസ്ത്രെണ
അ-ന-തൃ-എ- ക്ഷിപ്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ
മാരീചം അ-പു-ദ്വി-എ- അണ്ണവെ അ-പു-
സ-എ- സുബാഹുപ്രമുഖാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ-
ഹത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യായാന്തമ യജ്ഞം അ-പു-
ദ്വി-എ- ച അവ്യയം അപാലയൽ ലങിൽ-
പ-പ്ര-പു-എ- മുനെഃ ഇ-പു-ഷ-എ- തതഃരാ
ഘവഃ തു അസ്ത്രെണ മാരീചം അണ്ണവെ ക്ഷി
പ്ത്വാ സുബാഹുപ്രമുഖാൻ ഹത്വാ മുനെഃ യ
ജ്ഞം ച അപാലയൽ. അനന്തരം രാഘവനാ
കട്ടെ അസ്ത്രംകൊണ്ട മാരിചനെ ആണ്ണവത്തി
ങ്കൽ ക്ഷെപിച്ചിട്ട സുബാഹുപ്രമുഖന്മാരെ ഹ
നിച്ചിട്ട മുനിയുടെ യജ്ഞത്തെയും പാലിച്ചു.രാ
ഘവൻ ശ്രീരാമൻ അസ്ത്രം ശരം അണ്ണവം സ
മുദ്രം മാരീചൻ മരീചൻഎന്ന രാക്ഷസൻ ക്ഷെ
പിക്ക പ്രെരിക്ക സുബാഹുപ്രമുഖന്മാർ സുബാ
ഹുതുടങ്ങിയുള്ളവർ സുബാഹു സുബാഹുയെന്ന
രാക്ഷസൻ ഹനിക്ക കൊല്ലുക യജ്ഞം യാഗം
പാലിക്ക രക്ഷിക്ക.

൩൫ കൌശികെന തതൊരാമൊനീയമാന
സ്സഹാനുജഃ അഹല്യാശാപനിൎമ്മൊക്ഷം കൃത്വാ
സംപ്രാപമൈഥിലം. കൌശികെന അ-പു-
തൃ-എ- തതഃ അവ്യയം രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ-
നിയാമാനഃ അ-പു-പ്ര-എ- സഹാനുജഃ അ-
പു-പ്ര-എ- അഹല്യാശാപനിൎമ്മൊക്ഷം അ-പു-
ദ്വി-എ- കൃത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സംപ്രാപ
ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- മൈഥിലം അ-പു-ദ്വി-
എ. തതഃ കൌശികെന നീയമാനഃ സഹാനുജഃ
രാമഃ അഹല്യാശാപനിൎമ്മൊക്ഷം കൃത്വാ മൈഥി
ലം സംപ്രാപ. അനന്തരം കൌശികനാൽ നീ
യമാനനായി സഹാനുജനായിരിക്കുന്ന രാമൻ
അഹല്യാ ശാപനിൎമ്മൊക്ഷത്തെ ചെയ്തിട്ടു മൈ
ഥിലനെ സംപ്രാപിച്ചു. കൌശികൻ വിശ്വാ
മിത്രൻ നീയമാനൻ നയിക്കപ്പെട്ടിയതുന്നവ
ൻ നയിക്ക കൊണ്ടുപൊക സഹാനുജൻ അനുജ
നൊടു കൂടിയവൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ അഹല്യാ
ശാപനിൎമ്മൊക്ഷം അഹല്യയുടെ ശാപനിൎമ്മൊ
ക്ഷം അഹല്യ എന്ന ഗൌതമഭാൎയ്യയുടെ പെർ
ശാപനിൎമ്മൊക്ഷം ശാപമൊചനം മൈഥിലൻ
മിഥിലാരാജാവ സംപ്രാപിക്ക സമ്യക്കാകുവ
ണ്ണംപ്രാപിക്ക.

൩൬ ജനകെനാൎച്ചിതൊരാമഃ കൌശികെന
പ്രചൊദിതഃ സീതാനിമിത്തമാനീതം ബഭഞ്ജ
ധനുരൈശ്വരം. ജനകെന അ-പു-തൃ-എ- അ
ൎച്ചിതഃ അ-പു-പ്ര-എ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ-
കൌശികെന അ-പു-തൃ-എ- പ്രചൊദിതഃ അ-
പു-പ്ര-എ- സീതാനിമിത്തം അ-ന-ദ്വി-എ-ആ
നീതം അ-ന-ദ്വി-എ-ബഭഞ്ജ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-
പു-എ-ധനുഃ സ-ന-ദ്വി-എ-ഐശ്വരം അ-ന-

ദ-ി-ഏ. ജനകെന അൎച്ചിതഃ രാമഃ കൌശികെ ന പ്രചൊദിതഃ സീതാനിമിത്തം ആനീതം ഐ ശ്വരം ധനുഃ ബഭഞ്ജ. ജനകനാൽ അൎച്ചിതനാ യിരിക്കുന്ന രാമൻ കൌശികനാൽ പ്രചൊദിത നായിട്ട സീതാനിമിത്തമായി ആനീതമായി ഐ ശ്വരമായിരിക്കുന്ന ധനുസ്സിനെ ഭഞ്ജിച്ചു. ജന കൻ ജനകരാജാവ അൎച്ചിതൻ പൂജിതൻ പ്ര ചൊദിതൻ പ്രകൎഷെണ ചൊദിതൻ ചൊദി തൻ പ്രെരിതൻ ആനീതം കൊണ്ടുവരിയിക്കപ്പെ ട്ടത ഐശ്വരമായിരിക്കുന്ന ധനുസ്സ ശിവന്റെ പള്ളിവില്ല ഭഞ്ജിക്ക മുറിക്ക.

൩൭ തതൊ ദശരഥന്ദൂതൈ രാനായ്യ മിഥിലാ ധിപഃ രാമാദിഭ്യസ്സുതസ്സുതെഭ്യ സ്സീതാദ്യാഃ കന്യ കാദദൌ. തതഃ അവ്യയം ദശരഥം അ-പു-ദ-ി- ഏ- ദൂതൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- ആനായ്യ ല്യബന്ത മ- മിഥിലാധിപഃ അ-പു-പ്ര-ഏ- രാമാദിഭ്യഃ ഇ-പു-ച-ബ- തത്സുതെഭ്യഃ അ-പു-ച-ബ- സീ താദ്യാഃ ആ-സ്ത്രീ-ദ-ി-ബ- കന്യകാഃ ആ-സ്ത്രീ- ദ-ി-ബ- ദദൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-ഏ- തതഃ മി ഥിലാധിപഃ ദൂതൈഃ ദശരഥം ആനായ്യ രാമാ ദിഭ്യഃ തത്സുതെഭ്യഃ സീതാദ്യാഃ കന്യകാഃ ദദൌ. അനന്തരം മിഥിലാധിപൻ ദൂതന്മാരെകൊണ്ട ദശരഥനെ ആനയിച്ചിട്ട രാമാദികളായിരിക്കു ന്ന തത്സുതന്മാൎക്കായികൊണ്ട സീതാദ്യകളായി രിക്കുന്ന കന്യകമാരെ ദാനം ചെയ്തു. മിഥിലാധി പൻ മിഥിലരാജാവ ദൂതന്മാർ സന്ദെശഹര ന്മാർ ആനയിക്ക വരുത്തുക രാമാദികൾ രാമൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ തത്സുതന്മാർ അവന്റെ സു തന്മാർ അവൻ ദശരഥൻ സുതന്മാർ പുത്രന്മാർ

സീതാദ്യ്യകൾ സീതതുടങ്ങിയുള്ളവർ കന്യകമാർ പത്രിമാർ ദാനം ചെയ്തു കൊടുക്ക.

൩൧ തതൊഗുരുനിയൊഗെന കൃതൊദ്വാഹസ്സഹാനുജഃ രാഘവൊനിൎയ്യയൌതെന ജനകെനൊരുമാനിതഃ. തതഃ അവ്യയം ഗുരുനിയൊഗെന അ-പ്ര-തൃ-ഏ- കൃതൊദ്വാഹഃ അ-പ്ര-പ്ര-എ- സഹാനുജഃ അ-പ്ര-പ്ര-എ-രാഘവഃ അ-പ്ര-പ്ര-എ- നിൎയ്യയൌ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-ഏ- തെന തച്ശബ്ദം പ്ര-തൃ-ഏ- ജനകെന അ-പ്ര-തൃ-ഏ- ഉരുമാനിതഃ അ-പ്ര-പ്ര-ഏ. തതഃ ഗുരുനിയൊഗെന സഹാനുജഃ കൃതൊദ്വാഹഃ രാഘവഃ തെനജനകെന ഉരുമാനിതഃ നിൎയ്യയൌ. അനന്തരം ഗുരുനിയൊഗംകൊണ്ടു സഹാനുജനായികൃതൊദ്വാഹനായിരിക്കുന്ന രാഘവൻ ആ ജനകനാൽ ഉരുമാനിതനായിട്ടു നിൎയ്യാണംചെയ്തു. ഗുരുനിയൊഗം ഗുരുവിന്റെ നിയൊഗം നിയൊഗം കല്പന സഹാനുജൻ അനുജന്മാരൊടുകൂടിയവൻ കൃതൊദ്വാഹൻ കൃതമായിരിക്കുന്ന ഉദ്വാഹത്തൊടുകൂടിയവൻ കൃതം ചെയ്യപ്പെട്ടത ഉദ്വാഹം വിവാഹം ജനകൻ ജനകരാജവ ഉരുമാനിതൻ ഉരുവാകുംവണ്ണം മാനിക്കപ്പെട്ടവൻ ഉരു പെരികെ മാനിക്ക ബഹുമാനിക്ക നിൎയ്യാണം ചെയ്തു പുറപ്പെടുക.

൩൨ തദാകൎണ്യധനുൎഭംഗ മായാന്തംരൊഷഭീഷണം വിജിത്യഭാൎഗ്ഗവംരാമ മയൊദ്ധ്യാംപ്രാപരാഘവഃ. തൽ തച്ശബ്ദം- ന-ദ്വി-എ- ആകൎണ്യ ല്യബന്തമ- ധനുൎഭംഗം അ-പ്ര-ദ്വി-എ ആയാന്തം ത-പ്ര-ദ്വി-എ- രൊഷഭീഷണം അ-പ്ര-ദ്വി-എ- വിജിത്യല്യബന്തമ-ഭാൎഗ്ഗവം അ-

പ-ദ്വി-എ- രാമം അ-പു-ദ്വി-എ- അയൊ ദ്ധ്യാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പ്രാപ ലിട്ടിൽ-പ- പ്ര-പു-എ- രാഘവഃ അ-പു-പ്ര-എ-രാഘവഃ ത ൽ ധനുർഭംഗം ആകണ്ന്യ ആയാന്തം രൊഷഭീ ഷണം ഭാൎഗ്ഗവം രാമം വിജിത്യ അയൊദ്ധ്യാം പ്രാപ. രാഘവൻ ആ ധനുർഭംഗത്തെ ആകൎണ്ണ നം ചെയ്തിട്ട ആയാനായി രൊഷാഭീഷണ നായിരിക്കുന്ന ഭാൎഗ്ഗവനാകുന്ന രാമനെയും ജയി ച്ചിട്ട അയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചു. രാഘവൻ ശ്രീ രാമൻ ധനുർഭംഗം ചാപഖണ്ഡനം വില്മുറി ക്ക എന്ന അൎത്ഥം ആകൎണ്ണനം ചെയ്ക കെൾക്ക ആയാൻ പ്രാപിക്കുന്നവൻ രൊഷാഭീഷണൻ രൊഷം കൊണ്ട ഭീഷണൻ രൊഷം കൊപം ഭീഷണൻ ഭയങ്കരൻ ഭാൎഗ്ഗവനാകുന്ന രാമൻ പരശുരാമൻ അയൊദ്ധ്യാ അയൊദ്ധ്യാരാജ ധാനി പ്രാപിക്ക ചെല്ലുക.

൩൦ തതസ്സൎവ്വജനാനന്ദം കുൎവ്വാണശ്ചെഷ്ടി തൈസ്സ്വകൈഃ താമദ്ധ്യവാസകാകുത്സ്ഥ സ്സീ തയാ സഹിതസ്സുഖം. തതഃ അവ്യയം സൎവ്വജ നാനന്ദം അ-പു-ദ്വി-എ- കുൎവ്വാണഃ അ-പു- പ്ര-എ- ചെഷ്ടിതൈഃ അ-ന-തൃ-ബ- സ്വ കൈഃ അ-ന-തൃ-ബ- താം തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ- ദ്വി-എ- അദ്ധ്യവാസ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- കാകുത്സ്ഥഃ അ-പു-പ്ര-എ- സീതയാ ആ-സ്ത്രീ തൃ-എ- സഹിതഃ അ-പു-പ്ര-എ- സുഖം ക്രിയാ വിശെഷണം. തതഃ കാകുത്സ്ഥഃ സ്വകൈഃ ചെ ഷ്ടിതൈഃ സൎവ്വജനാനന്ദം കുൎവ്വാണഃ സീതയാ സഹിതഃ സുഖം താം അദ്ധ്യവാസ. അനന്തരം കാകുത്സ്ഥൻ സ്വകങ്ങളായിരിക്കുന്ന ചെഷ്ടിത ങ്ങളെകൊണ്ട സൎവ്വജനാനന്ദത്തെ കുൎവ്വാണ

നായി സീതയൊട സഹിതനായിട്ട സുഖമാകുംവ
ണ്ണം അതിനെ അധി വസിച്ചു. കാകുത്സ്ഥൻ ശ്രീ
രാമൻ സ്വകങ്ങൾ തന്നെസംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളവ
ചെഷ്ടിതങ്ങൾ വ്യാപാരങ്ങൾ സൎവ്വജനാനന്ദം
സൎവ്വജനങ്ങൾക്കും ആനന്ദം സൎവ്വജനങ്ങൾ സ
കലജനങ്ങൾ ആനന്ദം സന്തൊഷം കുൎവ്വാണ
ൻ ചെയ്യിയങ്ങുന്നവൻ സഹിതൻ കൂടിയവൻ
വസിക്ക ഇരിക്കുക.

൮൧ എതസ്മിന്നന്തരെഗെഹം മാതുലസ്യയു
ധാജിതഃ പ്രയയൌഭരതഃ പ്രീതശ്ശത്രുഘ്നെന്നസ
മന്വിതഃ. എതസ്മിൻ എതച്ശബ്ദം-ന-സ-എ-
അന്തരെ അ-ന-സ-എ-ഗെഹം അ-ന-ദ്വി-എ-
മാതുലസ്യ അ-പ-ഷ-എ- യുധാജിതഃ ത-പ-
ഷ-എ- പ്രയയൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- ഭര
തഃ അ-പ-പ്ര-എ- പ്രീതഃ അ-പ-പ്ര-എ- ശ
ത്രുഘ്നെന അ-പ-തൃ-എ- സമന്വിതഃ അ-പ-
പ്ര-എ. എതസ്മിൻ അന്തരെ ഭരതഃ പ്രീതഃ
ശത്രുഘ്നെന സമന്വിതഃ യുധാജിതഃ മാതുലസ്യ
ഗെഹം പ്രയയൌ. ൟ അന്തരത്തിങ്കൽ ഭരത
ൻപ്രീതനായി ശത്രുഘ്നനൊട സമന്വിതനായിട്ട
യുധാജിത്തായിരിക്കുന്ന മാതുലന്റെ ഗെഹത്തെ
കുറിച്ചുപ്രയാണം ചെയ്യു. അന്തരം സമയം പ്രീ
തൻ സന്തുഷ്ടൻ സമന്വിതൻ കൂടിയവൻ മാ
തുലൻ അമ്മാവൻ ഗെഹം ഭവനം പ്രയാണം
ചെയ്കു പൊക.

൮൨ തതഃ പ്രകൃതിഭിസ്സാകം മന്ത്രയിത്വാസ
ഭൂപതിഃ അഭിഷെകായ രാമസ്യ സമാരെഭെമു
ദാന്വിതഃ. തതഃ അവ്യയം പ്രകൃതിഭിഃ ഇ-
സ്ത്രീ-തൃ-ബ- സാകം അവ്യയം മന്ത്രയിത്വാ
ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തം- സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-

എ- ഭൂപതിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ- അഭിഷെകായ അ-പു-ച-എ- രാമസ്യ അ-പു-ഷ-എ- സമാരെഭെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-എ- മുദാ ദ-സ്ത്രീ തൃ-എ- അന്വിതഃ അ-പു-പ്ര-എ. തതഃ സഃ ഭൂപതിഃ പ്രകൃതിഭിഃ സാകം മന്ത്രയിത്വാ മുദാ അന്വിതഃ രാമസ്യ അഭിഷെകായ സമാരെഭെ. അനന്തരം ആ ഭൂപതിപ്രകൃതികളൊട്ടു കൂടെമന്ത്രിച്ചിട്ടുമുത്തൊട അന്വിതനായിട്ടു രാമന്റെ അഭിഷെകത്തിനായികൊണ്ടു സമാരംഭിച്ചു. ഭൂപതി രാജാവ പ്രകൃതികൾ രാജ്യാംഗങ്ങൾ മന്ത്രിക്ക വിചാരിക്ക മുത്ത സന്തൊഷം അന്വിതൻ കൂടിയവൻ സമാരംഭിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണംആരംഭിക്ക ആരംഭിക്ക തുടങ്ങുക.

൮൩ കൈകെയീതുമഹീപാലം മന്ഥരാഭൂഷിതാശയാ വരദ്വയം പുരാദത്തം യയാചെ സത്യസംഗരം. കൈകെയീ ഠരം-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- തു അവ്യയം മന്ഥരാഭൂഷിതാശയാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- വരദ്വയം അ-ന-ദ്വി-എ- പുരാ അവ്യയം ദത്തം അ-ന-ദ്വി-എ- യയാചെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-എ- സത്യസംഗരം അ-പു-ദ്വി-എ. കൈകെയീ തു മന്ഥരാഭൂഷിതാശയാ സത്യസംഗരം മഹീപാലം പുരാ ദത്തം വരദ്വയം യയാചെ കൈകെയീ ആകട്ടെ മന്ഥരാഭൂഷിതാശയയായിട്ടു സത്യസംഗരനായിരിക്കുന്ന മഹീപാലനെ പണ്ടുദത്തമായിരിക്കുന്ന വരദ്വയത്തെ യാചിച്ചു. മന്ഥരാഭൂഷിതാശയാ മന്ഥരയാൽ ഭൂഷിതമായിരിക്കുന്ന ആശയത്തൊടു കൂടിയവൾ മന്ഥരാ മന്ഥരഎന്ന സ്ത്രീ ഭൂഷിതം ഭൂഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടത ആശയം മനസ്സ സത്യസംഗരൻ സത്യ പ്രതിജ്ഞൻ മഹീപാലൻ രാജാവ ദത്തം ദാ

നം ചെയ്യപ്പെട്ടത ദാനംചെയ്തു കൊടുക്കുക വരദ്വയം രണ്ടുവരം യാചിക്കുക അപെക്ഷിക്കുക.

൨൮ വനവാസായരാമസ്യ രാജ്യാപ്ത്യൈഭരതസ്യച തസ്യാവരദ്വയം കൃത്വ മനുജജ്ഞെ മഹീപതിഃ. വനവാസായ അ-ന-ച-എ- രാമസ്യ അ-പു-ഷ-എ- രാജ്യാപ്ത്യൈ ഇ-സ്ത്രീ-ച-എ- ഭരതസ്യ അ-പു-ഷ-എ- ച അവ്യയം തസ്യാഃ തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-ഷ-എ- വരദ്വയം അ-ന-ദ്വി-എ- കൃത്വം അവ്യയം അൻജജ്ഞെ ലിട്ടിൽ ആ-പ്ര-പു-എ- മഹീപതിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ- മഹീപതിഃ രാമസ്യ വനവാസായ ഭരതസ്യ രാജ്യാപ്ത്യൈ ച തസ്യാഃ വരദ്വയം കൃത്വം അനുജജ്ഞെ. മഹീപതി രാമന്റെ വനവാസത്തിനായികൊണ്ടും ഭരതന്റെ രാജ്യപ്ത്തിക്കായികൊണ്ടും അവൾക്കു വരദ്വയത്തെ പണിപ്പെട്ട അനുജ്ഞ ചെയ്തു. മഹീപതി രാജാവ രാമൻ ശ്രീരാമൻ വനവാസം വനസ്ഥിതി രാജ്യപ്ത്തി രാജ്യലാഭം അവൾ കൈകെയി വരദ്വയം രണ്ടുവരം അനുജ്ഞചെയ്തു കല്പിക്കു.

൨൯ രാമന്ത്വദൈവകൈകെയീ വനവാസായചാദിശൽ അനുജ്ഞാപ്യഗുരൂൻ സൎവാൻ നിൎയ്യയൌചവനായസഃ. രാമം അ-പു-ദ്വി-എ-തദാ അവ്യയം എവ അവ്യയം കൈകെയി ൦രം സ്ത്രീ-പ്ര-എ- വനവാസായ അ-പു-ച-എ- ച അവ്യയം ആദിശൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- അനുജ്ഞാപ്യ ല്യബന്തമ- ഗുരൂൻ ഉ-പു-ദ്വി-ബ- സൎവാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- നിൎയ്യയൌ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം വനായ അ-ന-ച-എ-സഃ തച്ശബ്ദം-പു-പ്ര-എ. കൈകെയീ

തദാ എവ രാമം വനവാസായ ആദിശൽ ച സ്തഃ ച സവ്വാൻ ഗുരൂൻ അനുജ്ഞാപ്യവനായ നിൎയ്യയൌ. കൈകെയി അപ്പൊൾതന്നെരാമനെ വനവാസത്തിന്നായികൊണ്ട ആദെശിക്കയും ചെയ്തു അവനും സൎവ്വന്മാരായിരിക്കുന്ന ഗുരുക്കന്മാരെ അനുജ്ഞാപിപ്പിച്ചിട്ട വനത്തിന്നായികൊണ്ട നിൎയ്യാണം ചെയ്തു. വനവാസം വനസ്ഥിതി ആദെശിക്ക നിയൊഗിക്ക അവൻ ശ്രീരാമൻ സൎവ്വന്മാർ സകലന്മാർ ഗുരുക്കന്മാർ ആചാൎയ്യന്മാർ അനുജ്ഞാപിപ്പിക്ക അറിയിക്ക നിൎയ്യാണംചെയ്ക പുറപ്പെടുക.

൧൩ ദൃഷ്ട്വാതന്നിൎഗ്ഗതം സീതാ ലക്ഷ്മണശ്ചാനുജഗ്മതുഃ സന്ത്യജ്യ സ്വഗൃഹാൻ സൎവ്വെ പൌരാശ്ചാനുയയുൎദ്രുതം. ദൃഷ്ട്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ തം ത്ച്-പു-ദ്വി-എ- നിൎഗ്ഗതം അ-പു-ദ്വി-എ- സീതാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ലക്ഷ്മണഃ അ-പു-പ്ര-എ- ച അവ്യയം അനുജഗ്മതുഃ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-ദ്വി- സന്ത്യജ്യ ല്യബന്തമ സ്വഗൃഹാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- സൎവ്വെ അ-പു-പ്ര-ബ- പൌരാഃ അ-പു-പ്ര-ബ- ച അവ്യയം അനുയയുഃ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-ബ- ദ്രുതം അവ്യയം. സീതാ ലക്ഷ്മണഃ ച നിൎഗ്ഗതം തം ദൃഷ്ട്വാ അനുജഗ്മതുഃ സൎവ്വെ പൌരാഃ ച സ്വഗൃഹാൻ സന്ത്യജ്യ ദ്രുതം അനുയയുഃ. സീതയും ലക്ഷ്മണനും നിൎഗ്ഗതനായിരിക്കുന്ന അവനെ ദൎശിച്ചിട്ട അനുഗമിച്ചു സൎവ്വന്മാരായിരിക്കുന്നപൌരന്മാരും സ്വഗൃഹങ്ങളെ സന്ത്യജിച്ചിട്ട പൊട്ടന്നനവെ അനുയാനം ചെയ്തു. നിൎഗ്ഗതൻ പുറപ്പെട്ടവൻ അവൻ ശ്രീരാമൻ ദൎശിക്ക കാണ്ക അനുഗമിക്ക കൂടപ്പൊക സൎവ്വന്മാർ ഒട്ടൊഴിയാതെഉ

ളളവർ പൌരന്മാർ പുരവാസികൾ സ്വഗൃഹ
ങ്ങൾ തന്റെ ഗൃഹങ്ങൾ ഗൃഹങ്ങൾ ഭവനങ്ങൾ
സന്ത്യജ്ജിക്ക വഴിപൊലെ ഉപെക്ഷിക്കുക അ
നുയാനംചെയ്ക കൂടപ്പൊക.

൪൭ വഞ്ചയിത്വാതുതാൻ പൌരാൻ നിദ്രാ
ണാന്നിശിരാഘവഃ ബാഹ്യമാനം സുമന്ത്രെണ ര
ഥമാരുഹ്യചാഗമൽ. വഞ്ചയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യ
യാന്തമ- തു അവ്യയം താൻ തച്ശബ്ദം-പ-ദ്വി-
ബ- പൌരാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- നിദ്രാണാൻ
അ-പ-ദ്വി-ബ- നിശി ശ-സ്ത്രീ-സ-ഏ- രാഘവഃ
അ-പ-പ്ര-ഏ- ബാഹ്യമാനം അ-പ-ദ്വി-ഏ-
സുമന്ത്രെണ അ-പ-തൃ-ഏ- രഥം അ-പ-ദ്വി-ഏ-
ആരുഹ്യ ല്യബന്തമവ്യയം ച അവ്യയം അഗ
മൽ ലുങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പ-ഏ. രാഘവഃ തു നിശി
നിദ്രാണാൻ താൻ പൌരാൻ വഞ്ചയിത്വാ സു
മന്ത്രെണ ബാഹ്യമാനം രഥം ആരുഹ്യ അഗമ
ൽ ച. രാഘവനാകട്ടെ നിട്ടിക്കൽ നിദ്രാണന്മാ
രായിരിക്കുന്ന ആ പൌരന്മാരെ വഞ്ചിച്ചിട്ട സുമ
ന്ത്രനാൽ ബാഹ്യമാനമായിരിക്കുന്ന രഥത്തെ ആ
രൊഹിച്ചിട്ട ഗമിക്കയും ചെയ്തു. രാഘവൻ ശ്രീ
രാമൻ നിട്ട രാത്രി നിദ്രാണന്മാർ ഉറങ്ങിയ
ങ്ങുന്നവർ പൌരന്മാർ പുരവാസികൾ വഞ്ചി
ക്ക ചതിക്കുക സുമന്ത്രൻ സുമന്ത്രനെന്ന മന്ത്രി
ബാഹ്യമാനം വഹിക്കപ്പെട്ടിയങ്ങുന്നത രഥം
തെര ആരൊഹിക്ക കയറുക ഗമിക്ക പൊക.

൪൮ ശൃംഗിവെരപുരംഗത്വാ ഗംഗാകൂലെഥ
രാഘവഃ ഗുഹെന സൽകൃതസ്തത്രനിശാമെകാമു
വാസച. ശൃംഗിവെരപുരം അ-ന-ദ്വി-ഏ- ഗ
ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- ഗംഗാകൂലെ അ-ന-
സ-ഏ- അഥ അവ്യയം രാഘവഃ അ-പ-പ്ര-ഏ-

ഗുഹേന അ-പു-തൃ-എ- സൽകൃതഃ അ-പു-പ്ര-
എ- തത്ര അവ്യയം നിശാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-
ഏകാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ഉവാസ ലിട്ടിൽ- പ-
പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം. അഥ രാഘവഃ ഗം
ഗാകൂലെ ശൃംഗിവെരപുരം ഗത്വാ ഗുഹെന
സൽകൃതഃ തത്രഏകാംനിശാം ഉവാസ ച. അന
ന്തരം രാഘവൻ ഗംഗകൂലത്തിങ്കൽ ശൃംഗി വെ
രപുരത്തെ ഗമിച്ചിട്ട ഗുഹനാൽ സൽകൃതനായി
ട്ട അവിടെ ഏകയായിരിക്കുന്ന നിശയെ വ
സിക്കയുംചെയ്തു. രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ ഗംഗാ
കൂലം ഗംഗാതീരം ശൃംഗിവെരപുരം ഗുഹപുരം
ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക സൽകൃതൻ സൽക്കരിക്ക
പ്പെട്ടവൻ ഏകയായിരിക്കുന്ന നിശ ഒരുരാത്രി
വസിക്ക പാക്കുക.

൩൯ സാരഥിംസന്നിമന്ത്ര്യാസൌ സീതാല
ക്ഷ്മണസംയുതഃ ഗുഹെനാനീതയാനാവാ സന്ത
താരചജാഹ്നവീം. സാരഥിം ഇ-പു-ദ്വി-എ-
സന്നിമന്ത്ര്യ ല്യബന്തം- അസൌ അദച്ശബ്ദം-
പു-പ്ര-എ- സീതാലക്ഷ്മണസംയുതഃ അ-പു-
പ്ര-എ- ഗുഹെന അ-പു-തൃ-എ- ആനീതയാ ആ-
സ്ത്രീ-തൃ-എ- നാവാ ഔ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- സന്തതാ
ര ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം ജാഹ്ന
വീം ഈം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ. അസൌ സാരഥിം സ
ന്നിമന്ത്ര്യ സീതാലക്ഷ്മണസംയുതഃ ഗുഹെന ആ
നീതയാനാവാ ജാഹ്നവീം സന്തതാര ച. ഇ
വൻ സാരഥിയെ സന്നിമന്ത്രണം ചെയ്തിട്ട സീ
താലക്ഷ്മണസംയുതനായിട്ട ഗുഹനാൽ ആനീ
തയായിരിക്കുന്ന നൌവൂടെ ജാഹ്നവിയെ സന്ത
രിക്കയും ചെയ്തു. ഇവൻ ശ്രീരാമൻ സാരഥി
സൂതൻ സന്നിമന്ത്രിക്ക പറഞ്ഞയക്കുക സീതാ

ലക്ഷ്മണസംയുതൻ സീതാ ലക്ഷ്മണന്മാരൊട സംയുതൻ സീതാലക്ഷ്മണന്മാർ സീതയും ലക്ഷ്മണനും സംയുതൻ കൂടിയവൻ ആനീതാ കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടത നൌവ തൊണി ജാഹ്നവീ ഗംഗാ സന്തരിക്ക സമ്യക്കാകുവണ്ണം തരിക്ക സമ്യക്ക വഴിപൊലെ തരിക്ക കടക്കുക.

ൟം ഭരദ്വാജമുനിംപ്രാപ്യ തന്നത്വാതെനസൽകൃതഃ രാഘവസ്തസ്യ നിൎദ്ദെശാച്ചിത്രകൂടെവസത്സുഖം· ഭരദ്വാജമുനിം ഇ-പ്ര-ദ്വി-എ- പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ-തം തച്ശബ്ദം-പു-ദ്വി-എ- നത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യാന്തമ- തെന തച്ശബ്ദം- പു-തൃ-എ- സൽകൃതഃ അ-പു-പ്ര-എ- രാഘവഃ അ-പു-പ്ര-എ- തസ്യ തച്ശബ്ദം- പു-ഷ-എ- നിൎദ്ദെശാൽ അ-പു-പ-എ- ചിത്രകൂടെ അ-പു-സ-എ- അവസൽ ലങിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- സുഖം ക്രിയാവിശെഷണം· രാഘവഃ ഭരദ്വാജമുനിം പ്രാപ്യ തം നത്വാ തെന സൽകൃതഃ തസ്യനിൎദ്ദെശാൽ ചിത്രകൂടെ സുഖം അവസൽ. രാഘവൻ ഭരദ്വാജമുനിയെ പ്രാപിച്ചിട്ട അവനെ നമിച്ചിട്ട അവനാൽ സൽകൃതനായിട്ട അവന്റെ നിൎദ്ദെശം ഹെതുവായിട്ട ചിത്രകൂടത്തിങ്കൽ സുഖമാകുംവണ്ണം വസിച്ചു. രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ ഭരദ്വാജമുനി ഭരദ്വാജമഹൎഷി അവൻ ഭരദ്വാജൻ നമിക്ക നമസ്കരിക്ക അവൻ ഭരദ്വാജൻ സൽകൃതൻ സൽക്കരിക്കപ്പെട്ടവൻ സൽക്കരിക്ക പൂജിക്ക നിൎദ്ദെശം നിയൊഗം ചിത്രകൂടം ചിത്രകൂടമെന്ന പൎവ്വതം വസിക്ക പാൎക്കുക.

ൟൗ അയൊദ്ധ്യാന്തുതതൊഗത്വാ, സുമന്ത്രശ്ശൊകവിഹ്വലഃ രാജ്ഞെന്യവെദയത്സൎവ്വം രാഘവസ്യ വിചെഷ്ടിതം· അയൊദ്ധ്യാം ആ-സ്ത്രീ-

ദ-ി-എ തു അവ്യയം തതഃ അവ്യയം ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സുമന്ത്രഃ അ-പു-പ്ര-എ- ശോകവിഹ്വലഃ അ-പു-പ്ര-എ- രാജ്ഞേ ന-പു-ച-എ- ന്യവെദയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു- എ- സൎവ്വം അ-ന-ദ-ി-എ- രാഘവസ്യ അ-പു-ഷ-എ- വിചെഷ്ടിതം അ-ന-ദ-ി-എ. തതഃ ശോകവിഹ്വലഃ സുമന്ത്രഃ തു അയൊദ്ധ്യാം ഗത്വാ രാജ്ഞേ രാഘവസ്യ സൎവ്വം വിചെഷ്ടിതം ന്യവെദയൽ. അനന്തരം ശോകവിഹ്വലനായിരിക്കുന്ന സുമന്ത്രനാകട്ടെ അയൊദ്ധ്യയെ പ്രാപിച്ചിട്ട രാജാവിനൊടായിക്കൊണ്ട രാഘവന്റെ സൎവ്വമായിരിക്കുന്ന വിചെഷ്ടിതത്തെ നിവെദിപ്പിച്ചു. ശൊകവിഹ്വലൻ ശൊകം കൊണ്ട വിഹ്വലൻ ശൊകം ദുഃഖം വിഹ്വലൻ പരവശൻ സുമന്ത്രൻ സുമന്ത്രനെന്നമന്ത്രി ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ സൎവ്വം ഒട്ടൊഴിയാതെ ഉള്ളത വിചെഷ്ടിതം വ്യാപാരം നിവെദിപ്പിക്ക അറിയിക്കുക.

൭൨ തദാകൎണ്ണ്യസുമന്ത്രൊക്തം രാജാദുഃഖവിമൂഢധിഃ രാമരാമെതി വിലപൻ ദെഹന്ത്യക്ത്വാദിവം യയൌ. തൽ ത്ത-ന-ദ-ി-എ- ആകൎണ്ണ്യല്യബന്തമ സുമന്ത്രൊക്തം അ-ന-ദ-ി- എ രാജാ ന-പു-പ്ര-ഏ ദുഃഖവിമൂഢധീഃ ഠം-പു- പ്ര-എ- രാമ അ-പു-സംബൊധന- പ്ര-എ-രാമ അ-പു-സംബൊധന-പ്ര-എ-ഇതി അവ്യയംവിലപൻ ത-പു-പ്ര-എ-ദെഹം അ-പു-ദ-ി-എ- ത്യക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- ദിവം വ-സ്ത്രീ-ദ-ി- എ- യയൌ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ. രാജാ സുമന്ത്രൊക്തം തൽ ആകൎണ്ണ്യ ദുഃഖവിമൂഢധീഃ രാമ രാമ ഇതി വിലപൻ ദെഹം ത്യക്ത്വാ

ദിവം യയൌ. രാജാവ സുമന്ത്രോക്തമായിരിക്കുന്ന അതിനെ ആകൎണ്ണനം ചെയ്തിട്ട ദുഃഖവിമൂഢധീയായി രാമ രാമ എന്നിങ്ങനെ വിലപന്നായിട്ട ദെഹത്തെ ത്യജിച്ചിട്ട ദ്യോവിനെയാനം ചെയ്തു. സുമന്ത്രോക്തം സുമന്ത്രനാൽ ഉക്തം ഉക്തം പറയപ്പെട്ടത അത ശ്രീരാമ വൃത്താന്തം ആകൎണ്ണനം ചെയ്തു കെൾക്ക ദുഃഖവിമൂഢധീ ദുഃഖംകൊണ്ട വിമൂഢയായിരിക്കുന്ന ധീയൊട കൂടിയവൻ വിമൂഢ വിശെഷെണ മൊഹിക്കപ്പെട്ടത ധീ ബുദ്ധി വിലപൻ വിലപിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ വിലപിക്ക പുലമ്പക ദെഹം ശരീരം ത്യജിക്ക ഉപെക്ഷിക്ക ദ്യോവ സ്വൎഗ്ഗം യാനംചെയ്ക പ്രാപിക്ക.

൫൩ മന്ത്രിണസ്തുവസിഷ്ഠൊക്ത്യാ ദെഹം സംരക്ഷ്യഭൂപതെഃ ദൂതൈരാനായയൻക്ഷിപ്രം ഭരതം മാതുലാലയാൽ. മന്ത്രിണഃ ന-പു-പ്ര-ബ-തു അവ്യയം വസിഷ്ഠൊക്ത്യാ ഇ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- ദെഹം അ-പു-ദ്വി-എ- സംരക്ഷ്യ ല്യബന്തമ- ഭൂപതെഃ ഇ-പു-ഷ-എ- ദൂതൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- ആനായയൻ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-ബ- ക്ഷിപ്രം അവ്യ- ഭരതം അ-പു-ദ്വി-എ- മാതുലാലയാൽ അ-പു-പ-എ. മന്ത്രിണഃ തു വസിഷ്ഠൊക്ത്യാ ഭൂപതെഃ ദെഹം സംരക്ഷ്യ ദൂതൈഃ ക്ഷിപ്രം മാതുലാലയാൽ ഭരതം ആനായയൻ മന്ത്രികളാകട്ടെ വസിഷ്ഠൊക്തികൊണ്ട ഭൂപതിയുടെ ദെഹത്തെ സംരക്ഷിച്ചിട്ട ദൂതന്മാരെകൊണ്ട വെഗെന മാതുലാലയത്തിങ്കൽനിന്നഭരതനെആനയിപ്പിച്ചു. വസിഷ്ഠൊക്തി വസിഷ്ഠന്റെ ഉക്തി ഉക്തി വചനം ഭൂപതി രാജാവ ദെഹം ശരീരം സംരക്ഷിക്ക വഴിപൊലെ രക്ഷിക്ക ദൂതന്മാർ സന്ദെശഹരന്മാർ

മാതുലാലയം മാതുലൻെറ ആലയം മാതുലൻ അമ്മാവൻ ആലയം ഭവനം ആനയിപ്പിക്ക വരുത്തുക.

൫൭ ഭരതസ്തുമൃതംശ്രുത്വാ പിതരം കൈകയീ ഗിരാ സംസ്കാരാദി ചകാരാസ്യയഥാവിധി സഹാനുജഃ. ഭരതഃ അ-പു-പ്ര-എ- തു അവ്യയം മൃതം അ-പു-ദ്വി-എ- ശ്രുത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- പിതരം ൠ-പു-ദ്വി-എ-കൈകയീഗിരാ രെഫാന്തം-സ്ത്രീ-തൃ-എ- സംസ്കാരാദി ഇ-ന-ദ്വി- എ- ചകാര ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- അസ്യ ഇദംശബ്ദം- പു-ഷ-എ- യഥാവിധി അവ്യയം സഹാനുജഃ അ-പു-പ്ര-എ. ഭരതഃ തു കൈകയീഗിരാ പിതരം മൃതം ശ്രുത്വാ സഹാനുജഃ യഥാവിധി അസ്യ സംസ്കാരാദിചകാര. ഭരതനാകട്ടെ കൈകയീഗീര കൊണ്ട പിതാവിനെ മൃതൻ എന്ന ശ്രവിച്ചിട്ട സഹാനുജനായിട്ട വിധിക്കതക്കവണ്ണം ഇവൻെറ സംസ്കാരാദിയെ ചെയ്തു. കൈകയീഗീര കൈകയിയുടെ ഗീര ഗീരവാക്ക പിതാവ അച്ശൻ മൃതൻ മരിച്ചവൻ ശ്രവിക്ക കെൾക്ക സഹാനുജൻ അനുജനൊട കൂടിയവൻ ഇവൻ ദശരഥൻ സംസ്കാരാദി സംസ്കാരം തുടങ്ങിയുള്ളത.

൫൮ അമാത്യൈശ്ചൊദ്യമാനൊപി രാജ്യായ ഭരതസ്തദാ വനായൈവയയൌരാമ മാനെതുന്നാഗരൈസ്സഹ. അമാത്യൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- ചൊദ്യമാനഃ അ-പു-പ്ര-എ-അപി അവയ്യം രാജ്യായ അ-ന-ച-എ ഭരതഃ അ-പു-പ്ര-എ- തദാ അവ്യയം വനായ അ-ന-ച-എ- എവ അവ്യയം യയൌ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-എ-രാമം അ-പു-ദ്വി-എ- ആനെതും തുമുന്നന്തമ- നാഗരൈഃ അ-

പ-തൃ-ബ- സഹ അവ്യയം. ഭരതഃ തദാ അമാത്യൈഃരാജ്യായ ചൊദ്യമാനഃ അപി രാമം ആനെതും നഗരൈഃ സഹ വനായ എവ യയൌ. ഭരതൻ അപ്പൊൾ അമാത്യന്മാരാൽ രാജ്യത്തിനായികൊണ്ട ചൊദ്യമാനൻ ആയിരുന്നു എങ്കിലും രാമനെ ആനയിപ്പാനായികൊണ്ട നാഗരന്മാരൊടുകൂടെ വനത്തിനായിക്കൊണ്ടതന്നെ യാനംചെയ്തു. അമാത്യന്മാർ മന്ത്രികൾ ചൊദ്യമാനൻ ചൊദിക്കപ്പെട്ടിയരുന്നവൻ ആനയിക്ക കൊണ്ടുവരിക നാഗരന്മാർ നഗരവാസികൾ യാനം ചെയ്ക പൊക.

൧൭ സഗത്വാചിത്രകൂടസ്ഥം രാമം ചീരജടാധരം യയാചെ രക്ഷിതും രാജ്യം വസിഷ്ഠാദ്യൈദ്വിജൈസ്സഹ. സഃ തച്ഛബ്ദം- പ-പ്ര-എ-ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- ചിത്രകൂടസ്ഥം അ-പ-ദ്വി-എ- രാമം അ-പ-ദ്വി-എ- ചീരജടാധരം അ-പ-ദ്വി-എ- യയാചെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പ-എ- രക്ഷിതും തുമന്നന്തമ- രാജ്യം അ-ന-ദ്വി-എ- വസിഷ്ഠാദ്യൈഃ അ-പ-തൃ-ബ-ദ്വിജൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- സഹ അവ്യയം. സഃ ചിത്രകൂടസ്ഥം ചീര ജടാധരം രാമം ഗത്വാ വസിഷ്ഠാദ്യൈഃ ദ്വിജൈഃ സഹരാജ്യം രക്ഷിതും യയാചെ. അവൻചിത്രകൂടസ്ഥനായിചീരജടാധരനായിരിക്കുന്ന രാമനെ ഗമിച്ചിട്ട വസിഷ്ഠാദ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന ദ്വിജന്മാരൊടു കൂടെരാജ്യത്തെ രക്ഷിപ്പാനായികൊണ്ട യാചിച്ചു. അവൻ ഭരതൻ ചിത്രകൂടസ്ഥൻ ചിത്രകൂടത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ ചിത്രകൂടം ചിത്രകൂടമാകുന്ന പൎവ്വതം സ്ഥിതിചെയ്ക പാൎക്കുക ചീരജടാധരൻ ചിര ജടകളെ ധരിച്ചവൻ ചീര

ജടകൾ ചീരവും ജടയും ചീരം വല്ക്കലം ധരി ക്ക വഹിക്ക രാമൻ ശ്രീരാമൻ ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക വസിഷ്ഠാദ്ദ്യന്മാർ വസിഷ്ഠൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ദ്വിജന്മാർ ബ്രാഹ്മണർ യാചിക്ക അപെക്ഷി ക്കുക.

ഔ ചതുൎദ്ദശസമാനിത്വാ പുനരെഷ്യാമ്യഹം പുരം ഇത്യുക്ത്വാപാദുകെദത്വാ തംരാമഃ പ്രത്യ യാപയൽ. ചതുൎദ്ദശൻശബ്ദം ന-സ്ത്രീ-ദ്വി-ബ- സമാഃ ആ-സ്ത്രീ-ദ്വിബ- നീത്വാക്ത്വാപ്രത്യയാ ന്തമ- പുനഃ അവ്യയം- എഷ്യാമി ലൃട്ടിൽ-പ- ഉത്തമ-പു-എ- അഹംഅസ്മച്ശബ്ദം- പ്ര-എ- പുരം അ-ന-ദ്വി-എ- ഇതി അവ്യയം ഉക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ പാദുകെ ആ-സ്ത്രീദ്വി-ദ്വി- ദത്വാക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ തം തച്ശ-പ-ദ്വി-എ രാ മഃ അ-പ-പ്ര-എ- പ്രത്യയാപയൽ ലങ്ങിൽ-പ- പ്ര-പ-എ. അഹം ചതുൎദ്ദശ സമാഃ നീത്വാപുനഃ പുരം എഷ്യാമി ഇതി രാമഃ ഉക്ത്വാ പാദുകെ ദത്വാ തം പ്രത്യയാപയൽ. ഞാൻ പതിന്നാല സമകളെ നയിച്ചിട്ട പിന്നെ പുരത്തെ പ്രാപി ക്കും രാമൻ ഇപ്രകാരം വചിച്ചിട്ട പാദുക കളെ ദാനം ചെയ്തിട്ട അവനെ പ്രതിയാനം ചെയ്യിച്ചു.സമകൾ സംവത്സരങ്ങൾ നയിക്ക ക ഴിച്ചുകൂട്ടുക പുരം രാജധാനി വചിക്ക പറക പാദുകകൾ മെതിയടികൾ ദാനംചെയ്ത കൊട ക്ക അവൻ ഭരതൻ പ്രതിയാനം ചെയ്യിക്ക തിരി യെ അയക്കുക.

ഓവൃ ഗൃഹീത്വാപാദുകെതസ്മാൽ ഭരതൊദീന മാനസഃനന്ദിഗ്രാമെസ്ഥിതസ്സാദ്ദ്യാം രരക്ഷാ ചവ സുന്ധരാം. ഗൃഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- പാ ദുകെ ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ദ്വി-തസ്മാൽ തച്ശബ്ദം-പ-

ப്-എ- ഭരതഃ അ-പ-പ്ര-ഏ- ദീനമാനസഃ അ-പ-പ്ര-ഏ-നന്ദിഗ്രാമെഅ-ന-സ-ഏ-സ്ഥി തഃ അ-പ-പ്ര-ഏ- താഭ്യാം തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-ത്വ-ദ്വി-രരക്ഷ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-ഏ- ച അവ്യ യം വസുന്ധരാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ. ദീനമാന സഃ ഭരതഃ തസ്മാൽ പാദുകെ ഗൃഹീത്വാ നന്ദിഗ്രാ മെ സ്ഥിതഃ താഭ്യാം വസുന്ധരാം രരക്ഷ ച. ദീനമാനസനായിരിക്കുന്ന ഭരതൻ അവങ്കൽനി ന്ന പാദുകകളെ ഗ്രഹിച്ചിട്ട നന്ദിഗ്രാമത്തിങ്കൽ സ്ഥിതനായിട്ട അവകളെകൊണ്ട വസുന്ധരയെ രക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. ദിനമാനസൻ ദീനമായിരി ക്കുന്ന മാനസത്തൊട കൂടിയവൻ ദീനം പരവ ശം മാനസം മനസ്സ അവൻ ശ്രീരാമൻ ഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്ക അവകൾ പാദുകകൾ വസുന്ധരാ ഭൂമി.

൭൯ രാഘവസ്തു ഗിരെസ്തസ്മാൽ ഗത്വാത്രിം സമവന്ദത തല്പത്നീ തു തദാ സീതാം ഭൂഷണൈ ൎവ്വസ്ത്രഭൂഷയൽ. രാഘവഃ അ-പ-പ്ര-ഏ- തു അവ്യയം ഗിരെഃ ഇ-പ-പ-ഏ- തസ്മാൽ തച്ശ ബ്ദം പ-പ-ഏ- ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- അ ത്രിം ഇ-പ-ദ്വി-ഏ- സമവന്ദത ലങ്ങിൽ- ആ-പ്ര-പ-ഏ- തൽപത്നീ ൦രം-സ്ത്രീ-പ്ര-ഏ- തു അ വ്യയം തദാ അവ്യയം സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി- ഏ- ഭൂഷണൈഃ അ-ന-തൃ-ബ- വസ്ത്രൈഃ അ-ന-തൃ-ബ- അഭൂഷയൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പ-ഏ. രാഘവഃ തു തസ്മാൽ ഗിരെഃ ഗത്വാ അത്രിം സ മവന്ദത തല്പത്നീ തു തദാ വസ്ത്രൈഃ ഭൂഷണൈഃ സീതാം അഭൂഷയൽ. രാഘവൻ അതകട്ടെ അ ഗിരിയിങ്കൽനിന്ന ഗമിച്ചിട്ട അത്രിയെ വന്ദിച്ചു തല്പത്നിയാകട്ടെ അപ്പൊൾ വസ്ത്രങ്ങളായിരിക്കുന്ന

ഭൂഷണങ്ങളെകൊണ്ടു സീതയെ ഭൂഷിപ്പിച്ചു. അ ഗിരി ചിത്രകൂട പൎവ്വതം ഗമിക്ക പൊക അത്രി അത്രിമഹൎഷി തല്പത്നി അവന്റെ പത്നി പത്നി ഭാൎയ്യ അവൻ അത്രിമുനി സ്വങ്ങൾ ആത്മീയങ്ങ ൾ ഭൂഷണങ്ങൾ ആഭരണങ്ങൾ ഭൂഷിപ്പിക്ക അ ലംകരിപ്പിക്ക.

൯൦ ഉഷിത്വാതുനിശാമെകാമാശ്രമെതസ്യരാ ഘവഃ വിവെശദണ്ഡകാരണ്യം സീതാലക്ഷ്മണ സംയുതഃ. ഉഷിത്വാ കൃത്വാപ്രത്യയാന്തമ- തു അ വ്യയം നിശാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- എകാം ആ- സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ആശ്രമെ അ-പു-സ-എ- തസ്യ തച്ശബ്ദം-പു-ഷ-എ- രാഘവഃ അ-പു-പ്ര-എ- വിവെശ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ-ദണ്ഡകാരണ്യം അ-ന-ദ്വി-എ- സീതാലക്ഷ്മണസംയുതഃ അ- പു-പ്ര-എ. രാഘവഃ തസ്യ ആശ്രമെ എകാം നി ശാം ഉഷിത്വാ സീതാലക്ഷ്മണസംയുതഃ ദണ്ഡ കാരണ്യം വിവെശ. രാഘവൻ അവന്റെ ആ ശ്രമത്തിങ്കൽ എകയായിരിക്കുന്ന നിശയെ വസി ച്ചിട്ടു സീതാലക്ഷ്മണസംയുതനായിട്ടു ദണ്ഡകാര ണ്യത്തെ വെശിച്ചു . അവൻ അത്രിമുനി ആശ്ര മം പൎണ്ണശാല എകാ ഒന്ന നിശാ രാത്രി വസിക്ക പാൎക്കുക സീതാ ലക്ഷ്മണസംയുതൻ സീതാ ലക്ഷ്മ ണന്മാരൊടു സംയുതൻ സീതാലക്ഷ്മണന്മാർ സീതയും ലക്ഷ്മണനും സംയുതൻ കൂടിയവൻ ദ ണ്ഡകാരണ്യം ദണ്ഡകാ വനം വെശിക്ക പ്ര വെശിക്ക.

൯൧ പ്രജൻവനെനകാകുത്സ്ഥൊ വിരാധം വിധിചൊദിതം സദാരാനുജമാത്മാനം ഹരന്ത മവധീത്തദാ. പ്രജൻ ത-പ-പ്ര-എ- വനെന അ-ന-തൃ-എ- കാകുത്സ്ഥഃ അ-പു-പ്ര-എ- വി

രാധം അ-പു-ദ-ി-എ- വിധിചൊദിതം അ-പു-ദ-ി-എ- സദാരാനുജം അ - പു - ദ-ി - എ. ആത്മാനം ന-പു-ദ-ി-എ- ഹരന്തം ത-പു-ദ-ി-എ- അവധീൽ ലുങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- തദാ അവ്യയം. വനെനാ പ്രജൻ കാകുത്സ്ഥഃ തദാ വിധിചൊദിതം സദാരാനുജം ആത്മാനം ഹരന്തം വിരാധം അവധീൽ. വനത്തൂടെ പ്രജന്നായിരിക്കുന്ന കാകുത്സ്ഥൻ അപ്പൊൾ വിധിചൊദിതനായായും സദാരാനുജനായിരിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ ഹരന്നായുംഇരിക്കുന്ന വിരാധനെ വധിച്ചു. പ്രജൻ പ്രജിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ പ്രജിക്ക സഞ്ചരിക്ക കാകുത്സ്ഥൻ ശ്രീരാമൻ വിധിചൊദിതൻ വിധിയാൽചൊദിതൻ വിധിദൈവം ചൊദിതൻ പ്രെരിതൻ ആത്മാവ താൻ സദാരാനുജൻ ദാരാനുജന്മാരൊടുകൂടിയവൻ ദാരാനുജന്മാർ ദാരങ്ങളും അനുജനും ദാരങ്ങൾ ഭാൎയ്യാ ഹരൻ ഹരിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ഹരിക്കകൊണ്ടുപൊക വിരാധൻ വിരാധനെന്നരാക്ഷസൻ വിധിക്ക നിഗ്രഹിക്ക.

ന്നൂ ശരഭംഗാശ്രമം പ്രാപ്യ സ്വഗ്ഗതിം തസ്യവീക്ഷ്യസഃ പ്രതിജജ്ഞെരാക്ഷസാനാം വധംമുനിഭിരത്ഥിതഃ. ശരഭംഗാശ്രമം അ-പു-ദ-ി എ-പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ- സ്വഗ്ഗതിം-ഇ-സ്ത്രീ-ദ-ി എ- തസ്യ തച്ശബ്ദം- പ-ഷ-എ- വീക്ഷ്യ ല്യബന്തമ- സഃ തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-എ- പ്രതിജജ്ഞെ ലിട്ടിൽ-അ-പ്ര-പ-എ- രാക്ഷസാനാം അ-പു-ഷ-ബ- വധം അ-പു-ദ-ി-എ-മുനിഭിഃ ഇ-പു-തൃ-ബ- അത്ഥിതഃ അ-പ-പ്ര-എ. സഃ ശരഭംഗാശ്രമം പ്രാപ്യ തസ്യ സ്വഗ്ഗതിം വീക്ഷ്യ മുനിഭിഃ അത്ഥിതഃ രാക്ഷസാനാം വധം പ്രതി

ജ്ഞെത അവൻ ശരഭംഗാശ്രമത്തെ പ്രാപിച്ചി
ട്ട അവന്റെ സ്വൎഗ്ഗതിയെ വീക്ഷിച്ചിട്ട മുനി
കളാൽ അൎത്ഥിതനായിട്ട രാക്ഷസന്മാരുടെ വ
ധത്തെ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു. അവൻ ശ്രീരാമൻ
ശരഭംഗാശ്രമം ശരഭാഗന്റെ ആശ്രമം ശരഭംഗ
ൻ ശരഭംഗൻ എന്ന മഹൎഷി ആശ്രമം പൎണ്ണശാ
ലാ അവൻ ശരഭംഗൻ സ്വൎഗ്ഗതി സ്വൎഗ്ഗപ്രാപ്തി
വീക്ഷിക്ക കാണ്ക മുനികൾ മഹൎഷികൾ അൎത്ഥി
തൻ അൎത്ഥിക്കപ്പെട്ടവൻ അൎത്ഥിക്ക യാചിക്ക
വധം നിഗ്രഹം പ്രതിജ്ഞ ചെയ്ക സത്യം ചെയ്ക.

൩൨ തസ്മാൽ ഗത്വാസുതീക്ഷ്ണഞ്ച പ്രണമ്യാ
നെന പൂജിതഃ അഗസ്ത്യസ്യാശ്രമം പ്രാപ്യ ത
ന്നനാമ രഘൂത്തമഃ തസ്മാൽ തച്ശബ്ദം- പു-പ-
ഏ- ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സുതീക്ഷ്ണം അ
പു-ദ്വി-ഏ- ച അവ്യയം പ്രണമ്യ ല്യബന്ത
മ- അനെന ഇദംശബ്ദം- പു-തൃ-ഏ- പൂജിതഃ
അ-പു-പ്ര-ഏ- അഗസ്ത്യസ്യ അ-പു-ഷ-ഏ-
ആശ്രമം അ-പു-ദ്വി-ഏ- പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ-
തം തച്ശബ്ദം- പു-ദ്വി-ഏ- നനാമ ലിട്ടിൽ-
പ-പ്ര-പു-ഏ- രഘൂത്തമഃ അ-പു-പ്ര-ഏ. രഘൂ
ത്തമഃ തസ്മാൽ ഗത്വാ സുതീക്ഷ്ണം പ്രണമ്യ അനെ
ന പൂജിതഃ അഗസ്ത്യസ്യ ആശ്രമം പ്രാപ്യ തം ന
നാമ ച. രഘൂത്തമൻ അവിടെനിന്ന ഗമിച്ചിട്ട സു
തീക്ഷ്ണനെ പ്രണമിച്ചിട്ട അവനാൽ പൂജിതനായി
ട്ട അഗസ്ത്യന്റെ ആശ്രമത്തെ പ്രാപിച്ചിട്ട അവ
നെ നമിക്കയും ചെയ്തു. രഘൂത്തമൻ ശ്രീരാമൻ ഗ
മിക്ക പൊക സുതീക്ഷ്ണൻ സുതീക്ഷ്ണനെന്ന മ
ഹൎഷി പ്രണമിക്ക നമസ്കരിക്ക അവൻ സുതീക്ഷ്ണ
ൻ പൂജിതൻ പൂജിക്കപ്പെട്ടവൻ അഗസ്ത്യൻ അഗ

സ്യമഹൎഷി ആശ്രമം പൎണ്ണശാലാ ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക അവൻ അഗസ്ത്യൻ നമിക്ക നമസ്കരിക്ക.

൩൪ രാമായവൈഷ്ണവഞ്ചാപമൈന്ദ്രം തൂണി യുഗന്തഥാ ബ്രാഹ്മം ശരഞ്ചഖൾഗംച പ്രദദൌ കുംഭസംഭവഃ. രാമായ അ-പു-ച-എ- വൈഷ്ണവം അ-പു-ദ്വി-എ- ചാപം അ-പു-ദ്വി-എ- ഐന്ദ്രം അ-പു-ദ്വി-എ- തൂണിയുഗം അ-പു-ദ്വി-എ- തഥാ അവ്യയം ബ്രാഹ്മം അ-പു-ദ്വി-എ- ശരം അ-പു-ദ്വി-എ- ച അവ്യയം ഖൾഗം അ-പു-ദ്വി-എ- ച അവ്യയം പ്രദദൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- കുംഭസംഭവഃ അ-പു-പ്ര-എ. കുംഭസംഭവഃ രാമായ വൈഷ്ണവം ചാപം ഐന്ദ്രം തൂണിയുഗം തഥാ ബ്രാഹ്മം ശരം ച ഖൾഗം ച പ്രദദൌ. കുംഭസംഭവൻ രാമനായിക്കൊണ്ടു വൈഷ്ണവമായിരിക്കുന്ന ചാപത്തെയും ഐന്ദ്രമായിരിക്കുന്ന തൂണിയുഗത്തെയും ബ്രാഹ്മമായിരിക്കുന്ന ശരത്തെയും ഖൾഗത്തെയും പ്രദാനം ചെയ്തു. കുംഭസംഭവൻ അഗസ്ത്യൻ വൈഷ്ണവം വിഷ്ണുവിനെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത ചാപം വില്ലു ഐന്ദ്രം ഇന്ദ്രനെസംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത തൂണി യുഗം തൂണികളുടെ യുഗം തൂണികൾ ആവനാഴികൾ യുഗം രണ്ടു ബ്രാഹ്മമായിരിക്കുന്ന ശരം ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ഖൾഗം വാള പ്രദാനം ചെയ്തു കൊടുക്ക.

൩൫ തതസ്സംഗച്ഛൻ കാകുത്സ്ഥസ്സമാഗമ്യ ജടായുഷം വൈദെഹ്യാഃ പാലനായൈനം ശ്രുത്വൈ പിതൃവല്ലഭം. തതഃ അവ്യയം സഃ തച്ഛബ്ദം- പ- പ്ര-എ- ഗച്ഛൻ ത-പു-പ്ര-എ- കാകുത്സ്ഥഃ അ- പു-പ്ര-എ- സമാഗമ്യ ല്യബന്തമ- ജടായുഷം സ-പു-ദ്വി-എ-വൈദെഹ്യാഃ ൦രം-സ്ത്രീ-ഷ-എ-

പാലനായ അ-ന-ച-എ- എന്നം അനാപാദെശം പു-ദ-ി-എ- ശ്രദ്ദധെ ലിട്ടിൽ- ആ-പ്ര-പ-എ- പിതൃവല്ലഭം അ-പു-ദ-ി-എ. സഃ കാകുത്സ്ഥഃ തതഃ ഗച്ശൻ ജടായുഷം സമാഗമ്യ വൈദെഹ്യാഃ പാലനായ പിതൃവല്ലഭം എന്നം ശ്രദ്ദധെ. അ കാകുത്സ്ഥൻ അവിടെനിന്ന ഗച്ശന്നായിട്ട ജടായുസ്സിനെ സമാഗമിച്ചിട്ട വൈദെഹിയുടെ പാലനത്തിന്നായിക്കൊണ്ട പിതൃവല്ലഭനായിരിക്കുന്ന ഇവനെ ശ്രദ്ധിച്ചു. കാകുത്സ്ഥൻ ശ്രീരാമൻ ഗച്ശൻ ഗമിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ജടായുസ്സു ജടായുസ്സു എന്ന പക്ഷി സമാഗമിക്ക പ്രാപിക്ക വൈദെഹീ സീതാ പാലനം രക്ഷണം പിതൃവല്ലഭൻ പിതാവിൻെറ വല്ലഭൻ പിതാവ അച്ശൻ വല്ലഭൻ ഇഷ്ടൻ ഇവൻ ജടായുസ്സു ശ്രദ്ധിക്ക നിയമിക്ക.

൩൩ തതഃ പഞ്ചവടീംപ്രാപ്യതത്രലക്ഷ്മണനിൎമ്മിതാം പൎണ്ണശാലാമദ്ധ്യവാസസീതയാ സഹിതസ്സുഖം. തതഃ അവ്യയം പഞ്ചവടീം ०ര०-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ- പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ- തത്ര അവ്യയം ലക്ഷ്മണനിൎമ്മിതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ- പൎണ്ണശാലാം ആ-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ- അദ്ധ്യവാസ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- സീതയാ ആ-സ്ത്രീ-തൃ-എ-സഹിതഃ അ-പ-പ്ര-എ- സുഖം ക്രിയാവിശെഷണം. തതഃ പഞ്ചവടീം പ്രാപ്യ തത്ര ലക്ഷ്മണനിൎമ്മിതാം പൎണ്ണശാലാം സീതയാ സഹിതഃ സുഖം അദ്ധ്യവാസ. അനന്തരം അവൻ പഞ്ചവടിയെ പ്രാപിച്ചിട്ട അവിടെ ലക്ഷ്മണനിൎമ്മിതയായിരിക്കുന്നപൎണ്ണശാലയെ സീതയൊട സഹിതനായിട്ട സുഖമാകുംവണ്ണം അധിവസിച്ചു. അവൻ ശ്രീരാമൻ പഞ്ചവടി ദെശവിശെഷം പ്രാ

പിക്ക ചെല്ലുക ലക്ഷ്മണന്നിൎമ്മിതാ ലക്ഷ്മണനാൽ നിൎമ്മിതാ നിൎമ്മിതാ നിൎമ്മിക്കപ്പെട്ടത പൎണ്ണശാലാ ആശ്രമം സഹിതൻ കൂടിയവൻ വസിക്ക ഇരിക്കുക.

൬൭ തത്രാഭ്യെത്യൈകദാരാമം വവ്രെശൂൎപ്പണഖാഭികംതന്നിരസ്താ ലക്ഷ്മണഞ്ചവവ്രെസൊപിനിരാകരൊൽ. തത്ര അവ്യയം അഭ്യെത്യ ല്യബന്തമ- എകദാ അവ്യയം രാമം അ-പ-ദ-പി-എ- വവ്രെ ലിട്ടിൻ- ആ-പ്ര-പ-എ- ശൂൎപ്പണഖാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- അഭികം അ-പ-ദ-പി-എ- തന്നിരസ്താ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ലക്ഷ്മണം അ-പ-ദ-പി-എ- ച അവ്യയം വവ്രെ ലിട്ടിൽ- ആ-പ്ര-പ-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-എ- അപി അവ്യയം നിരാകരൊൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ. തത്ര എകദാ ശൂൎപ്പണഖാ അഭ്യെത്യ അഭികം രാമം വവ്രെ തന്നിരസ്താ ലക്ഷ്മണം ച വവ്രെ സഃ അപി നിരാകരൊൽ. അവിടെ ഒരിക്കൽ ശൂൎപ്പണഖാ അഭിയാനം ചെയ്തിട്ട അഭികനായിരിക്കുന്ന രാമനെ വരിച്ച തന്നിരസ്തയായിട്ട ലക്ഷ്മണനെയും വരിച്ച അവനും നിരാകരിച്ചു. അഭിയാനം ചെയ്ത നെരിട്ടുവരിക അഭികൻ സുന്ദരൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ വരിക്ക അപെക്ഷിക്ക തന്നിരസ്താ അവനാൽ നിരസ്താ അവൻ ശ്രീരാമൻ നിരസ്താ ത്യക്താ വരിക്ക അപെക്ഷിക്ക അവൻ ലക്ഷ്മണൻ നിരാകരിക്ക നിരസിക്ക.

൬൮ രാമമെവ തതൊവവ്രെ കാമാൎത്താ കാമസന്നിഭം പുനശ്ചധിക്കൃതാതെന സീതാമത്ത്യദ്രവദ്രുഷാ. രാമം അ-പ-ദ-പി-എ എവ അവ്യയം തതഃ അവ്യയം വവ്രെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പ-എ കാമാൎത്താ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ കാമസന്നിഭം അ-പ

ദ-ി-എ പുനഃ അവ്യയം ച അവ്യയം ധിക്കൃതാ അ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ-തെന തച്ശ-പ-ത്രു-എ സീതാം അ-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ അഭ്യദ്രവൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പ-എ- രുഷ്ടാ ഷ-സ്ത്രീ-ത്രു-എ. തതഃ കാമാൎത്താ സാ കാമസന്നിഭം രാമം എവ വവ്രെ പുനഃ ച തെനധിക്കൃതാ രുഷ്ടാ സീതാം അഭ്യദ്രവൽ. അനന്തരം കാമാൎത്തയായിരിക്കുന്ന അവൾ കാമസന്നിഭനായിരിക്കുന്ന രാമനെ തന്നെവരിച്ചു. പിന്നെയും അവനാൽ ധിക്കൃതയായിട്ടരുട്ട ഹെതുവായിട്ട സീതയെ അഭിദ്രവിച്ചു. കാമാൎത്താ കാമപരവശാ അവൾ ശൂൎപ്പണഖാ കാമസന്നിഭൻ കാമതുല്യൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ വരിക്ക അപെക്ഷിക്ക അവൻ ശ്രീരാമൻ ധിക്കൃതാ ധിക്കരിക്കപ്പെട്ടവൾ രുട്ട കൊപം അഭിദ്രവിക്ക ഉപദ്രവിക്ക

ന്നൻ ലക്ഷ്മണെന തദാ രൊഷാൽ കൃത്തശ്രവണനാസികാ സാ തു ഗത്വാ ജനസ്ഥാനം ഖരായൈതന്ന്യവെദയൽ- ലക്ഷ്മണെന അ-പു-ത്രു-എ തദാ അവ്യയം രൊഷാൽ അ-പു-പ-എ കൃത്തശ്രവണനാസികാ അ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- സാ തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-പ്ര-എ- തു അവ്യയം ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ ജനസ്ഥാനം അ-ന-ദ-ി-എ ഖരായ അ-പു-ച-എ എതൽ എതച്ശബ്ദം-ന-ദ-ി-എ ന്യവെദയൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-എ. സാ തു തദാ ലക്ഷ്മണെന രൊഷാൽ കൃത്താശ്രവണനാസികാ ജനസ്ഥാനം ഗത്വാ ഖരായ എതൽ ന്യവെദയൽ. അവളാകട്ടെ അപ്പൊൾ ലക്ഷ്മണനാൽ രൊഷം ഹെതുവായിട്ട കൃത്തശ്രവണനാസികയായിട്ട ജനസ്ഥാനത്തെഗമിച്ചി

ട്ട ഖരനൊടായിക്കൊണ്ട ഇതിനെ നിവെദിപ്പിച്ചു. അവൾ ശ്രൂപ്പ്ണഖാ രൊഷം കൊപം കൃത്തശ്രവണനാസികാ കൃത്തകളായിരിക്കുന്ന ശ്രവണനാസികകളൊട കൂടിയവൾ കൃത്തകൾ ഖണ്ഡിക്കപ്പെട്ടവ ശ്രവണനാസികകൾ ശ്രവണങ്ങളും നാസികയും ശ്രവണങ്ങൾ ചെവികൾ നാസിക മൂക്ക ജനസ്ഥാനം ദെശവിശെഷം ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക ഖരൻ ഖരൻ എന്ന രാക്ഷസൻ ഇത ശ്രവണനാസികാച്ഛെദന വൃത്താന്തം നിവെദിപ്പിക്ക അറിയിക്ക.

൭൦ തദാകൎണ്യഖരഃ ക്രുദ്ധൊ രാഘവം ഹന്തുമായയൌ ദൂഷണ ത്രിശിരൊമുഖ്യൈൎയ്യാതുധാനൈസ്സമന്വിതഃ. തൽ തച്ശബ്ദം- ന-ദ്വി-എ-ആകൎണ്യ ല്യബന്തമ- ഖരഃ അ-പു-പ്ര-എ- ക്രുദ്ധഃ അ-പു-പ്ര-എ- രാഘവം അ-പു-ദ്വി-എ-ഹന്തും തുമുന്നന്തമവ്യയം ആയയൌ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- ദൂഷണത്രിശിരൊമുഖ്യൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- യാതുധാനൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- സമന്വിതഃ അ-പു-പ്ര-എ· ഖരഃ തൽ ആകൎണ്യ ക്രുദ്ധഃ ദൂഷണ ത്രിശിരൊമുഖ്യൈഃ യാതുധാനൈഃ സമന്വിതഃ രാഘവം ഹന്തും ആയയൌ. ഖരൻ അതിനെ ആകൎണ്ണനം ചെയ്തിട്ട ക്രുദ്ധനായി ദൂഷണ ത്രിശിരൊമുഖ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന യാതുധാനന്മാരൊട സമന്വിതനായിട്ട രാഘവനെ ഹനിപ്പാനായിട്ട ആയാനം ചെയ്തു. ഖരൻ ഖരനെന്ന രാക്ഷസൻ അത ശ്രവണനാസികാ വൃത്താന്തം ആകൎണ്ണനം ചെയ്ക കെൾക്ക ക്രുദ്ധൻ കുപിതൻ ദൂഷണ ത്രിശിരൊമുഖ്യന്മാർ ദൂഷണ ത്രിശിരസ്സുകൾ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ദൂഷണ ത്രിശിരസ്സുകൾ ദൂഷണനും ത്രിശിരസ്സും ദൂഷണൻ

ദൂഷണനെന്ന രാക്ഷസൻ ത്രിശിരസ്സ ത്രിശിരസ്സെന്നരാക്ഷസൻ യാതുധാനന്മാർ രാക്ഷസന്മാർ സമന്വിതൻ കൂടിയവൻ രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക ആയാനം ചെയ്ക പ്രാപിക്ക.

൭൧ തൽക്ഷണം ലക്ഷ്മണെ സീതാം നിധായ രഘുനന്ദനഃ ഖരം സഹാനുഗംസംഖെ ജഘാനാലഘുവിക്രമഃ. തൽണം അവ്യയം ലക്ഷ്മണെ അ-പു-സ-എ- സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- നിധായ ല്യബന്തമ- രഘുനന്ദനഃ അ-പു-പ്ര-എ- ഖരം അ-പു-ദ്വി-എ- സഹാനുഗം അ-പു-ദ്വി-എ- സംഖെ അ-ന-സ-എ- ജഘാന ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-എ- അലഘുവിക്രമഃ അ-പു-പ്ര-എ. അലഘുവിക്രമഃ രഘുനന്ദനഃ തൽക്ഷണം ലക്ഷ്മണെ സീതാം നിധായ സംഖെ സഹാനുഗം ഖരം ജഘാന. അലഘുവിക്രമനായിരിക്കുന്ന രഘുനന്ദനൻ തൽക്ഷണം ലക്ഷ്മണങ്കൽ സീതയെ നിധാനംചെയ്തിട്ട സംഖത്തിങ്കൽ സഹാനുഗനായിരിക്കുന്ന ഖരനെ ഹനിച്ചു. അലഘുവിക്രമൻ അലഘുവായിരിക്കുന്ന വിക്രമത്തൊടു കൂടിയവൻ അലഘു മഹത്ത വിക്രമം പരാക്രമം രഘുനന്ദനൻ ശ്രീരാമൻ നിധാനം ചെയ്ക പറഞ്ഞെല്പിക്ക സംഖം യുദ്ധം ഖരൻ ഖരൻ എന്ന രാക്ഷസൻ സഹാനുഗൻ അനുഗന്മാരൊട കൂടിയവൻ അനുഗന്മാർ കൂടെവന്നവർ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക.

൭൨ തത ശൂൎപ്പണഖാ ഗത്വാ ലങ്കാംശൊകസമന്വിതാ ന്യവെദയദ്രാവണായ വൃത്താന്തം സവ്മാദിതഃ. തതഃ അവ്യയം ശൂൎപ്പണഖാ അ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ-ലങ്കാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ശൊകസമന്വിതാ അ-സ്ത്രീ-

പ്ര-എ- ന്യവെദയൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-എ-
രാവണായ അ-പു-ച-എ- വൃത്താന്തം അ-ന-
ദ-ി-എ- സൎവ്വം അ-ന-ദ-ി-എ- ആദിതഃ ത
സിൽപ്രത്യയാന്തമവ്യയം. തതഃ ശൂൎപ്പണഖാ
ശൊകസമന്വിതാ ലങ്കാം ഗത്വാ രാവണായ
സൎവ്വം വൃത്താന്തം ആദിതഃ ന്യവെദയൽ. അ
നന്തരം ശൂൎപ്പണഖാ ശൊകസമാന്വിതയായി
ട്ട ലങ്കയെ ഗമിച്ചിട്ട രാവണനൊടായിക്കൊണ്ട
സൎവ്വമായിരിക്കുന്ന വൃത്താന്തത്തെ ആദിയിങ്കൽ
നിന്ന തുടങ്ങി നിവെദിപ്പിച്ചു ശൊകസമന്വി
താ ശൊകത്തൊട സമാന്വിതാ ശൊകം ദുഃഖം
സമന്വിതാ കൂടിയവൾ ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക സ
ൎവ്വം സകലം വൃത്താന്തം വൎത്തമാനം നിവെദി
പ്പിക്ക അറിയിക്കുക.

൭൩ തച്ശ്രുത്വാ രാവണസ്സീതാം ഹൎത്തും കൃത
മതിസ്തദാ മാരീചസ്യാശ്രമം പ്രാപ്യസാഹായ്യെ
തമചൊദയൽ. തൽ തച്ശബ്ദം- ന-ദ-ി-എ-
ശ്രുത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- രാവണഃ അ-പു-
പ്ര-എ- സീതാം അ-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ- ഹൎത്തും തു
മുന്നന്തമവ്യയം കൃതമതിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ-തദാ അ
വ്യയം മാരീചസ്യ അ-പു-ഷ-എ- ആശ്രമം അ
പു-ദ-ി-എ-പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ- സാഹായ്യെ അ-
ന-സ-എ- തം തച്ശബ്ദം- പു-ദ-ി-എ- അചൊ
ദയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ. തതഃ രാവണഃ
തൽ ശ്രുത്വാ സീതാം ഹൎത്തും കൃതമതിഃ മാരീച
സ്യ ആശ്രമം പ്രാപ്യ സാഹായ്യെതം അചൊ
ദയൽ. അനന്തരം രാവണൻ അതിനെ ശ്രു
വിച്ചിട്ട സീതയെ ഹരിപ്പാനായികൊണ്ട കൃത
മതിയായിട്ട മാരീചന്റെ ആശ്രമത്തെ പ്രാപി
ച്ചിട്ടസാഹായ്യത്തിങ്കൽ അവനെ ചൊദിച്ചു. ശ്രു

വിക്ക കെൾക്ക ഹരിക്ക അപഹരിക്ക കൃതമതി കൃതയായിരിക്കുന്ന മതിയൊട കൂടിയവൻ കൃതാ നിശ്ചിതാ മതിബുദ്ധി മാരീചൻ മാരീചനെന്ന രാക്ഷസൻ ആശ്രമം പൎണ്ണശാല സാഹായ്യം സഹായകൎമ്മം അവൻ മാരീചൻ.

൭൪ സൊപിസ്വൎണ്ണമൃഗൊ ഭൂത്വാസീതായാഃ പ്രമുഖെചരൽ സാത്വതം മൃഗമാഹൎത്തും ഭൎത്താ രം സമയാചത. സഃ തച്ശബ്ദം-പ-പ്ര-എ-അ പി അവ്യയം സ്വൎണ്ണമൃഗഃ അ-പ-പ്ര-എ-ഭൂ ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ-സീതായാഃ ആ-സ്ത്രീ ഷ-എ- പ്രമുഖെ അ-ന-സ-എ-അചരൽ ല ങൽ-പ-പ്ര-പ-എ- സാ തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-പ്ര- എ- ത്വ അവ്യയം തം തച്ശബ്ദം-പ-ദ്വി-എ- മൃ ഗം അ-പ-ദ്വി-എ- ആഹൎത്തും തുമുന്നന്തമവ്യയം ഭൎത്താരം ൠ-പ-ദ്വി-എ- സമയാചത ലങിൽ- ആ-പ്ര-പ-എ- സഃ അപി സ്വൎണ്ണമൃഗഃ ഭൂത്വാ സീതായാഃ പ്രമുഖെഅചരൽ സാത്വതം മൃഗം ആ ഹൎത്തും ഭൎത്താരം സമയാചത- അവനും സ്വൎണ്ണ മൃഗമായി ഭവിച്ചിട്ട സീതയുടെ പ്രമുഖത്തിങ്കൽ ചരിച്ചു അവളും ആ മൃഗത്തെ ആഹരിപ്പാനായി കൊണ്ട ഭൎത്താവിനെ യാചിച്ചു. അവൻ മാ രീചൻ സ്വൎണ്ണമൃഗം പൊന്മാൻ പ്രമുഖം അഗ്രം ചരിക്ക സഞ്ചരിക്ക അവൾ സീതാ മൃഗം മാൻ ആഹരിക്ക പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരിക യാചിക്ക അ പെക്ഷിക്ക.

൭൫ നിയുജ്യലക്ഷ്മണം സീതാം രക്ഷിതും രഘു നന്ദനഃ അന്വഗച്ശന്മൃഗംതൂൎണ്ണം ദ്രവന്തം കാ നനാന്തരെ. നിയുജ്യ ല്യബന്തമവ്യയം ലക്ഷ്മ ണം അ-പ-ദ്വി-എ- സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- രക്ഷിതും തുമുന്നന്തമവ്യയം രഘുനന്ദനഃ അ-പ

പ്ര-എ- അന്വഗച്ഛൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- മൃഗം അ-പു-ദ്വി-എ- തൂൎണ്ണം അവ്യയം ദ്രവന്തം ത-പു-ദ്വി-എ- കാനനാന്തരെ അ-ന-സ-എ. രഘുനന്ദനഃ സീതാം രക്ഷിതും ലക്ഷ്മണം നിയുജ്യ കാനനാന്തരെ തൂൎണ്ണം ദ്രവന്തം മൃഗം അന്വഗച്ഛൽ. രഘുനന്ദനൻ സീതയെ രക്ഷിപ്പാനായിക്കൊണ്ട ലക്ഷ്മണനെ നിയൊഗിച്ചിട്ട കാനനാന്തരത്തിങ്കൽ വെഗെന ദ്രവന്നായിരിക്കുന്ന മൃഗത്തെ അനുഗമിച്ചു. രഘുനന്ദനൻ ശ്രീരാമൻ നിയൊഗിക്ക കല്പിക്ക കാനനാന്തരം കാനനമദ്ധ്യം ദ്രവൻ ദ്രവിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ദ്രവിക്ക ഓടുക മൃഗം മാൻ അനുഗമിക്ക പിന്നാലെ ചെല്ലുക.

൭൩ വിവ്യാധചമൃഗം രാമസ്സനിജം രൂപമാസ്ഥിതഃ ഹാസീതെലക്ഷ്മണെത്യെവം രുദൻപ്രാണാൻ സമത്യജൽ. വിവ്യാധ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം മൃഗം അ-പു-ദ്വി-എ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ- നിജം അ-ന-ദ്വി-എ- രൂപം അ-ന-ദ്വി-എ ആസ്ഥിതഃ അ-പു-പ്ര-എ- ഹാ അവ്യ- സീതെ ആ-സ്ത്രീ-സംബൊധന-പ്ര-എ ലക്ഷ്മണ അ-പു-സംബൊധന-പ്ര-എ ഇതി അവ്യ-എവം അവ്യ-രുദൻ ത-പു-പ്ര-എ-പ്രാണാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ-സമത്യജൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ. രാമഃ മൃഗം വിവ്യാധച സഃ നിജം രൂപം അ സ്ഥിതഃ ഹാ സീതെലക്ഷ്മണ ഇതി എവം രുദൻ പ്രാണാൻ സമത്യജൽ. രാമൻ മൃഗത്തെ വധിക്കയും ചെയ്തു. അവൻ നിജമായിരിക്കുന്ന രൂപത്തെ ആസ്ഥിതനായിട്ട അയ്യൊസീതെ ലക്ഷ്മണ എന്നിങ്ങനെ രുദന്നായിട്ട പ്രാണങ്ങളെ സന്ത്യജിച്ചു. മൃഗം

മാൻ വധിക്ക നിഗ്രഹിക്ക അവൻ മാരീചൻ നി ജം തന്നെസംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത രൂപം സ്വരൂ പം ആസ്ഥിതൻ പ്രാപ്തൻ രുദൻ രൊദിച്ചിരി ക്കുന്നവൻ രൊദിക്ക കരെക സന്ത്യജിക്ക സമ്യ ക്കാകും വണ്ണം ത്യജിക്ക സമ്യക്ക വഴിപൊലെ ത്യജിക്ക ഉപെക്ഷിക്ക.

൨൭ എതദാകൎണ്യവൈദെഹ്യാലക്ഷ്മണശ്ചൊ ദിതൊഭൃശം തദ്രക്ഷാം ദെവതാഃ പ്രാൎത്ഥ്യപ്രയ യൌ രാഘവാന്തികം. എതൽ എതച്ശബ്ദം-ന- ദ്വി-എ- ആകൎണ്യല്യബന്തമ-വൈദെഹ്യാ ഈരം- സ്ത്രീ-തൃ-എ- ലക്ഷ്മണഃ അ-പു-പ്ര-എ- ചൊദി തഃ അ-പു-പ്ര-എ- ഭൃശം അവ്യയം തദ്രക്ഷാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ദെവതാഃ അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ബ- പ്രാൎത്ഥ്യ ല്യബന്തമ- പ്രയയൌ ലിട്ടിൽ-പ- പ്ര-പു-എ- രാഘവാന്തികം അ-പു-ദ്വി-എ. ല ക്ഷ്മണഃ വൈദെഹ്യാ എതൽ ആകൎണ്യ ഭൃശം ചൊദിതഃ തദ്രക്ഷാം ദെവതാഃ പ്രാൎത്ഥ്യ രാഘ വാന്തികം പ്രയയൌ. ലക്ഷ്മണൻ വൈദെഹി യാൽ ഇതിനെ ആകൎണ്ണനം ചെയ്യിട്ട എററവും ചൊദിതനായിട്ട തദ്രക്ഷയെ ദെവതകളെ കുറി ച്ച പ്രാൎത്ഥിച്ചിട്ട രാഘവാന്തികത്തെ പ്രയാ ണം ചെയ്തു. വൈദെഹി സീതാ ഇത മാരീച രൊദനം ആകൎണ്ണനം ചെയ്ക കെൾക്ക ചൊദി തൻ ചൊദിക്കപ്പെട്ടവൻ ചൊദിക്ക നിബന്ധി ച്ച പറക തദ്രക്ഷ അവളുടെ രക്ഷ അവൾസീ താ ദെവതകൾ വനദെവതകൾ പ്രാൎത്ഥിക്ക അ പെക്ഷിക്ക രാഘവാന്തികം രാഘവന്റെ അന്തി കം രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ അന്തികം സമീപം പ്രയാണം ചെയ്ക പൊക.

൨൮ തദന്തരെ സമാസാദ്യ രാവണൊയതിരൂ

പദ്ധൃക് സീതാം ഗൃഹീത്വാ പ്രയയൌ ഗഗനെ നമുദാന്വിതഃ. തദന്തരെ അ-ന-സ-എ- സമാസാദ്യ ല്യബന്തമ- രാവണഃ അ-പ-പ്ര-എ-യതിരൂപധൃക് ജ-പ-പ്ര-എ- സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ഗൃഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- പ്രയയൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- ഗഗനെന്ന അ-ന-തൃ-എ- മുദാ ദ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- അന്വിതഃ അ-പ-പ്ര-എ. രാവണഃ തദന്തരെ യതിരൂപധൃക് സമാസാദ്യ സീതാം ഗൃഹീത്വാ മുദാ അന്വിതഃ ഗഗനെന്ന പ്രയയൌ. രാവണൻ തദന്തരത്തിങ്കൽ യതിരൂപധൃക്കായിട്ട സമാസദിച്ചിട്ട സീതയെ ഗ്രഹിച്ചിട്ട മുത്തൊട അന്വിതനായിട്ട ഗഗനത്തൂടെ പ്രയാണം ചെയ്തു. തദന്തരംആ സമയം യതിരൂപധൃക് യതിരൂപത്തെ ധരിച്ചവൻ യതിരൂപം സന്ന്യാസിവെഷം ധരിക്ക വഹിക്ക സമാസദിക്ക സംപ്രാപിക്ക ഗ്രഹിക്ക എടുക്കുക മുത്ത സന്തൊഷം അന്വിതൻ കൂടിയവൻ ഗഗനം ആകാശം പ്രയാണം ചെയ്തു പൊക.

൭൯ തതൊജടായുരാലൊക്യ നീയമാനാന്തു ജാനകീം പ്രാഹരദ്രാവണം പ്രാപ്യ തുണ്ഡപക്ഷനഖൈർഭൃശം. തതഃ അവ്യയം ജടായുഃ സ-പ-പ്ര-എ- ആലൊക്യ ല്യബന്തമ- നീയമാനാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- തു അവ്യയം ജാനകീം ഠം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പ്രാഹരൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- രാവണം അ-പ-ദ്വി-എ- പ്രാപ്യല്യബന്തമ- തുണ്ഡപക്ഷനഖൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- ഭൃശം അവ്യയം തതഃ ജടായുഃ നീയമാനാം ജാനകീം ആലൊക്യ രാവണം പ്രാപ്യ തുണ്ഡപക്ഷനഖൈഃ ഭൃശം പ്രാഹരൽ. അനന്തരം ജടായുസ്സു നീയമാ

നയായിരിക്കുന്ന ജാനകിയെ അലൊകനം ചെ
യ്തിട്ട രാവണനെ പ്രാപിച്ചിട്ട തുണ്ഡപക്ഷനഖ
ങ്ങളെക്കൊണ്ട എററവും പ്രഹരിച്ചു. ജടായു
സ്സു ജടായുസ്സെന്ന പക്ഷി നീയമാനാ നയിക്ക
പ്പെട്ടിയങ്ങുന്നവൾ നയിക്ക കൊണ്ടുപൊക ജാ
നകി സീതാ അലൊകനംചെയ്തു കാണ്ക തുണ്ഡ
പക്ഷനഖങ്ങൾ തുണ്ഡവും പക്ഷങ്ങളും നഖങ്ങ
ളും തുണ്ഡം ചുണ്ട പക്ഷങ്ങൾ ചിറകുകൾ പ്രഹ
രിക്ക താഡിക്കുക.

൮൦ ഛിത്വൈനഞ്ചന്ദ്രഹാസെന പാതയി
ത്വാച ഭൂതലെ ഗൃഹീത്വാ രാവണസ്സീതാം പ്രാ
വിശന്നിജമന്ദിരം. ഛിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ
എനം അന്വാദെശം- പ്ര-ദ്വി-എ- ചന്ദ്രഹാസെ
ന അ-പ്ര-തൃ-എ- പാതയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ
ന്തമ- ച അവ്യയം ഭൂതലെ അ-ന-സ-എ-ഗൃ
ഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- രാവണഃ അ-പ്ര-
പ്ര-എ- സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-പ്രാവിശൽ ല
ങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ്ര-എ- നിജമന്ദിരം അ-ന-ദ്വി-
എ. രാവണഃ ചന്ദ്രഹാസെന എനം ഛിത്വാ
ഭൂതലെ പാതയിത്വാ സീതാം ഗൃഹീത്വാ നിജമ
ന്ദിരം പ്രാവിശൽ. രാവണൻ ചന്ദ്രഹാസം കൊ
ണ്ട ഇവനെ ഛെദിച്ചിട്ട ഭൂതലത്തിങ്കൽ പതി
പ്പിച്ചിട്ട സീതയെ ഗ്രഹിച്ചിട്ട നിജമന്ദിരത്തെ പ്ര
വെശിച്ചു. ചന്ദ്രഹാസം ചന്ദ്രഹാസമെന്ന വാ
ള ഇവൻ ജടായു ഛെദിക്ക ഖണ്ഡിക്ക ഭൂതലം ഭൂ
മി പതിപ്പിക്ക വീഴത്തുക ഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്ക നി
ജമന്ദിരം നിജമായിരിക്കുന്നമന്ദിരം നിജം ആ
ത്മീയം മന്ദിരം ഭവനം പ്രവെശിക്ക പ്രാപി
ക്കുക.

൮൧ അശൊകവനികാ മദ്ധ്യെസംസ്ഥാപ്യ

ജനകാത്മജാം രാവണൊ രക്ഷിതുഞ്ചെനാംനി യുയൊജനിശാചരീഃ. അശൊകവനികാ മദ്ധ്യെ അ-പു-സ-എ- സംസ്ഥാപ്യ ല്യബന്തമ- ജന കാത്മജാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- രാവണഃ അ-പു- പ്ര-എ- രക്ഷിതും തുമുന്നന്തമ- ച അവ്യയം എനാം അന്വാദെശം സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- നിയുയൊ ജലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ-നിശാചരീഃ ഠരം സ്ത്രീ- ദ്വി-ബ. രാവണഃ അശൊകവനികാമദ്ധ്യെ ജന കാത്മജാം സംസ്ഥാപ്യ എനാം രക്ഷിതും നിശാ ചരീഃ നിയുയൊജ ച. രാവണൻ അശൊകവ നികാമദ്ധ്യത്തിങ്കൽ ജനകാത്മജയെ സംസ്ഥാ പിച്ചിട്ട ഇവളെ രക്ഷിപ്പാനായിക്കൊണ്ട നി ശാചരികളെ നിയൊഗിക്കയും ചെയ്തു. അശൊ കവനികാമദ്ധ്യം അശൊകവനികയുടെ മദ്ധ്യം അശൊകവനികാ അശൊകപൂങ്കാവ മദ്ധ്യം നടു വ ജനകാത്മജാ സീതാ സംസ്ഥാപിക്കുക ഇരുത്തുക ഇവൾ സീതാ രക്ഷിക്ക പാലിക്ക നിശാചരികൾ രാക്ഷസസ്ത്രീകൾ നിയൊഗിക്ക കല്പിക്കുക.

വ്യവ ഹത്വാരാമസ്തുമാരീച മാഗച്ശന്നനുജെ രിതാം വാൎത്താമാകൎണ്യദുഃഖാൎത്തഃ പൎണ്ണശാലാമു പാഗമൽ. ഹത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- തു അവ്യയം മാരീചം അ-പു- ദ്വി-എ- ആഗച്ശൻ ത-പു-പ്ര-എ- അനുജെരി താം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- വാൎത്താം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി- എ- ആകൎണ്യ ല്യബന്തമ- ദുഃഖാൎത്തഃ അ-പു- പ്ര-എ- പൎണ്ണശാലാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ഉപാ ഗമൽ ലുങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ. രാമഃതു മാരീ ചം ഹത്വാ ആഗച്ശൻ അനുജെരിതാം വാൎത്താം ആകൎണ്യ ദുഃഖാൎത്തഃ പൎണ്ണശാലാം ഉപാഗമൽ.

രാമനാകട്ടെ മാരീചനെ ഹനിച്ചിട്ട അഗച്ശൻ ആയി അനുജെരിതയായിരിക്കുന്ന വാൎത്തയെ അ കൎണ്ണനം ചെയ്തിട്ട ദുഃഖാൎത്തനായിട്ട പൎണ്ണശാല യെ ഉപഗമിച്ചു. രാമൻ ശ്രീരാമൻ മാരീചൻ മാരീചനെന്ന രാക്ഷസൻ ഹനിക്ക കൊല്ലുക അ ഗച്ശൻ അഗമിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ അഗമിക്ക വരി ക അനുജെരിതാ അനുജനാൽ ഠരം രിതാ അനു ജൻ ലക്ഷ്മണൻ ഠരംരിതാ പറയപ്പെട്ടത വാ ൎത്താ വൃത്താന്തം അകൎണ്ണനം ചെയ്തു കെൾക്ക ദുഃഖാൎത്തൻ ദുഃഖപീഡിതൻ പൎണ്ണശാലാ അ ശ്രമം ഉപഗമിക്ക പ്രാപിക്ക.

വൃമ്പ. അദൃഷ്ട്വാതത്രവൈദെഹീം വിചിന്വാ നെ വനാന്തരെസഹാനുജൊഗൃദ്ധ്രരാജം ഛിന്ന പക്ഷന്ദദൎശസഃ. അദൃഷ്ട്വാ കൃത്വാപ്രത്യയാന്തമ- ത്ര അവ്യയം വൈദെഹീം ഠരം—സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- വിചിന്വാനഃ അ-പു-പ്ര-എ- വനാന്തരെ അ- ന-സ-എ- സഹാനുജഃ അ-പു-പ്ര-എ- ഗൃദ്ധ്ര രാജം അ-പു-ദ്വി-എ- ഛിന്നപക്ഷം അ-പു-ദ്വി- എ-ദദൎശ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ. സഹാനുജഃ സഃ തത്ര വൈദെഹീം അദൃഷ്ട്വാ വനാന്തരെ വിചന്വാനഃ ഛിന്നപ ക്ഷം ഗൃദ്ധ്രരാജം ദദൎശ. സഹാനുജനായിരിക്കു ന്ന അവൻ അവിടെ വൈദെഹിയെ ദൎശിക്കാ ഞ്ഞിട്ട വനാന്തരത്തിങ്കൽ വിചിന്വാനനായിട്ട ഛിന്നപക്ഷനായിരിക്കുന്നഗൃദ്ധ്രരാജനെദൎശിച്ചു. സഹാനുജൻ അനുജനൊട്ട കൂടിയവൻ അവൻ ശ്രീരാമൻ വൈദെഹി സീതാ ദൎശിക്ക കാണുകവ നാന്തരം വനമദ്ധ്യാ വിചിന്വാനൻ അന്വെഷി ച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ഛിന്നപക്ഷൻ ഛിന്നങ്ങളായി രിക്കുന്ന പക്ഷങ്ങളൊട്ട കൂടിയവൻ ഛിന്നങ്ങൾ

ഛെദിക്കപ്പെട്ടവ പക്ഷങ്ങൾ ചിറകുകൾ ഗൃദ്ധ്ര
രാജൻ പക്ഷിശ്രേഷ്ഠൻ ദശിക്ക കാണ്ക.

വൃ൭ തെനൊക്താം ജാനകീവാൎത്താം ശ്രുത്വാ
പശ്ചാൻമൃതഞ്ചതം ദഗ്ധ്വാ സഹാനുജൊ രാമ
ശ്ചക്രെതസ്യൊദകക്രിയാം. തെന തച്ശബ്ദം-പ-
തൃ-എ- ഉക്താം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ജാനകീ വാ
ൎത്താം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ശ്രുത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ
ന്തമ- പശ്ചാൽ അവ്യയം മൃതം അ-പു-ദ്വി-എ-
ച അവ്യയം തം തച്ശബ്ദം- പു-ദ്വി-എ- ദഗ്ധ്വാ
ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സഹാനുജഃ അ-പു-പ്ര-എ-
രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- ചക്രെ ലിട്ടിൽ-അ-പ്ര-പ-
എ- തസ്യ തച്ശബ്ദം- പു-ഷ-എ- ഉദകക്രിയാം
അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ സഹാനുജഃ രാമഃ തെന ഉ
ക്താം ജാനകീവാൎത്താം ശ്രുത്വാ പശ്ചാൽ മൃതംതം
ദഗ്ധ്വാ തസ്യ ഉദകക്രിയാം ച ചക്രെ. സഹാനു
ജനായിരിക്കുന്ന രാമൻ അവനാൽ ഉക്തയായിരി
ക്കുന്ന ജാനകീവാൎത്തയെ ശ്രവിച്ചിട്ട പിന്നെമൃത
നായിരിക്കുന്ന അവനെ ദഹിപ്പിച്ചിട്ട അവന്റെ
ഉദകക്രിയയെയും ചെയ്തു. സഹാനുജൻ അനുജ
നൊട കൂടിയവൻ അവൻ ജടായു ഉക്താ പറയ
പ്പെട്ടത ജാനകീവാൎത്താ ജാനകിയുടെ വാൎത്താ
ജാനകി സീതാ വാൎത്താ വൃത്താന്തം ശ്രവിക്ക
കെൾക്ക മൃതൻ മരിച്ചവൻ അവൻ ജടായു
ദഹിപ്പിക്ക ചുടുക അവൻ ജടായു ഉദകക്രിയാ
ഉദകകൎമ്മം.

വൃ൮ ആത്മനൊഭിഭവം പശ്ചാൽ കുവന്തീം
പഥിലക്ഷ്മണഃ അയൊമുഖീം ചകാരാശു കൃത്ത
ശ്രവണനാസികാം. ആത്മനഃ ന-പു-ഷ-എ-അ
ഭിഭവം അ-പു-ദ്വി-എ- പശ്ചാൽ അവ്യയം കുവ
ന്തീം ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പഥി ന-പു-സ-എ- ല

ക്ഷ്മണഃ അ-പ-പ്ര-എ-അയൊമുഖീം ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ചകാര ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- ആശ്രു അവ്യയം കൃത്തശ്രവണനാസികാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ. ലക്ഷ്മണഃ പശ്ചാൽ പഥി ആത്മനഃ അഭിഭവം കുൎവ്വതീം അയൊമുഖീം ആശ്രു കൃത്തശ്രവണനാസികാം ചകാര. ലക്ഷ്മണൻ പിന്നെ പന്ഥാവിങ്കൽ ആത്മാവിന്റെ അഭിഭവത്തെ കുൎവ്വതിയായിരിക്കുന്ന അയൊമുഖിയെ വെഗെന കൃത്തശ്രവണനാസികയാക്കി ചെയ്തു. പന്ഥാവ വഴി ആത്മാവ താൻ അഭിഭവം പരാഭവം കുൎവ്വതി ചെയ്യിങ്ങുന്നവൾ അയൊമുഖി അയൊമുഖിയെന്നരാക്ഷസി കൃത്തശ്രവണനാസികാ കൃത്തകളായിരിക്കുന്ന ശ്രവണനാസികകളൊടു കൂടിയവൾ കൃത്തകൾ ഖണ്ഡിതകൾ ശ്രവണനാസികകൾ ശ്രവണങ്ങളും നാസികയും ശ്രവണങ്ങൾ ചെവികൾ നാസികാ മൂക്ക.

വൃന്ദ ഗൃഹീതൌതൌകബന്ധെന ഭുജൌതസ്യന്ന്യകൃന്തതാം തതസ്സൂയാചിതൌതെന തദ്ദെഹന്ദെഹതുശ്ചതൌ. ഗൃഹീതൌ അ-പു-പ്ര-ദ്വി-തൌ തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-ദ്വി- കബന്ധെന അ-പ-തൃ-എ- ഭുജൌ അ-പു-ദ്വി-ദ്വി- തസ്യ തച്ശബ്ദം- പു-ഷ-എ- ന്യകൃന്തതാം ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ദ്വി-തതഃ അവ്യയം തു അവ്യയം യാചിതൌ അ-പു-പ്ര-ദ്വി- തെന തച്ശബ്ദം- പു-തൃ-എ- തദ്ദെഹം അ-പ-ദ്വി-എ- ദെഹതുഃ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-ദ്വി- ച അവ്യയം തൌ തച്ശബ്ദം-പ-പ്ര-ദ്വി. കബന്ധെന ഗൃഹീതൌതൌ തസ്യ ഭുജൌ ന്യകൃന്തതാം തതഃ തൌ തു തെന യാജിതൌ തദ്ദെഹം ദെഹതുഃ ച. കബന്ധനാൽ ഗൃഹീതന്മാരായിരിക്കുന്ന അവർ അവന്റെ ഭുജങ്ങളെ നി

ക്രന്തനംചെയ്തു. അനന്തരം അവരാകട്ടെ അവ നാൽ യാചിതന്മാരായിട്ട തദ്ദെഹത്തെ ദഹിപ്പി ക്കയും ചെയ്തു. കബന്ധൻ കബന്ധനെന്ന രാ ക്ഷസൻ ഗ്രഹിതന്മാർ ഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടവർ ഗ്രഹിക്ക പിടിക്കുക അവർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ അവൻ ക ബന്ധൻ ഭുജങ്ങൾ കൈകൾ നികൃന്തനം ചെ യ്തു ഖണ്ഡിക്ക അവർ രാമലക്ഷ്മണന്മാർ അവൻ കബന്ധൻ യാചിതന്മാർ യാചിക്കപ്പെട്ടവർ യാ ചിക്ക അപെക്ഷിക്കുക തദ്ദെഹം അവന്റെ ദെ ഹം അവൻ കബന്ധൻ ദെഹം ശരീരം ദഹി പ്പിക്ക ചുടുക.

൭൭ സതുദിവ്യാകൃതിർഭൂത്വാ രാമം സീതൊപ ലബ്ധയെ സുഗ്രീവമൃശ്യമൂകസ്ഥം യാഹീത്യുക്ത്വാ ദിവം യയൌ- സഃ തച്ഛബ്ദം- പ-പ്ര-ഏ- തു അവ്യയം ദിവ്യാകൃതിഃ ഇ-പു-പ്ര-ഏ- ഭൂത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- രാമം അ-പു-ദ്വി-ഏ- സീ തൊപലബ്ധയെ ഇ-സ്ത്രീ-ച-ഏ-സുഗ്രീവം അ- പു-ദ്വി-ഏ- ഋശ്യമൂകസ്ഥം അ-പു-ദ്വി-ഏ- യാ ഹി ലൊട്ടിൽ- പ-മ-ദ്ധ്യമ-പു-ഏ- ഇതി അവ്യ യം ഉക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- ദിവം വ-സ്ത്രീ- ദ്വി-ഏ- യയൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-ഏ. സഃ തു ദിവ്യാകൃതിഃ ഭൂത്വാ രാമം സീതൊപലബ്ധയെഋ ശ്യമൂകസ്ഥം സുഗ്രീവം യാഹി ഇതി ഉക്ത്വാ ദി വം യയൌ. അവനാകട്ടെ ദിവ്യാകൃതിയായി ഭവിച്ചിട്ട രാമനെ സീതൊ പലബ്ധിക്കായി കൊണ്ട ഋശ്യമൂകസ്ഥനായിരിക്കുന്ന സുഗ്രീവ നെ യാനം ചെയ്യാലും എന്നിങ്ങിനെ വചിച്ചി ട്ട ദ്യോവിനെ യാനംചെയ്തു. അവൻ കബന്ധൻ ദിവ്യാകൃതി ദിവ്യശരീരൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ സീ തൊപലബ്ധി സീതയുടെ ഉപലബ്ധി ഉപലബ്ധി

പ്രാപ്തി ഋശ്യമൂകസ്ഥൻ ഋശ്യമൂകത്തിങ്കൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നവൻ ഋശ്യമൂകം ഋശ്യമൂകപവ്വതം സ്ഥിതിചെയ്ക ഇതിക്കസുഗ്രീവൻ സുഗ്രീവനെന്ന വാനരൻ യാനംചെയ്ക പ്രാപിക്ക.

൮൮ തതഃ പ്രീതൊരഘുശ്രേഷ്ഠ ശ്ശബൎയ്യാശ്രമമഭ്യയാൽ തയാഭിപൂജിതഃ പശ്ചാൽ പമ്പാം പ്രാപസ ലക്ഷ്മണഃ തതഃ അവ്യയം പ്രീതഃ അ-പ-പ്ര-എ- രഘുശ്രേഷ്ഠഃ അ-പ-പ്ര-എ- ശബൎയ്യാശ്രമം അ-പ-ദ്വി-എ- അഭ്യയാൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പ-എ- തയാ തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-തൃ-എ- അഭിപൂജിതഃ അ-പ-പ്ര-എ- പശ്ചാൽ അവ്യയം പമ്പാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പ്രാപ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- സലക്ഷ്മണഃ അ-പ-പ്ര-എ- തതഃ പ്രീതഃ രഘുശ്രേഷ്ഠഃ ശബൎയ്യാശ്രമം അഭ്യയാൽ തയാ അഭിപൂജിതഃ സലക്ഷ്മണഃ പശ്ചാൽ പമ്പാം പ്രാപ. അനന്തരം പ്രീതനായിരിക്കുന്ന രഘുശ്രേഷ്ഠൻ ശബൎയ്യാശ്രമത്തെ പ്രാപിച്ച അവളാൽ അഭിപൂജിതനായിട്ട സലക്ഷ്മണനായിട്ട പിന്നെ പമ്പയെ പ്രാപിച്ച പ്രീതൻ സന്തുഷ്ടൻ രഘുശ്രേഷ്ഠൻ ശ്രീരാമൻ ശബൎയ്യാശ്രമം ശബരിയുടെ ആശ്രമം ശബരി ശബരിയെന്ന കാട്ടാളസ്ത്രീ അഭിപൂജിതൻ പൂജിക്കപ്പെട്ടവൻ സലക്ഷ്മണൻ ലക്ഷ്മണനൊട കൂടിയവൻ പമ്പാ പമ്പായെന്ന നദി പ്രാപിക്ക ചെല്ലുക.

൮൯ ഹനുമാനഥ സുഗ്രീവനിട്ടിഷ്ഠൊ രാമലക്ഷ്മണൌ പ്രാപ്യജ്ഞാതചാതു വൃത്താന്തം തെനതൌ സമയൊജയൽ. ഹനുമാൻ ത-പ-പ്ര-എ- അഥ അവ്യയം സുഗ്രീവനിട്ടിഷ്ടഃ അ-പ-

പ്ര-എ- രാമലക്ഷ്മണൌ അ - പ - ദ്വി-ദ്വി-
പ്രാപ്യ ല്യബന്തമവ്യയം ജ്ഞാത്വാ ക്ത്വാപ്ര
ത്യയാന്തമ- ത്ു അവ്യയം വൃത്താന്തം അ-പ-ദ്വി-
എ- തെന തച്ശബ്ദം- പ-തൃ-എ- തൌ തച്ശ
ബ്ദം- പ-ദ്വി-ദ്വി-സമയൊജയൽ ലങ്ങിൽ-പ്-
പ്ര-പ-എ· അഥ ഹനൂമാൻ തു സുഗ്രീവനിൎദ്ദിഷ്ടഃ
രാമലക്ഷ്മണൌ പ്രാപ്യ വൃത്താന്തം ജ്ഞാത്വാ
തൌ തെന സമയൊജയൽ· അനന്തരം ഹനൂ
മാനാകട്ടെ സുഗ്രീവനിൎദ്ദിഷ്ടനായിട്ട രാമലക്ഷ്മ
ണന്മാരെ പ്രാപിച്ചിട്ട വൃത്താന്തത്തെ അറിഞ്ഞി
ട്ട അവരെ അവനൊട സംയൊജിപ്പിച്ചു· സു
ഗ്രീവ നിൎദ്ദിഷ്ടൻ സുഗ്രീവനാൽ നിൎദ്ദിഷ്ടൻ നിൎദ്ദി
ഷ്ടൻ നിൎദ്ദെശിക്കപ്പെട്ടവൻ നിൎദ്ദെശിക്ക നിയൊ
ഗിക്ക രാമലക്ഷ്മണന്മാർ രാമനും ലക്ഷ്മണനും വൃ
ത്താന്തം വൎത്തമാനം അവൻ സുഗ്രീവൻ അവർ
രാമലക്ഷ്മണന്മാർ സംയൊജിപ്പിക്ക സമ്യക്കാകും
വണ്ണം യൊജിപ്പിക്ക സമ്യക് വഴിപൊലെ
യൊജിപ്പിക്ക ചെയ്ക.

൯൦ തതൊരാമസ്യവൃത്താന്തം സുഗ്രീവായ നി
വെദ്യസഃ സഖ്യം ചകാരയാമാസതയൊഃ പാ
വകസന്നിധൌ· തതഃ അവ്യയം രാമസ്യ അ-
പ-ഷ-എ-വൃത്താന്തം അ-പ-ദ്വി-എ- സുഗ്രീവാ
യ അ-പ-ച-എ-നിവെദ്യ ല്യബന്തമ-സഃതച്ശ
ബ്ദം- പ-പ്ര-എ-സഖ്യം അ-ന-ദ്വി-എ-.ച അ
വ്യയം കാരയാമാസ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ-
തയൊഃ തച്ശബ്ദം- പ-ഷ-ദ്വി- പാവകസന്നി
ധൌ ഇ-പ-സ-എ· തതഃ സഃ സുഗ്രീവായ രാമ
സ്യ വൃത്താന്തം നിവെദ്യ പാവകസന്നിധൌ ത
യൊഃസഖ്യം ചകാരയാമാസ·അനന്തരം അവൻ
സുഗ്രീവനൊടായിക്കൊണ്ട രാമൻെറ വൃത്താന്ത

ത്തെ നിവെദിപ്പിച്ചിട്ട പാവകസന്നിധിയിങ്കൽ അവരുടെ സഖ്യത്തെ ചെയ്യിച്ചു അവൻ ഹനുമാൻ വൃത്താന്തം വൎത്തമാനം നിവെദിപ്പിക്ക അറിയിക്കുക പാവക സന്നിധി അഗ്നിസന്നിധി അവർ രാമസുഗ്രീവന്മാർ സഖ്യം സഖിത്വം.

൯൧ പ്രതിജ്ഞഞ്ജ്ഞെതദാ രാമൊവധിഷ്യാമീതി ബാലിനം ദൎശയിഷ്യാമിവൈദെഹീ മിത്യന്ന്യെന ച സംശ്രുതം. പ്രതിജ്ഞഞ്ജ്ഞെ ലിട്ടിൽ- ആ-പ്ര-പ-എ- തദാ അവ്യയം രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- വധിഷ്യാമി ലൃട്ടിൽ- പ-ഉത്തമ-പു-എ- ഇതി അവ്യയം ബാലിനം നകാരാന്തം പുല്ലിംഗം ദ്വി-എ- ദൎശയിഷ്യാമി ലൃട്ടിൽ- പ-ഉ-പു-എ- വൈദെഹീം ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ഇതി അവ്യയം അന്ന്യെന അ-പു-തൃ-എ- ച അവ്യയം സംശ്രുതം അ-ന-പ്ര-എ. രാമഃ തദാ അഹം ബാലിനം വധിഷ്യാമി ഇതി പ്രതിജ്ഞഞ്ജ്ഞെ അഹം വൈദെഹീം ദൎശയിഷ്യാമി ഇതി അന്ന്യെന ച സംശ്രുതം. രാമൻ അപ്പൊൾ ഞാൻ ബാലിയെ വധിക്കാം എന്നിങ്ങിനെ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു ഞാൻ വൈദെഹിയെ ദൎശിപ്പിക്കാം എന്നിങ്ങിനെ അന്ന്യനാലും പ്രതിശ്രുതമായി. ബാലി ബാലി എന്ന വാനരൻ വധിക്ക നിഗ്രഹിക്ക വൈദെഹീ സീതാ ദൎശിപ്പിക്ക കാണിക്കുക അന്ന്യൻ അപരൻ സംശ്രുതം സംശ്രവിക്കപ്പെട്ടത സംശ്രവിക്ക പ്രതിജ്ഞചെയ്ക.

൯൨ സുഗ്രീവെണാഥ രാമായ ഭ്രാതുൎവൈരസ്യകാരണം നിവെദിതമശെഷഞ്ച ബലാധിക്യഞ്ച തസ്യതൽ. സുഗ്രീവെണ അ-പു-തൃ-എ- അഥ അവ്യയം രാമായ അ-പു-ച-എ- ഭ്രാതുഃ ഋ-പു-ഷ-എ- വൈരസ്യ അ-ന-ഷ-എ- കാരണം

അ-ന-പ്ര-എ- നിവെദിതം അ-ന-പ്ര-എ- അശെഷം അ-ന-പ്ര-എ- ച അവ്യയം ബലാധിക്യം അ-ന-പ്ര-എ- ച അവ്യയം തസ്യ തച്ശബ്ദം- പ-ഷ-എ- തൽ തച്ശബ്ദം- ന-പ്ര-എ. അഥ സുഗ്രീവെണ രാമായ ഭ്രാതുഃ വൈരസ്യ അശെഷം കരണം തസ്യ തൽ ബലാധിക്യം ച നിവെദിതം. അനന്തരം സുഗ്രീവനാൽ രാമനൊടായികൊണ്ട ഭ്രാതാവിന്റെ വൈരത്തിന്റെ അശെഷമായിരിക്കുന്ന കാരണവും അവന്റെ ബലാധിക്യവും നിവെദിതമായി ഭ്രാതാവ ജ്യെഷ്ഠൻ വൈരംവിരൊധം കാരണം ഹെതു അവൻ ബാലി ബലാധിക്യം ബലത്തിന്റെ ആധിക്യം ആധിക്യംഅധികത നിവെദിതം നിവെദിപ്പിക്കപ്പെട്ടത നിവെദിപ്പിക്ക അറിയിക്ക.

൩൫ തൽക്ഷണം ദുന്ദുഭെഃ കായം സുഗ്രീവെണപ്രദശിതം സുദൂരം പ്രെക്ഷയാമാസ പാദാംഗുഷ്ഠെനരാഘവഃ. തൽക്ഷണം അവ്യയം ദുന്ദുഭെഃ ഇ-പ-ഷ-എ- കായം അ-പ-ദ-ി-എ- സുഗ്രീവെണ അ-പ-ത്ര-എ- പ്രദശിതം അ-പ-ദ-ി-എ- സുദൂരം വിശെഷണം പ്രെക്ഷയാമാസ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- പാദാ ഗുഷ്ഠെന അ-പ-ത്ര-എ- രാഘവഃ അ-പ-പ്ര-എ. രാഘവഃ തൽക്ഷണം സുഗ്രീവെണ പ്രദശിതം ദുന്ദുഭെഃ കായം പാദാംഗുഷ്ഠെന സുദൂരം പ്രെക്ഷയാമാസ. രാഘവൻ തൽക്ഷണം സുഗ്രീവനാൽ പ്രദശിതമായിരിക്കുന്ന ദുന്ദുഭിയുടെ കായത്തെ പാദാംഗുഷ്ഠം കൊണ്ട വളരെ ദൂരത്തിൽ പ്രെക്ഷിപ്പിച്ചു. രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ പ്രദശിതം പ്രകഷെണ ദശിപ്പിക്കപ്പെട്ടത ദശിപ്പിക്ക കാണിക്കുക ദുന്ദുഭി ദുന്ദുഭിഎന്ന അസുരൻ കായം ശരീരം പാദാം

ഗുഷ്ഠം പാദത്തിന്റെ അംഗുഷ്ഠം അംഗുഷ്ഠം പെ
രുവിരൽ പ്രെഷിപ്പിക്ക എറിക.

ൻ൰ പുനശ്ചദൎശിതാൻസ്യെന സാലാൻ സപ്തര
ഘൂത്തമഃ ബാണെനൈകെന ചിച്ശെദസാദ്ധ്വം
തസ്യാനുശങ്കയാ. പുനഃ അവ്യയം ച അവ്യയം
ദൎശിതാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- തെന തച്ശബ്ദം-പ-
ത്രി-എ-സാലാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- സപ്ത സപ്തൻ
ശബ്ദം ശ-ന-പ-ദ്വി-ബ-രഘൂത്തമഃ അ-പ-പ്ര-എ-
ബാണെന അ-പ-ത്രി-എ- എകെന അ-പ-ത്രി-
എ- ചിച്ശെദ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- സാദ്ധ്വം
അവ്യയം തസ്യ തച്ശബ്ദം- പ-ഷ-എ- അനുശങ്ക
യാ അ-സ്ത്രീ-ത്രി-എ. രഘൂത്തമഃ പുനഃ ചതെന
ദൎശിതാൻ സപ്തസാലാൽ എകെന ബാണെന
തസ്യ അനുശങ്കയാ സാദ്ധ്വം ചിച്ശെദ. രഘൂത്തമ
ൻ പിന്നെയും അവനാൽ ദൎശിതങ്ങളായിരിക്കു
ന്ന എഴ സാലന്നുളെ എകമായിരിക്കുന്ന ബാണം
കൊണ്ടു അവന്റെ അനുശങ്കയൊടു കൂടെ ച്ശെ
ദിച്ചു. രഘൂത്തമൻ ശ്രീരാമൻ അവൻ സുഗ്രീവ
ൻ ദൎശിതങ്ങൾ ദൎശിപ്പിക്കപ്പെട്ടവ ദൎശിപ്പിക്ക കാ
ണിക്ക സാലങ്ങൾ വൃക്ഷ വിശെഷങ്ങൾ എകം
ഒന്ന ബാണം ശരം അവൻ സുഗ്രീവൻ അനു
ശങ്കാ ശങ്കാ ച്ശെദിക്ക മുറിക്കുക.

ൻ൧ കിഷ്കിന്ധാം പ്രാപ്യസുഗ്രീവസ്സതൊ രാ
മസമന്വിതഃ ജഗജ്ജാതീവസംഹൃഷ്ടഃ കൊപയ
ൻ വാനരാധിപം.കിഷ്കിന്ധാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-
പ്രാപ്യ ല്യബന്തമ- സുഗ്രിവഃ അ-പ-പ്ര-എ- ത
തഃഅവ്യയം രാമസമന്വിതഃ അ-പ-പ്ര-എ- ജ
ഗജ്ജലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- അതീവ അവ്യയം
സംഹൃഷ്ടഃ അ-പ-പ്ര-എ-കൊപയൻ ത-പ-പ്ര

എ-വാനരാധിപം അ-പ-ദ്വി-എ. തതഃ അതീ
വ സംഹൃഷ്ടഃ സുഗ്രീവഃ രാമസമന്വിതഃ കിഷ്കി
ന്ധാം പ്രാപ്യ വാനരാധിപം കൊപയൻ ജഗ
ജ്ജ. അനന്തരം അതീവ സംഹൃഷ്ടനായിരിക്കുന്ന
സുഗ്രീവൻ രാമസമന്വിതനായി കിഷ്കിന്ധയെ
പ്രാപിച്ചിട്ടു വാനരാധിപനെ കൊപയന്നാ
യിട്ടു ഗജ്ജിച്ചു. അതീവസംഹൃഷ്ടൻ എററവും
സംഹൃഷ്ടൻ സംഹൃഷ്ടൻ സമ്യക്കാകും വണ്ണം
ഹൃഷ്ടൻ ഹഷിക്ക സന്തൊഷിക്ക കിഷ്കിന്ധാ
കിഷ്കിന്ധാരാജധാനി പ്രാപിക്ക ചെല്ലുക വാ
നരാധിപൻ ബാലി കൊപയൻ കൊപിച്ചിയ
ങ്ങുന്നവൻ ഗജ്ജിക്ക സിംഹനാദം ചെയ്ക.

൯൩ ബാലീനിഷ്ക്രമ്യസുഗ്രീവം സമരെപീഡ
യൽ ഭൃശം സൊപിസംഭഗ്നസവ്വാംഗഃ പ്രാദ്രവ
ദ്രാഘവാന്തികം. ബാലീ ന-പ-പ്ര-എ- നിഷ്ക്ര
മ്യ ല്യബന്തമ- സുഗ്രീവം അ-പ-ദ്വി-എ-സമ
രെ അ-പ-സ-എ-അപീഡയൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-
പ-എ-ഭൃശം അവ്യയം സഃ തച്ശബ്ദം-പ-പ്ര-എ-
അപി അവ്യയം സംഭഗ്നസവ്വാംഗഃ അ-പ-പ്ര-
എ- പ്രാദ്രവൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- രാഘ
വാന്തികം അ-പ-ദ്വിഎ. ബാലീ നിഷ്ക്രമ്യസമ
രെ സുഗ്രീവം ഭൃശം അപീഡയൽ സഃ അപിസം
ഭഗ്നസവ്വാംഗഃ രാഘവാന്തികം പ്രാദ്രപൽ, ബാ
ലി നിഷ്ക്രമിച്ചിട്ടു സമരത്തിങ്കൽ സുഗ്രീവനെഎ
ററവും പീഡിപ്പിച്ചു അവനും സംഭഗ്നസവ്വാംഗ
നായിട്ടു രാഘവാന്തികത്തെ പ്രദ്രവിച്ചു നിഷ്ക്രമി
ക്ക നിഗ്ഗമിക്ക സമരം യുദ്ധം പീഡിപ്പിക്ക ദ
ണ്ഡിപ്പിക്കുക. അവൻ സുഗ്രീവൻ സംഭഗ്നസ
വ്വാംഗൻ സംഭഗ്നങ്ങളായിരിക്കുന്ന സവ്വാംഗ
ങ്ങളൊടുകൂടിയവൻ സംഭഗ്നങ്ങൾ സമ്യക്കാകും

വണ്ണും ഭഗ്നങ്ങൾ ഭഗ്നങ്ങൾ ഭഞ്ജിക്കപ്പെട്ടവ സ
വാംഗങ്ങൾ ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ള അംഗങ്ങൾ അം
ഗങ്ങൾ കരചരണാദ്യവയവങ്ങൾ രാഘവാന്തി
കം രാഘവന്റെഅന്തികം രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ
അന്തികം സമീപം പ്രദ്രവിക്ക ഓടിചെല്ലുക.

൯൭ കൃതചിഹ്നസ്സുരാമെണ പുനരെവസബാ
ലിനം രണായാഹ്വയതക്ഷിപ്രം തസ്ഥൌ രാമ
സ്തിരൊഹിതഃ. കൃതചിഹ്നഃ അ-പു-പ്ര-എ- തു
അവ്യയം രാമെണ അ-പു-തൃ-എ- പുനഃ അവ്യ
യം എവ അവ്യയം സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ-
ബാലിനം ന-പു-ദ്വി-എ- രണായ അ-പു-ച-
എ- ആഹ്വയത ലങ്ങിൽ- ആ-പ്ര-പു-എ- ക്ഷി
പ്രം അവ്യയം തസ്ഥൌ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ-
രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- തിരൊഹിതഃ അ-പു-പ്ര-
എ. സഃ തു പുനഃ രാമെണ കൃതചിഹ്നഃ ക്ഷി
പ്രം ബാലിനം രണായ എവ ആഹ്വയത രാമഃ
തിരൊഹിതഃ തസ്ഥൌ. അവനാകട്ടെ പിന്നെരാ
മനാൽ കൃതചിഹ്നനായിട്ട വെഗെന ബാലി
യെരണത്തിനായികൊണ്ട തന്നെ ആഹ്വാനം
ചെയ്തു രാമൻ തിരൊഹിതനായിട്ട സ്ഥിതിചെ
യ്തു. അവൻ സുഗ്രീവൻ രാമൻ ശ്രീരാമൻ കൃത
ചിഹ്നൻ കൃതമായിരിക്കുന്ന ചിഹ്നത്തൊടുകൂടിയ
വൻ കൃതം ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടതചിഹ്നം അടയാളം ര
ണം യുദ്ധം ആഹ്വാനം ചെയ്ക വിളിക്ക തിരൊ
ഹിതൻ തിരൊധാനം ചെയ്യുവൻ തിരൊധാ
നം ചെയ്ക മറെയുക.

൯൮ ഹെമമാലീതതൊ ബാലീ താരയാഭിഹി
തം ഹിതം നിരസ്യകപിതൊഭ്രാത്രാ രണംചക്രെ
സുദാരുണം. ഹെമമാലീ ന-പു-പ്ര-എ- തതഃ
അവ്യയം ബാലീ ന-പു-പ്ര-എ- താരയാ അ-

സ്ത്രീ-തൃ-എ- അഭിഹിതം അ-ന-ദ്വി-എ- ഹിതം അ-ന-ദ്വി-എ- നിരസ്യ ല്യബന്താമ- കുപിതഃ അ-പു-പ്ര-എ- ഭ്രാത്രാ ജു-പു-തൃ-എ- രണം അ-പു-ദ്വി-എ- ചക്രെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-എ- സുദാരുണം അ-പു-ദ്വി-എ- തതഃ ഹെമമാലീ ബാലീ താരായ അഭിഹിതം ഹിതം നിരസ്യ കുപിതഃ ഭ്രാത്രാ സുദാരുണം രണം ചക്രെ അനന്തരം ഹെമമാലിയായിരിക്കുന്ന ബാലി താരയാൽ അഭിഹിതമായിരിക്കുന്ന ഹിതത്തെ നിരസിച്ചിട്ട കുപിതനായിട്ട ഭ്രാതാപിനൊട സുദാരുണമായിരിക്കുന്ന രണത്തെ ചെയ്യു. ഹെമമാലി ഹെമമാലയുള്ളവൻ ഹെമമാലാ സ്വൎണ്ണമാലാ താര താര എന്ന സ്ത്രീ അഭിഹിതം അഭിധാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത അഭിധാനം ചെയ്ക പറക ഹിതം പഥ്യം നിരസിക്ക തള്ളുക ഭ്രാതാവസൊദരൻ സുദാരുണം എററവും ദാരുണം ദാരുണം ഭയങ്കരം രണം യുദ്ധം.

൯൯ ബാണെന ബാലിനംരാമൊ വിദ്ധ്വാ ഭ്രമൌനൃപാതയൽ സൊപിരാമഇതിജ്ഞാത്വാ ത്യക്ത്വാദെഹം ദിവംയയൌ. ബാണെന അ-പു-തൃ-എ-ബാലിനം ന-പു-ദ്വി-എ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ-വിദ്ധ്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്താമ-ഭ്രമൌ ഇ-സ്ത്രീ-സ-എ- ന്യപാതയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ-അപി അവ്യയം രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- ഇതി അവ്യയം ജ്ഞാത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്താമ- ത്യക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്താമ- ദെഹം അ-പു-ദ്വി-എ- ദിവം വ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- യയൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- രാമഃ ബാണെന ബാലിനം വിദ്ധ്വാ ഭ്രമൌ ന്യപാതയൽ സഃ അപി രാമ ഇതി ജ്ഞാത്വാദെ

ഹം ത്യക്ത്വാ ദിവം യയൌ. രാമൻ ബാണംകൊ ണ്ടബാലിയെ വ്യധിച്ചിട്ട ഭൂമിയിങ്കൽ നിപതി പ്പിച്ച അവനുംരാമൻഎന്നിങ്ങനെഅറിഞ്ഞിട്ടദെ ഹത്തെ ത്യജിച്ചിട്ട ദ്യൊവിനെ യാനം ചെയ്തു. രാമൻ ശ്രീരാമൻ ബാണം ശരം വ്യധിക്ക പ്ര ഹരിക്ക നിപതിപ്പിക്ക വീഴ്ത്തുക അവൻ ബാലീ ദെഹം ശരീരം ത്യജിക്ക ഉപെക്ഷിക്ക ദ്യൊവ സ്വൎഗ്ഗം യാനംചെയ്ക പ്രാപിക്ക.

൧൦ പശ്ചാത്തപന്തം സുഗ്രീവം സമാശ്വാ സ്യരഘൂത്തമഃ വാനരാണാമധിപതിം ചകാരാ ശ്രിതവത്സലഃ. പശ്ചാൽ തപന്തം ത-പ-ദ്വി- എ-സുഗ്രീവം അ-പ-ദ്വി-എ- സമാശ്വാസ്യ ല്യബന്തമ- രഘൂത്തമഃ അ-പ-പ്ര-എ. വാന രാണാം അ-പ-ഷ-ബ- അധിപതിം ഇ-പ- ദ്വി-എ- ചകാര ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- അ ശ്രിതവത്സലഃ അ-പ-പ്ര-എ- ആശ്രിതവത്സ ലഃ രഘൂത്തമഃ പശ്ചാൽ തപന്തം സുഗ്രീവം സ മാശ്വാസ്യ വാനരാണാം അധിപതിം ചക്രെ. ആശ്രിതവത്സലനായിരിക്കുന്ന രഘൂത്തമൻ പ ശ്ചാത്തപന്നായിരിക്കുന്ന സുഗ്രീവനെ സമാശ്വാ സിപ്പിച്ചിട്ട വാനരന്മാരുടെ അധിപതിയാക്കി ചെയ്തു. ആശ്രിതവത്സലൻ ആശ്രിതന്മാരിൽ വത്സലൻ ആശ്രിതന്മാർ ആശ്രയിക്കപ്പെട്ടവർ ആശ്രയിക്ക സെവിക്ക വത്സലൻ വാത്സല്യ യുക്തൻ രഘൂത്തമൻ ശ്രീരാമൻ പശ്ചാത്ത പ ശ്ചാത്തപൻ പശ്ചാത്തപിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ പ ശ്ചാത്തപിക്ക അനുതപിക്ക സമാശ്വാസിപ്പിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ആശ്വാസിപ്പിക്ക സമ്യക് വ ഴിപൊലെ ആശ്വാസിപ്പിക്ക ദുഃഖം തീൎക്കുക വാ നരന്മാരുടെ അധിപതി വാനര രാജാവ.

൬൦൮ തതൊമാല്യതഃ പൃഷ്ഠെ രാമൊലക്ഷ്മണ സംയുതഃ ഉവാസ ചതുരൊമാസാൻ സീതാവിരഹദുഃഖിതഃ. തതഃ അവ്യ- മാല്യവതഃ ത-പ-ഷ- എ- പൃഷ്ഠെ അ-ന-സ-എ- രാമഃ അ-പ-പ്ര-എ- ലക്ഷ്മണസംയുതഃ അ-പ-പ്ര-എ- ഉവാസ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- ചതുരഃ രെഫാന്തം പ-ദ്വി-ബ- മാസാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- സീതാവിരഹദുഃഖിതഃ അ-പ-പ്ര-എ. തതഃലക്ഷ്മണസംയുതഃരാമഃ സീതാവിരഹദുഃഖിതഃ മാല്യവതഃ പൃഷ്ഠെ ചതുരഃ മാസാൻ ഉവാസ. അനന്തരം ലക്ഷ്മണസംയുതനായിരിക്കുന്ന രാമൻ സീതാവിരഹദുഃഖിതനായിട്ട മാല്യവാന്റെ പൃഷ്ഠത്തിങ്കൽ നാലുമാസങ്ങളെ വസിച്ചു. ലക്ഷ്മണസംയുതൻ ലക്ഷ്മണനൊട സംയുതൻ സംയുതൻ കൂടിയവൻ സീതാവിരഹദുഃഖിതൻ സീതാവിരഹത്താൽ ദുഃഖിതൻ സീതാവിരഹം സീതയുടെ വിരഹം വിരഹം വെർപാട ദുഃഖിതൻ ദുഃഖിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ മാല്യവാൻമാല്യവാൻ പൎവ്വതം പൃഷ്ഠം ഉപരിഭാഗം വസിക്ക പാർക്കുക.

൬൦൯ അഥരാമസ്യനിൎദ്ദെശാൽ ലക്ഷ്മണൊ വാനരാധിപം ആനയൽ പ്ലവഗൈസ്സാൎദ്ധം ഹനുമൽപ്രമുഖൈൎദ്രുതം. അഥ അവ്യയം രാമസ്യ അ-പ-ഷ-എ- നിൎദ്ദെശാൽ അ-പ-പ-എ- ലക്ഷ്മണഃ അ-പ-പ്ര-എ- വാനരാധിപം അ-പ-ദ്വി-എ- ആനയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- പ്ലവഗൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- സാൎദ്ധം അവ്യയം ഹനുമൽപ്രമുഖൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- ദ്രുതം അവ്യയം. അഥ ലക്ഷ്മണഃ രാമസ്യ നിൎദ്ദെശാൽദ്രുതം വാനരാധിപം ഹനുമൽ പ്രമുഖൈഃ വപ്ല

ഗൈഃ സാദ്ധം ആനായൽ. അനന്തരം ലക്ഷ്മ ണൻരാമൻെറ നിട്ടെശം ഹെതുവായിട്ട ഹനൂ മൽപ്രമുഖന്മാരായിരിക്കുന്ന പ്ലവഗന്മാരൊട ക്രു ടെവാനരാധിപനെ അനയിച്ചു. നിട്ടെശം നി യൊഗം വാനരാധിപൻ വാനര രാജവ ഹനൂ മൽപ്രമുഖന്മാർ ഹനുമാൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർപ്ല വഗന്മാർ വാനരന്മാർ അനയിക്ക വരുത്തുക.

൧൦൩ സുഗ്രീവൊ രാഘവം ദൃഷ്ട്വാ വചനാ ത്തസ്യവാനരാൻ ന്യയുക്ത സീതാമന്വെഷ്ടുമാ ശാസുചതസൃഷ്വപി. സുഗ്രീവഃ അ-പു-പ്ര-എ- രാഘവം അ-പു-ദ്വി-എ- ദൃഷ്ട്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ ന്തമ- വചനാൽ അ-ന-പ-എ- തസ്യ തച്ശ ബ്ദം- പു-ഷ-എ- വാനരാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- ന്യയുങ്ക്ത ലങ്ങിൽ- ആ-പ്ര-പു-എ- സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- അന്വെഷ്ടും തുമുന്നന്തമ-അ ശാസു ആ-സ്ത്രീ-സ-ബ- ചതസൃഷു രെഫാന്തം സ്ത്രീ-സ-ബ- അപി അവ്യയം. സുഗ്രീവഃ രാ ഘവം ദൃഷ്ട്വാ തസ്യവചനാൽ സീതാം അന്വെ ഷ്ടും ചതസൃഷു ആശാസു അപി വാനരൻ ന്യ യുങ്ക്ത. സുഗ്രീവൻ രാഘവനെ ദശിച്ചിട്ട അവ ൻെറ വചനം ഹെതുവായിട്ട സീതയെഅന്വെ ഷിപ്പാനായികൊണ്ട നാല അശകളിലും വാ നരന്മാരെ നിയൊഗിച്ചു. രാഘവൻ ശ്രീരാമ ൻ ദശിക്ക കാണ്കെ അവൻ ശ്രീരാമൻ വചനം വാക്ക അന്വെഷിക്ക തിരെക ആശകൾ ദിക്കു കൾ നിയൊഗിക്ക അജ്ഞാപിക്കുക.

൧൦൪ തതൊഹനുമതഃ പാണൌ ദദൌ രാ മൊംഗുലീയകം വിശ്വാസായതു വൈദെഹ്യാ

സൃൽഗ്രഹീത്വാസനിൎയ്യയൌ. തതഃ അവ്യയം ഹ
നൂമതഃ ത-പു-ഷ-എ- പാണൌ ഇ-പു-സ-എ-
ദദൌ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-എ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-
എ- അംഗുലീയകം അ-ന-ദ്വി-എ- വിശ്വാസാ
യ അ-പു-ച-എ- തു അവ്യയം വൈദെഹ്യാഃ
ഠരം-സ്ത്രീ-ഷ-എ- തൽ തച്ശബ്ദം -ന-ദ്വി-എ-
ഗ്രഹീത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സഃ തച്ശബ്ദം-
പു-പ്ര-എ- നിൎയ്യയൌ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-എ-
തതഃ രാമഃ തു വൈദെഹ്യാഃ വിശ്വാസായ ഹ
നൂമതഃ പാണൌ അംഗുലീയകം ദദൌ സഃ ത
ൽ ഗ്രഹീത്വാ നിൎയ്യയൌ. അനന്തരം രാമനാ
കട്ടെ വൈദെഹിയുടെ വിശ്വാസത്തിനായി
ൿകൊണ്ട ഹനൂമാന്റെ പാണിയിങ്കൽ അംഗുലീ
യകത്തെ ദാനം ചെയ്തു അവൻ അതിനെ ഗ്ര
ഹിച്ചിട്ട നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്തു. വൈദെഹി സീതാ
പാണി കയ്യ അംഗുലീയകം മൊതിരം ദാനം
ചെയ്ക കൊടുക്കുക അവൻ ഹനൂമാൻ അത
അംഗുലീയകം ഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്കുക നിൎഗ്ഗമ
നം ചെയ്ക പുറപ്പെടുക.

൮൦ തതൊ ഹനൂമൽ പ്രമുഖാ വാനരാദ
ക്ഷിണാന്ദിശം ഗത്വാ സീതാം വിചിന്വന്തഃ പ
ൎവ്വതം വിന്ധ്യമാപ്പുവൻ. തതഃ അവ്യയം ഹനൂമ
ൽപ്രമുഖാഃ അ-പു-പ്ര-ബ-വാനരാഃ അ-പു-പ്ര-
ബ- ദക്ഷിണാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ദിശം ശ-
സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സീ
താം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- വിചിന്വന്തഃ ത-പു-പ്ര-
ബ- പൎവ്വതം അ-പു-ദ്വി-എ- വിന്ധ്യം അ-പു-
ദ്വി-എ- ആപ്പുവൻ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ബ- ത
തഃ ഹനൂമൽ പ്രമുഖാഃ വാനരാഃ ദക്ഷിണാം ദി
ശം ഗത്വാ സീതാം വിചിന്വന്തഃ വിന്ധ്യം പൎവ്വ

ങം അപ്പുവൻ. അനന്തരം ഹനുമൽപ്രമുഖന്മാരാ യിരിക്കുന്ന വാനരന്മാർ ദക്ഷിണയായിരിക്കുന്ന ദിക്കിനെ ഗമിച്ചിട്ട സീതയെ വിചിനപത്തുകളാ യിട്ട വിന്ധ്യാനായിരിക്കുന്ന പവ്തത്തെ പ്രാ പിച്ചു ഹനുമൽ പ്രമുഖന്മാർ ഹനുമാൻതുടങ്ങിയു ള്ളവർ ദക്ഷിണയായിരിക്കുന്ന ദിക്ക തെക്കെ ദി ക്ക ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക വിചിനപത്തുകൾ അന്വെ ഷിച്ചിയങ്ങുന്നവർ വിന്ധ്യനായിരിക്കുന്ന പവ് തം വിന്ധ്യ പവ്തം പ്രപിക്ക ചെല്ലുക.

൧൩ സമയാതിക്രമാത്തസ്യ ചക്രുഃ പ്രായൊ പവെശനം തത്രസംപാതിനാപ്രൊക്താം സീ താവാത്താഞ്ചശുശ്രുവുഃ. സമയാതിക്രമാൽ അ-പ-പ-എ- തസ്യ തച്ശബ്ദം പ-ഷ-എ- ചക്രുഃ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-ബ- പ്രായൊപവെശനം അ-ന-ദ്വി-എ-തത്ര അവ്യയം സംപാതിനാ ഇ-പ-ത്രു-എ- പ്രൊക്താം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- സീതാ വാത്താം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ച അവ്യയം ശുശ്രു വുഃ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-ബ. തെ തസ്യ സമായാ തിക്രമാൽ പ്രായൊപവെശനം ചക്രുഃ തത്ര സ മ്പാതിനാപ്രൊക്താം സീതാവാത്താം ച ശുശ്രു വുഃ അവർ അവന്റെ സമയാതിക്രമം ഹെതു വായിട്ട പ്രായൊപവെശനത്തെ ചെയ്തു. അ വിടെ സമ്പാതിയാൽ പ്രൊക്തയായിരിക്കുന്ന സീതാവത്തയെയും ശ്രവിച്ചു. അവർ വാനരന്മാ ർ അവൻ സുഗ്രീവൻ സമയാതിക്രമം സമയലം ഘനം പ്രായൊപവെശനം അനശനദീക്ഷാ സം പാതി സമ്പാതിയെന്നപക്ഷി പ്രൊക്താ പറയ പ്പെട്ടത സീതാവാത്താ സീതയുടെവാത്താ വാ ത്താ വത്തമാനം ശ്രുവിക്ക കെൾക്ക.

൧൪ തതഃ പ്രാപരുദനപറ്ത മംഗദാദ്യാഃപ്ലവം

ഗമാഃ തംവിലംഘയിതും തെഷാം നകശ്ചിദഭ വൽക്ഷമഃ. തതഃ അവ്യയം പ്രാപ്യഃ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-ബ- ഉദന്വന്തം ത-പ-ദ്വി-എ- അംഗദാദ്യാഃ അ-പ-പ്ര-ബ- പ്ലവംഗമാഃ അ-പ-പ്ര-ബ- തം തച്ശബ്ദം- പ-ദ്വി-എ- വിലംഘയിതും തുമന്നന്തമവ്യയം തെഷാം തച്ശബ്ദം- പ-ഷ-ബ- ന അവ്യയം കശ്ചിൽ അവ്യയം അഭവൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- ക്ഷമഃ അ-പ-പ്ര-എ- തതഃ അംഗദാദ്യാഃ പ്ലവംഗമാഃ ഉദന്വന്തം പ്രാപ്യ തെഷാം കശ്ചിൽ തം വിലംഘയിതും ക്ഷമഃ ന അഭവൽ. അനന്തരം അംഗദാദ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന പ്ലവംഗമന്മാർ ഉദന്വാനെ പ്രാപിച്ചു അവരിൽ വെച്ചു ഒരുത്തനും അതിനെ വിലംഘിപ്പാനായിക്കൊണ്ട ക്ഷമനായിഭവിച്ചില. അംഗദാദ്യന്മാർ അംഗദൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ പ്ലവഗമന്മാർ വാനരന്മാർ ഉദന്വാൻ സമുദ്രം അവർ വാനരന്മാർ അത സമുദ്രം വിലംഘിക്ക ചാടികടക്കുക ക്ഷമൻ ശക്തൻ.

൫൦വ്വ സ്വപ്രഭാവപ്രശംസാഭി സൂദാജാംബവദുക്തിഭിഃ സംവദ്ധിതൊമഹെന്ദ്രാദ്രി മാരുരൊഹാനിലാത്മജഃ. സ്വപ്രഭാവ പ്രശംസാഭിഃ അ-സ്ത്രീ-തൃ-ബ-തദാ അവ്യയം ജാംബവദുക്തിഭിഃ ഇ-സ്ത്രീ-തൃ-ബ- സംവദ്ധിതഃ അ-പ-പ്ര-എ- മഹെന്ദ്രാദ്രിം ഇ-പ-ദ്വി-എ- ആരുരൊഹ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- അനിലാത്മജഃ അ-പ-പ്ര-എ- തദാ അനിലാത്മജഃ സ്വപ്രഭാവ പ്രശംസാഭിഃ ജാംബവദുക്തിഭിഃ സംവദ്ധിതഃ മഹെന്ദ്രാദ്രിം ആരുരൊഹ. അപ്പൊൾ അനിലാത്മജൻ സ്വപ്രഭാവ പ്രശംസകളായിരിക്കുന്ന ജാമ്പവദുക്തികളാൽ സംവദ്ധിതനായിട്ട മഹെന്ദ്രാ

ദ്രിയെ ആരൊഹിച്ചു. അനിലാത്മജൻ ഹനുമാ ൻ സ്വപ്രഭാവപ്രശംസകൾ സ്വപ്രഭാവത്തി ന്റെ പ്രശംസകൾ സ്വപ്രഭാവം തന്റെ പ്ര ഭാവം പ്രഭാവം മഹത്വം പ്രശംസകൾ ശ്ലാഘ കൾ വാഴ്ത്തിപറക എന്നൎത്ഥം ജാംബവദ്ഗക്തിക ൾ ജാംബവാന്റെ ഉക്തികൾ ഉക്തികൾ വച നങ്ങൾ സംവൎദ്ധിതൻ സംവൎദ്ധിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ സംവൎദ്ധിപ്പിക്ക വളൎത്തുക മഹെന്ദ്രാദ്രി മഹെന്ദ്ര പൎവ്വതം ആരൊഹിക്ക കയറുക.

൧൦ അഭിവന്ദ്യാഥ സകലാനമരാൻ പവ നാത്മജഃ പുപ്ലുവെച ഗിരെസ്തസ്മാ ദ്വിലംഘയി തുമൎണ്ണവം. അഭിവന്ദ്യ ല്യബന്തമ- അഥ അ വ്യയം സകലാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- അമരാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- പവനാത്മജഃ അ-പു-പ്ര-എ- പുപ്ലുവെ ലിട്ടിൽ-ആ-പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം ഗിരെഃ ഇ-പു-പ-എ- തസ്മാൽ തച്ശബ്ദം- പു- പ-എ- വിലംഘയിതും തുമുന്നന്തമവ്യയം അൎണ്ണ വം അ-പു-ദ്വി-എ. അഥ പവനാത്മജഃ സക ലാൻ അമരാൻ അഭിവന്ദ്യ അൎണ്ണവം വിലംഘ യിതും തസ്മാൽ ഗിരെഃ പുപ്ലുവെച. അനന്തരം പവനാത്മജൻ സകലന്മാരായിരിക്കുന്ന അമര ന്മാരെ അഭിവന്ദിച്ചിട്ട അൎണ്ണവത്തെ വിലംഘി പ്പാനായിക്കൊണ്ട ആ ഗിരിയിങ്കൽനിന്ന പ്ലവി ക്കയും ചെയ്തു. പവനാത്മജൻ ഹനുമാൻ സക ലന്മാർ ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളവർ അമരന്മാർ ദെ വന്മാർ അഭിവന്ദിക്ക അഭിമുഖീകരിച്ചുവന്ദിക്ക അൎണ്ണവം സമുദ്രം വിലംഘിക്ക അതിക്രമിക്കഗി രി പൎവ്വതം പ്ലവിക്ക ചാടുക.

൧൧ സസമുല്ലംഘ്യമൈനാകം സുരസാമഭി വന്ദ്യച നിഹത്യസിംഹികാംനീത്വാ പാരം പ്രാ

ഷമഹൊദധെഃ സഃ തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-എ- സ മുല്ലംഘ്യ ല്യബന്തമ-മൈനാകം അ-പ-പ്ര-എ- സുരസാം അ സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- അഭിവന്ദ്യ ല്യബ ന്തമ- ച അവ്യയം നിഹത്യ ല്യബന്തമ- സിംഹി കാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- നീത്യാ ഇ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- പാരം അ-ന-ദ്വി-എ- പ്രാപ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര- പ-എ- മഹൊദധെഃ ഇ-പ-ഷ-എ. സഃമൈ നാകം സമുല്ലംഘ്യ സുരസാം അഭ വന്ദ്യ നീത്യാ സിംഹികാം നിഹത്യ മഹൊദധെഃ പാരം പ്രാ പ ച. അവൻമൈനാകത്തെസമുല്ലംഘിച്ചിട്ടസു രസയെ അഭിവന്ദിച്ചിട്ട നീതികൊണ്ട സിംഹിക യെ നിഹനിച്ചിട്ട മഹൊദധിയുടെ പാരത്തെ പ്രാപിക്കയും ചെയ്തു. അവൻ ഹനുമാൻ മൈ നാകം മൈനാകം എന്ന പൎവ്വതം സമുല്ലംഘിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ഉല്ലംഘിക്ക സമ്യക്ക വഴിപൊ ലെ ഉല്ലംഘിക്ക ചാടികടക്കുക സുരസാനാഗമാ താവ അഭിവന്ദിക്ക വന്ദിക്ക സിംഹികാ സിംഹി കഎന്ന രാക്ഷസി നിഹനിക്ക ഹിംസിക്കാ മ ഹൊദധി സമുദ്രം പാരം മറുകര.

൧൧ ലങ്കാധിദെവതാം ജിത്വാ താംപ്രവി ശ്യാനിലാത്മജഃ സീതാം വിചിന്വന്നദ്രാക്ഷീന്നി ദ്രാണംനിശിരാവണം. ലങ്കാധിദെവതാം അ- സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-ജിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ-താം ത ച്ശബ്ദം- സ്ത്രീദ്വി-എ- പ്രവിശ്യ ല്യബന്തമ-അ നിലാത്മജഃ അ-പ-പ്ര-എ- സീതാം അ-സ്ത്രീ- ദ്വി-എ- വിചിന്വൻ ത-പ-പ്ര-എ- അദ്രാക്ഷീ ൽ ലുങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ- നിദ്രാണം അ-പ- ദ്വി-എ- നിശി ശ-സ്ത്രീ-സ-എ- രാവണം അ- പ-ദ്വി-എ. അനിലാത്മജഃ ലങ്കാധിദെവതാം ജിത്വാനിശിതാം പ്രവിശ്യ സീതാം വിചിന്വൻ

നിദ്രാണം രാവണം അദ്രാക്ഷീൽ. അനിലാൽമ
ജൻ ലങ്കാധിദെവതയെ ജയിച്ചിട്ട നിട്ടിങ്കൽ
അതിനെ പ്രവെശിച്ചിട്ട സീതയെ വിചിന്വ
നായിട്ടനിദ്രാണനായിരിക്കുന്ന രാവണനെ ദൎശി
ച്ചു. അനിലാൽമജൻ ഹനുമാൻ ലങ്കാധിദെവ
താ ലങ്കാനായികാ അത ലങ്കാപുരി വിചിന്വൻ
അന്വെഷിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ നിട്ട രാത്രി നിദ്രാണ
ൻ നിദ്രയെ ചെയ്യിയങ്ങുന്നവൻ ദൎശിക്ക കാ
ണ്ക.

൮൧. അപശ്യംസ്തത്രവൈദെഹീം വിചിന്വാ
നസ്തതസ്തതഃ അശൊകവനികാംഗത്വാ താം ഖി
ന്നാൎത്താന്ദദൎശസഃ. അപശ്യൻ ത-പ-പ്ര-എ-
തത്ര അവ്യയം വൈദെഹിം ൦രം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-
വിചിന്വാനഃ അ-പു-പ്ര-എ- തതസ്തതഃ അവ്യ
യം അശൊകവനികാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-ഗത്വാ
ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- താം തച്ശബ്ദം-സ്ത്രീദ്വി-എ-
ഖിന്നാൎത്താം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ദദൎശ ലിട്ടിൽ-
പ-പ്ര-പു-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ. സഃ
തത്ര വൈദെഹിം അപശ്യൻ തതസ്തതഃ വിചി
ന്വാനഃ അശൊകവനികാം ഗത്വാ ഖിന്നാൎത്താം
താം ദദൎശ. അവൻ അവിടെ വൈദെഹിയെ
അപശ്യന്നായിട്ട അവിടെയവിടെ വിചിന്വാ
നനായിട്ട അശൊകവനികയെ ഗമിച്ചിട്ട ഖി
ന്നാൎത്തയായിരിക്കുന്ന അവളെ ദൎശിച്ചു. അവൻ
ഹനുമാൻ വൈദെഹീസീതാ അപശ്യൻപശ്യൻ
എന്നിയെ ഇരിക്കുന്നവൻ പശ്യൻ ദൎശിച്ചിയങ്ങു
ന്നവൻ ദൎശിക്ക കാണ്ക വിചിന്വാനൻ അന്വെ
ഷിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ അശൊകവനികാ അശൊ
ക പൂങ്കാവ ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക ഖിന്നാൎത്താ ഖിന്ന
യായും ആൎത്തയായും ഇരിക്കുന്നവൾ ഖിന്ന ഖെ

ദയുക്താ ആത്താ പീഡിതാ അവൾ സീതാ ദ
ശ്ലിക്ക കാണുക.

ഫ്രന്ന പാദപംകഞ്ചിദാരുഹ്യ തൽപലാശൈ
സ്സുസംവൃതഃ ആസ്യൈസ്സമാരുതിസ്സത്ര സ'തെയ
മിതിതക്കയൻ. പാദപം അ-പ-ദ്വി-എ-കഞ്ചി
ൽ അവ്യയം ആരുഹ്യ ല്യബന്തമവ്യയം തല്പ
ലാശൈഃ അ-ന-തൃ-ബ- സുസംവൃതഃ അ-പ-
പ്ര-എ- ആസ്യെ ലട്ടിൽ- ആ-പ്ര-പ-എ- സ്മ
അവ്യയം മാരുതിഃ ഇ-പ-പ്ര-എ- തത്ര അ
വ്യയം സീതാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ഇയം ഇദംശ
ബ്ദം- സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ഇതി അവ്യയം തക്കയൻ ത-
പ-പ്ര-എ. മാരുതിഃ കഞ്ചിൽ പാദപം ആരു
ഹ്യ തല്പലാശൈഃ സുസംവൃതഃ തത്ര ഇയം സീ
താ ഇതി തക്കയൻ ആസ്യെസ്സ. മാരുതി ഒരു പാ
ദപത്തെ ആരൊഹിച്ചിട്ട തല്പലാശങ്ങളെ കൊ
ണ്ട സുസംവൃതനായിട്ട അവിടെ ഇവൾ സീത
യാകുന്നു എന്നിങ്ങനെ തക്കയൻ ആയിട്ട വ
സിച്ചു. മാരുതി ഹനുമാൻ പാദപം വൃക്ഷം ആ
രൊഹിക്ക കയറുക തല്പലാശങ്ങൾ അതിൻെറ
പലാശങ്ങൾ അത വൃക്ഷം പലാശങ്ങൾ ഇലക
ൾ സുസംവൃതൻ എററവും സംവൃതൻ സംവൃ
തൻ മറെയ്ക്കപ്പെട്ടവൻ തക്കയൻ തക്കിച്ചിയങ്ങു
ന്നവൻ തക്കിക്ക ഊഹിക്ക വസിക്ക ഇരിക്ക.

ഫ്രഗ്ഗ രാവണസ്തദാഭ്യെത്യ മൈഥിലീമ്മ
ദനാദ്ദിതഃ ഭാൎയ്യാഭവമമെത്യെവം ബഹുധാസമ
യാചത. രാവണഃ അ-പ-പ്ര-എ- തു അവ്യയം
തദാ അവ്യയം അഭ്യെത്യ ല്യബന്തമവ്യയം മൈ
ഥിലീം ഠം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- മദനാദ്ദിതഃ അ-പ-
പ്ര-എ- ഭാൎയ്യാ ആ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ഭവ ലൊട്ടിൽ
പ-മദ്ധ്യമ-പ-എ- മമ അസ്മച്ശബ്ദഃ-ഷ-എ- ഇ

തി അവ്യയം എവം അവ്യയം ബഹുധാ അവ്യയം സമയാചത ലങ്ങിൽ- അ-പ്ര-പ-എ. രാവണഃ തു മദനാൎത്തഃ തദാ മൈഥിലീം അഭ്യെത്യ ത്വം മമ ഭാൎയ്യാഭവ ഇതി എവം ബഹുധാസമയാചത. രാവണനാകട്ടെ അപ്പൊൾ- മദനാൎത്തനായിട്ടു മൈഥിലിയെ അഭിയാനം ചെയ്തിട്ടു നീ എന്റെ ഭാൎയ്യയായി ഭവിക്കെണം എന്നിങ്ങിനെ പലപ്രകാരം സംയാചിച്ചു. മദനാൎത്തൻ മദനനാൽ അൎത്തിതൻ മദനൻ കാമദെവൻ അൎത്തിതൻ അൎത്തിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൻ അൎത്തിപ്പിക്ക ദുഃഖിപ്പിക്ക മൈഥിലീ സീതാ അഭിയാനംചെയ്ക അഭിഗമിക്ക സംയാചിക്ക വഴിപൊലെ യാചിക്കുക.

൮൧ അഹം ത്വദ്വശഗാ നസ്യാ മിത്യെഷാ തന്നിരാകരൊൽ കാമമന്യു പരീതാത്മാ രാവണൊ പി തദായയൌ. അഹം അസ്മച്ശബ്ദം-പ്ര-എ- ത്വദ്വശഗാ അ-സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ന അവ്യയം സ്യാം ലിങ്ങിൽ-പ-ഉ-പ-എ- ഇതി അവ്യയം എഷാ എതച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-പ്ര-എ- തം തച്ശബ്ദം-പ-ദ്വി-എ- നിരാകരൊൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- കാമമന്യു പരീതാത്മാ ന-പു-പ്ര-എ- രാവണഃ അ-പു-പ്ര-എ- അപി അവ്യയം തദാ അവ്യയം യയൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ. അഹം ത്വദ്വശഗാ ന സ്യാം ഇതി എഷാ തം നിരാകരൊൽ രാവണഃ അപികാമമന്യു പരീതാത്മാ തദാ യയൌ ഞാൻ ത്വദ്വശഗയായിട്ടുഭവിക്കില്ല എന്നിങ്ങിനെഇവൾഅവനെനിരാകരിച്ചു. രാവണനും അപ്പൊൾ കാമമന്യു പരീതാത്മാവായിട്ടു യാനം ചെയ്തു. ത്വദ്വശഗാ നിന്റെ വശത്തെ ഗമിക്കുന്നവൾ വശം സ്വാധീനതാ ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക ഇവൾ സീതാ അവൻ രാവണൻ നിരാകരിക്ക ധി

ക്കരിക്കുക കാമമന്ന്യപരീതാത്മാവ കാമമന്ന്യക്കളാ ൽ പരീതമായിരിക്കുന്ന ആത്മാവൊടു കൂടിയവ ൻ കാമമന്ന്യക്കൾ കാമക്രൊധങ്ങൾ പരീതം ചുഴ ലപ്പെട്ടത ആത്മാവ മനസ്സു യാനം ചെയ്ക്കു പൊക.

൧൭ നിഗ്രുതെ രാവണെ സീതാം പ്രലപ ന്തീം സ മാരുതിഃ ഉക്ത്വാ രാമസ്യവൃത്താന്തം പ്ര ദദൌ ചാംഗുലീയകം. നിഗ്രുതെ അ-പു-സ-എ- രാവണെ അ-പു-സ-എ-സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി- എ- പ്രലപന്തീം ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- സഃ തച്ശ ബ്ദം- പു-പ്ര-എ- മാരുതിഃ ഇ-പു-പ്ര-എ- ഉ ക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- രാമസ്യ അ-പു-ഷ- എ- വൃത്താന്തം അ-ന-ദ്വി-എ- പ്രദദൌ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം അംഗുലീയകം അ- ന-ദ്വി-എ-രാവണെ നിഗ്രുതെ സഃ മാരുതിഃ പ്ര ലപന്തീംസീതാം രാമസ്യ വൃത്താന്തം ഉക്ത്വാ അം ഗുലീയകം ച പ്രദദൌ. രാവണൻനിഗ്രുതനായി രിക്കും വിഷയത്തിങ്കൽ ആമാരുതി പ്രലപന്തിയാ യിരിക്കുന്ന സീതയെ രാമന്റെ വൃത്താന്തത്തെ വചിച്ചിട്ട അംഗുലീയകത്തെയും ദാനം ചെയ്തു. നിഗ്രുതൻ നിഗ്രമിച്ചവൻ നിഗ്രമിക്ക പൊക മാരുതി ഹനുമാൻ പ്രലപന്തി പ്രലപിച്ചിയ ങ്ങുന്നവൾ പ്രലപിക്ക പുലമ്പുക വൃത്താന്തം ച രിത്രം വചിക്ക പറക അംഗുലീയകം മൊതി രം പ്രദാനംചെയ്തു കൊടുക്കുക.

൧൮ തത്സമാദായ വൈദെഹീ വിലപ്യ ച ഭൃശം പുനഃ ചൂഡാമണിന്ദദൌതസ്യ കരെജഗ്രാ ഹസൊപിതം. തൽ തച്ശബ്ദം- ന-ദ്വി-എ- സമാദായ ല്യബന്തമവ്യയം വൈദെഹീ ഠരം- സ്ത്രീ-പ്ര-എ- വിലപ്യ ല്യബന്തമവ്യയം ച അ

വ്യയം ഭൃശം അവ്യയം പുനഃ അവ്യയം ചൂഡാ
മണിം ഇ-പ-ദ്വി-എ- ദദൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-
പ-എ- തസ്യ തച്ശബ്ദം- പ-ഷ-എ- കരെ അ-
പ-സ-എ- ജഗ്രാഹ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-എ- സഃ
തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-എ- അപി അവ്യയം തം ത
ച്ശബ്ദം- പ-ദ്വി-എ. വൈദെഹീ തൽ സമാദാ
യ ഭൃശം വിലപ്യ ച പുനഃ തസ്യ കരെ ചൂഡാ
മണിം ദദൌ സഃ അപി തം ജഗ്രാഹ. വൈദെ
ഹി അതിനെ സമാദാനം ചെയ്തിട്ട എററവുംവി
ലപിക്കയുംചെയ്തിട്ട പിന്നെ അവന്റെ കരത്തി
ങ്കൽ ചൂഡാമണിയെ ദാനംചെയ്തു അവനും അ
തിനെ ഗ്രഹിച്ചു. വൈദെഹീ സീതാ അത മൊ
തിരം സമാദാനംചെയ്തു സ്വീകരിക്ക വിലപിക്ക
പുലമ്പുക അവൻ ഹനുമാൻ കരം കയ്യ ചൂഡാമ
ണി ശിരൊരത്നം ദാനംചെയ്ക കൊടുക്ക അവൻ
മാരുതി അത ചൂഡാരത്നം ഗ്രഹിക്ക വാങ്ങുക.

ഫവ്വ മാവിഷാദംകൃഥാദെവി രാഘവൊ രാ
വണം രണെ ഹത്വാ ത്വാന്നെഷ്യതിത്യെനാ മാ
ശ്വാസ്യ സ വിനിയ്യയൌ. മാ അവ്യ- വിഷാദം
അ-പ-ദ്വി-എ-കൃഥാഃ ലുങ്ങിൽ- പ-മ-പ-എ-ദെ
വി ഠരം- സ്ത്രീ- സംബൊധന പ്ര-എ- രാഘവഃ
അ-പ-പ്ര-എ-രാവണം അ-പ-ദ്വി-എ-രണെ
അ-പ-സ-എ-ഹത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ-ത്വാം
യുഷ്മത്തിൽ- ദ്വി-എ- നെഷ്യതി ല്യട്ടിൽ- പ-പ്ര-
പ-എ- ഇതി അവ്യയം എനാം അന്വാദെശം
സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ആശ്വാസ്യ ല്യബന്തമവ്യയം സഃ
തച്ശബ്ദം-പ-പ്ര-എ- വിനിയ്യയൌ ലിട്ടിൽ-പ-
പ്ര-പ-എ. ഹെ ദെവി ത്വം വിഷാദം മാകൃഥാഃ
രാഘവഃ രണെ രാവണം ഹത്വാ ത്വാം നെഷ്യ

തി ഇതി സഃ എന്നാം ആശ്വാസ്യ വിനിയ്യയൌ.
അല്ലയൊ ദെവി നീ വിഷാദത്തെ ചെയ്യരുത രാ
ഘവൻ രണത്തിങ്കൽ രാവണനെ ഹനിച്ചിട്ട നി
ന്നെ നയിക്കും എന്നിങ്ങിനെ അവൻ ഇവളെ
ആശ്വസിപ്പിച്ചിട്ട നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്യു. വിഷാ
ദം ദുഃഖം രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ രണം യുദ്ധം ഹ
നിക്ക കൊല്ലുക നയിക്ക കൊണ്ടുപൊക അവൻ
ഹനുമാൻ ഇവൾ സീതാ ആശ്വസിപ്പിക്ക ദുഃ
ഖംതിക്കുക നിൎഗ്ഗമനംചെയ്യ പുറപ്പെടുക.

ഛന്ദ നീതിമാൻസൊപിസഞ്ചിന്ത്യ ബഭ
ഞ്ജൊപവനന്തുതൽ അക്ഷാദീനിച രക്ഷാംസി
ബഹൂനിസമരെവധീൽ. നീതിമാൻ ത-പു-പ്ര-
എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ- അപി അവ്യയം
സഞ്ചിന്ത്യ ല്യബന്തമ-ബഭഞ്ജ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-
പു-എ- ഉപവനം അ-ന-ദ്വി-എ- തു അവ്യയം
തൽ തച്ശബ്ദം-ന-ദ്വി-എ- അക്ഷാദീനി ഇ-ന-
ദ്വി-ബ- ച അവ്യയം രക്ഷാംസി സ-ന-ദ്വി-
ബ- ബഹൂനി ഉ-ന-ദ്വി-ബ- സമരെ അ-പു-
സ-എ- അവധീൽ ലുങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ. നീ
തിമാൻ സഃ അപിസഞ്ചിന്ത്യ തൽ ഉപവനം തു
ബഭഞ്ജ സമരെ അക്ഷാദീനി ബഹൂനി രക്ഷാം
സി ച അവധീൽ. നീതിമാനായിരിക്കുന്ന അവ
നും സഞ്ചിന്തനം ചെയ്കിട്ട ആ ഉപവനത്തെ ആ
കട്ടെ ഭഞ്ജിച്ചു സമരത്തിങ്കൽ അക്ഷാദികളായി
ബഹുക്കളായിരിക്കുന്ന രക്ഷസ്സുകളെയും വധിച്ചു.
നീതിമാൻ നീതിയുള്ളവൻ നീതി നയം സഞ്ചി
ന്തനം ചെയ്ക വഴിപൊലെ വിചാരിക്കുക ഉപ
വനം ഉദ്യാനം ഭഞ്ജിക്ക തകൎക്കുക സമരം യുദ്ധം
അക്ഷാദികൾ അക്ഷൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ അക്ഷ
ൻ അക്ഷകുമാരനെന്ന രാക്ഷസൻ ബഹുക്കൾ

പെരികെയിരിക്കുന്നവർ രക്ഷസ്സുകൾ രാക്ഷസന്മാർ വധിക്ക നിഗ്രഹിക്ക.

ഏവം തതശ്ശക്രജിതായുദ്ധെ ബദ്ധഃപവനനന്ദനഃ പ്രതാപം രഘുനാഥസ്യ രാവണായ ന്യവെദയൽ. തതഃ അവ്യയം ശക്രജിതാ ത-പ-തൃ-എ- യുദ്ധെ അ-ന-.സ-എ- ബദ്ധഃ അ-പു-പ്ര-എ- പവനനന്ദനഃ അ-പു-പ്ര-എ- പ്രതാപം അ-പു-ദ്വി-എ-രഘുനാഥസ്യ അ-പു-ഷ-എ- രാവണായ അ-പു-ച-എ- ന്യവെദയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ. തതഃ പവന നന്ദനഃ യുദ്ധെ ശക്രജിതാ ബദ്ധഃ രാവണായ രഘുനാഥസ്യ പ്രതാപം ന്യവെദയൽ. അനന്തരം പവനനന്ദനൻ യുദ്ധത്തിങ്കൽ ശക്രജിത്തിനാൽ ബദ്ധനായിട്ടു രാവണനൊടായിക്കൊണ്ടു രഘുനാഥന്റെ പ്രതാപത്തെ നിവെദിപ്പിച്ചു പവനനന്ദനൻ ഹനുമാൻ ശക്രജിത്ത ഇന്ദ്രജിത്ത ബദ്ധൻ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവൻ ബന്ധിക്ക കെട്ടുക രഘുനാഥൻ ശ്രീരാമൻ പ്രതാപം പ്രഭാവം നിവെദിപ്പിക്ക അറിയിക്കുക.

ഏവഏ രക്ഷൊദീപിതലാംഗുല സ്സതു ലങ്കാമശെഷതഃ ദഗ്ദ്ധ്വാസാഗരമുത്തീൎയ്യ വാനരാൻ സമുപാഗമൽ. രക്ഷൊദീപിതലാംഗുലഃ അ-പു-പ്ര-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-എ- തു അവ്യയം ലങ്കാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ-അശെഷതഃ തസിലന്തമവ്യയം ദഗ്ദ്ധ്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമ- സാഗരം അ-പു-ദ്വി-എ- ഉത്തീൎയ്യ ല്യബന്തമ- വാനരാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- സമുപാഗമൽ ലുങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പ-എ. സഃ തു രക്ഷൊദീപിതലാംഗുലഃ ലങ്കാം അശെഷതഃ ദഗ്ദ്ധ്വാ സാഗരം ഉത്തീൎയ്യ വാനരാൻ സമുപാഗമൽ. അവനാകട്ടെ രക്ഷൊദീപി

തലാംഗ്രലനായിട്ട ലങ്കയെ അശെഷം ദഹി
പ്പിച്ചിട്ട സാഗരത്തെ ഉത്തരിച്ചിട്ട വാനരന്മാ
രെ ഉപഗമിച്ചു. അവൻ ഹനുമാൻ രക്ഷൊാദീ
പിതലാംഗ്രലൻ രക്ഷസ്സുകളാൽ ദീപിതമായി
രിക്കുന്ന ലാംഗ്രലത്തൊടുകൂടിയവൻ രക്ഷസ്സുക
ൾ രാക്ഷസന്മാർ ദീപിതം ദീപിപ്പിക്കപ്പെട്ടത
ദീപിപ്പിക്ക തികത്തിക്കുക ലാംഗ്രലം വാല ല
ങ്കാ ലങ്കാരാജ്യം അശെഷം ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ള
ത ദഹിപ്പിക്ക ചുടുക സാഗരം സമുദ്രം ഉത്തരി
ക്ക കടക്കുക ഉപഗമിക്ക പ്രാപിക്കുക.

൧൨൨. സഗത്വാവാനരൈസ്സാകം രാഘവാ
യാത്മനാകൃതം നിവെദയിത്വാ സകലന്ദദൌ
ചൂഡാമണിഞ്ചതം. സഃ ത്ചൂബ്ദം- പ-പ്ര-എ-
ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം വാനരൈഃഅ-
പ-തൃ-ബ- സാകം അവ്യയം രാഘവായ അ-പ-
ച-എ- ആത്മനാ ന-പ-തൃ-എ- കൃതം അ-ന-
ദ്വി-എ-നിവെദയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യ-
സകലം അ-ന-ദ്വി-എ-ദദൌ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-
പ-എ- ചൂഡാമണിം ഇ-പ-ദ്വി-എ- ച അവ്യ
യം തം ത്ചൂബ്ദം- പ-ദ്വി-എ. സഃ വാനരൈഃ
സാകം ഗത്വാ രാഘവായ ആത്മനാ കൃതം സക
ലം നിവെദയിത്വാ തം ചൂഡാമണിം ച ദദൌ
അവൻ വാനരന്മാരൊടുകൂടെ ഗമിച്ചിട്ട രാഘവ
നൊടായിക്കൊണ്ടു ആത്മാവിനാൽ കൃതമായിരി
ക്കുന്ന സകലത്തെ നിവെദിപ്പിച്ചിട്ട ആ ചൂഡാമ
ണിയെയും ദാനം ചെയ്തു. അവൻ ഹനുമാൻ
ഗമിക്ക പൊക രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ ആത്മാവ
താൻ കൃതം ചെയ്യപ്പെട്ടത സകലം ഒട്ടൊഴിയാ
തെയുള്ളത നിവെദിപ്പിക്ക അറിയിക്ക ചൂഡാമ
ണി ശിരൊരത്നം ദാനംചെയ്ക കൊടുക്ക

൱൨൩ അഥാസംഖ്യൈഃ കപിഗണൈസ്സുഗ്രീവപ്രമുഖൈസ്സഹ നിൎയ്യയൌ രാഘവസ്തൂൎണ്ണം തീരം പ്രാപമഹൊദധെഃ. അഥ അവ്യയം അസംഖ്യൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- കപിഗണൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- സുഗ്രീവപ്രമുഖൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- സഹ അവ്യയം നിൎയ്യയൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- രാഘവഃ അ-പ-പ്ര-എ- തൂൎണ്ണം അവ്യയം തീരം അ-ന-ദ്വി-എ- പ്രാപ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പ-എ- മഹൊദധെഃ ഇ-പ-ഷ-എ. അഥ രാഘവഃ സുഗ്രീവ പ്രമുഖൈഃ അസംഖ്യൈഃ കപിഗണൈഃ സഹ നിൎയ്യയൌ തൂൎണ്ണം മഹൊദധെഃ തീരം പ്രാപ. അനന്തരം രാഘവൻ സുഗ്രീവപ്രമുഖങ്ങളായി അസംഖ്യങ്ങളായിരിക്കുന്ന കപിഗണങ്ങളൊടു കൂടെ നിൎഗ്ഗമനംചെയ്തു. വെഗെന മഹൊദധിയുടെ തീരത്തെ പ്രാപിച്ചു. രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ സുഗ്രീവപ്രമുഖങ്ങൾ സുഗ്രീവൻ തുടങ്ങിയുള്ളവ അസംഖ്യങ്ങൾ സംഖ്യയൊടു കൂടാത്തവ കപിഗണങ്ങൾ കപിസമൂഹങ്ങൾ നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്തു പുറപ്പെട്ടുക മഹൊദധി സമുദ്രം തീരം കര പ്രാപിക്ക ചെല്ലുക.

൱൨൪ തദാ വിഭീഷണൊ ഭ്രാത്രാ ത്യക്തൊ രാമ മുപാഗമൽ ലങ്കാധിപത്യെ ഭ്യഷിഞ്ചദെനം രാമൊരിമൎദ്ദനഃ. തദാ അവ്യയം വിഭീഷണഃ അ-പ-പ്ര-എ ഭ്രാത്രാ ജ്ജ-പ-തൃ-എ ത്യക്തഃ അ-പ-പ്ര-എ-രാമം അ-പ-ദ്വി-എ-ഉപാഗമൽ ലുങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ. ലങ്കാധിപത്യെ അ-ന-സ-എ അഭ്യഷിഞ്ചൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ എനം അന്വാദെശം പ-ദ്വി-എ. രാമഃ അ-പ-പ്ര-എ അരിമൎദ്ദനഃ അ-പ-പ്ര-എ. തദാ വിഭീഷണഃ ഭ്രാത്രാ ത്യക്തഃ രാമം ഉപാഗമൽ അരിമൎദ്ദനഃ

രാമഃ എന്നം ലങ്കാധിപത്യെ അഭ്യഷിഞ്ചൽ അ
പ്പൊൾ വിഭീഷണൻ ഭ്രാതാവിനാൽ ത്യക്തനാ
യിട്ട രാമനെ ഉപഗമിച്ചു. അരിമൎദ്ദനനായിരി
ക്കുന്ന രാമൻ ഇവനെ ലങ്കാധിപത്യത്തിങ്കൽ
അഭിഷെകംചെയ്തു. ഭ്രാതാവ ജ്യെഷ്ഠൻ ത്യക്ത
ൻ ഉപെക്ഷിക്കപ്പെട്ടവൻ ഉപഗമിക്ക പ്രാപിക്ക
അരിമൎദ്ദനൻ അരികളെ മൎദ്ദിക്ക ശീലമുള്ളവൻ
അരികൾ ശത്രുക്കൾ മൎദ്ദിക്ക നശിപ്പിക്ക ഇവൻ
വിഭീഷണൻ ലങ്കാധിപത്യം ലങ്കാധിപതിയാ
വു എന്നുള്ളത ലങ്കാധിപതി ലങ്കാരാജാവ അഭി
ഷെകം ചെയ്ക പട്ടാഭിഷെകം ചെയ്ക.

൬൨ ദത്തമാൎഗ്ഗസ്സമുദ്രെണ തത്രസെതുന്ന
ളെനസഃ കാരയിത്വാതെനഗത്വാ സുബെലം
പ്രാപപൎവ്വതം. ദത്തമാൎഗ്ഗഃ അ-പു-പ്ര-എ- സ
മുദ്രെണ അ-പു-തൃ-എ- തത്ര അവ്യയം സെതും
ഉ-പു-ദ്വി-എ- നളെന അ-പു-തൃ-എ- സഃ ത
ച്ശബ്ദം- പു-പ്ര-എ- കാരയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാ
ന്തമവ്യയം തെന തച്ശബ്ദം- പു-തൃ-എ- ഗത്വാ
ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം സുബെലം അ-പു-
ദ്വി-എ- പ്രാപ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-എ- പൎവ്വതം
അ-പു-ദ്വി-എ. സഃ സമുദ്രെണ ദത്തമാൎഗ്ഗഃ തത്ര
നളെന സെതും കാരയിത്വാ തെന ഗത്വാ സു
ബെലം പൎവ്വതം പ്രാപ. അവൻ സമുദ്രത്താൽ
ദത്തമാൎഗ്ഗനായിട്ട അവിടെ നളനെ കൊണ്ടസെ
തുവിനെ ചെയ്യിച്ചിട്ട അതുടെ ഗമിച്ചിട്ട സുബെ
ലമായിരിക്കുന്ന പൎവ്വതത്തെ പ്രാപിച്ചു. അവൻ
ശ്രീരാമൻ ദത്തമാൎഗ്ഗൻ ദത്തമായിരിക്കുന്ന മാ
ൎഗ്ഗത്തൊട കൂടിയവൻ ദത്തം ദാനം ചെയ്യപ്പെ
ട്ടത മാൎഗ്ഗം വഴി നളൻ നളനെന്നവാനരൻ
സെതുചിറ അത സെതുമാൎഗ്ഗം ഗമിക്ക പൊക

സുബെലമായിരിക്കുന്ന പൎവ്വതം സുബെലപൎവ്വതം പ്രാപിക്ക ചെല്ലുക.

൯൬ തതൊ രാഘവ നിൎദ്ദിഷ്ടാ നീലമുഖ്യാഃ പ്ലവംഗമാഃ രുരുധുസ്സൎവ്വതൊലങ്കാം വൃക്ഷപാഷാണപാണയഃ. തതഃ അവ്യയം രാഘവനിൎദ്ദിഷ്ടാഃ അ-പ-പ്ര-ബ- നീലമുഖ്യാ അ-പ-പ്ര-ബ- പ്ലവംഗമാഃ അ-പ-പ്ര-ബ-രുരുധുഃലിട്ടിൽ ക-പ്ര-പ-ബ- സൎവ്വതഃ തസിലന്തമവ്യയം ലങ്കാം ആ-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ- വൃക്ഷപാഷാണപാണയഃ ഇ-പ-പ്ര-ബ. തതഃ രാഘവനിൎദ്ദിഷ്ടാഃനീലമുഖ്യാഃപ്ലവംഗമാഃ വൃക്ഷപാഷാണപാണയഃ ലങ്കാം സൎവ്വതഃ രുരുധുഃ. അനന്തരം രാഘവനിൎദ്ദിഷ്ടന്മാരായി നീലമുഖ്യന്മാരായിരിക്കുന്ന പ്ലവംഗമന്മാർ വൃക്ഷപാഷാണപാണികളായിട്ട ലങ്കയെ എല്ലായിടത്തും രൊധിച്ചു. രാഘവനിൎദ്ദിഷ്ടന്മാർ രാഘവനാൽ നിൎദ്ദിഷ്ടന്മാർ രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ നിൎദ്ദിഷ്ടന്മാർ നിൎദ്ദെശിക്കപ്പെട്ടവർ നിൎദ്ദെശിക്ക നിയൊഗിക്ക നീലമുഖ്യന്മാർ നീലൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ നീലൻ നീലനെന്ന വാനരൻ പ്ലവംഗമന്മാർ വാനരന്മാർ വൃക്ഷപാഷാണപാണികൾ പാണികളിൽ വൃക്ഷപാഷാണങ്ങളൊട കൂടിയവർ പാണികൾ കൈകൾവൃക്ഷപാഷാണങ്ങൾ വൃക്ഷങ്ങളും പാഷണങ്ങളും പാഷാണങ്ങൾ കല്ലുകൾ ലങ്കാ ലങ്കാരാജധാനി രൊധിക്ക വളയുക.

൯൭ രാവണസ്യ നിയൊഗെന നിൎഗ്ഗതാൻ യുധി രാക്ഷസാൻ പ്രഹസ്തപ്രമുഖാൻ ഹതാനെദ്വന്ദ്യെ സിംഹവിക്രമാഃ. രാവണസ്യ അ-പ-ഷ-എ- നിയൊഗെന അ-പ-തൃ-എ- നിൎഗ്ഗതാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- യുധി ധ-സ്ത്രീ-സ-എ- രാ

ക്ഷസാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- പ്രഹസ്തപ്രമുഖാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- ഹത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം നെദുഃ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പു-ബ- തെ തച്ശബ്ദം പ-പ്ര-ബ- സിംഹവിക്രമാഃ അ-പ-പ്ര-ബ. സിംഹവിക്രമാഃ തെ രാവണസ്യനിയോഗെന യുധി നിൎഗ്ഗതാൻ പ്രഹസ്തപ്രമുഖാൻ രാക്ഷസാൻ ഹത്വാ നെദുഃ സിംഹവിക്രമന്മാരായിരിക്കുന്ന അവര രാവണന്റെ നിയോഗത്താൽ യുദ്ധത്തിങ്കൽ നിൎഗ്ഗതന്മാരായി പ്രഹസ്തപ്രമുഖന്മാരായിരിക്കുന്ന രാക്ഷസന്മാരെ ഹനിച്ചിട്ടു നദിച്ചു. സിംഹവിക്രമന്മാർ സിംഹത്തിന്റെ വിക്രമം പൊലെയിരിക്കുന്ന വിക്രമത്തൊടു കൂടിയവർ വിക്രമം പരാക്രമം അവർ വാനരന്മാർ നിയോഗം ആജ്ഞ നിൎഗ്ഗതന്മാർ പുറപ്പെട്ടവർ പ്രഹസ്ത പ്രമുഖന്മാർ പ്രഹസ്തൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക നദിക്ക ശബ്ദിക്ക.

ഏവം സുഗ്രീവശ്ചഹനൂമാംശ്ച തഥാരാഘവലക്ഷ്മണൌ രാക്ഷസാൻ സുബഹൂൻയുദ്ധെജഘ്നു ഭീമപരാക്രമാൻ. സുഗ്രീവഃ അ-പ-പ്ര-ഏ- ച അവ്യയം ഹനൂമാൻ ത-പ-പ്ര-ഏ- ച അവ്യയം തഥാ അവ്യയം രാഘവലക്ഷ്മണൌ അ-പപ്ര-ദ്വി- രാക്ഷസാൻ അ-പ-ദ്വിബ- സുബഹൂൻ ഉ-പ-ദ്വി-ബ- യുദ്ധെ അ-ന-സ-ഏ- ജഘ്നുഃ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-ബ- ഭീമപരാക്രമാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ. സുഗ്രീവഃ ഹനൂമാൻ ച തഥാ രാഘവലക്ഷ്മണൌ ച യുദ്ധെ ഭീമപരാക്രമാൻ സുബഹൂൻ രാക്ഷസാൻ ജഘ്നുഃ. സുഗ്രീവനും ഹനൂമാനും അപ്രകാരം രാഘവ ലക്ഷ്മണന്മാരും യുദ്ധത്തിങ്കൽ ഭീമപരാക്രമന്മാരായി സുബഹുക്കളായിരിക്കുന്ന രാക്ഷസന്മാരെ ഹനിച്ചു. രാഘവ ലക്ഷ്മ

ണന്മാർ രാഘവനും ലക്ഷ്മണനും രാഘവൻ ശ്രീ രാമൻ ഭീമപരാക്രമന്മാർ ഭീമമായിരിക്കുന്ന പ രാക്രമത്തൊടു കൂടിയവർ ഭീമം ഭയങ്കരം പരാക്ര മം വിക്രമം സുബാഹുക്കൾ അസംഖ്യന്മാർ ഹനി ക്ക നിഗ്രഹിക്കുക.

ഏവന്ന രാവണിസ്സുതദാഭ്യെത്യ സമരെ രാമ ലക്ഷ്മണൌ നനാഹനാഗപാശെന നാഗാരി സ്ത്യൌ വ്യമൊചയൽ. രാവണിഃ ഇ-പ-പ്ര-എ- തു അവ്യയം തദാ അവ്യയം അഭ്യെത്യ ല്യബന്ത മവ്യയം സമരെ അ-പ-സ-എ- രാമലക്ഷ്മണൌ അ-പ-ദ്വി-ദ്വി- നനാഹ ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ- എ-നാഗപാശെന അ-പ-തൃ-എ-നാഗാരിഃ ഇ- പ-പ്ര-എ- തൌ തച്ശബ്ദം- പ-ദ്വി-ദ്വി- വ്യ മൊചയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പ-എ. രാവണിഃ തു തദാ അഭ്യെത്യ സമരെ രാമലക്ഷ്മണൌ നാ ഗപാശെന നനാഹ നാഗാരിഃ തൌവ്യമൊച യൽ രാവണിയാകട്ടെ അപ്പൊൾ അഭിയാനം ചെയ്തിട്ടു സമരത്തിങ്കൽ രാമലക്ഷ്മണന്മാരെ നാ ഗപാശംകൊണ്ടു നഹിച്ചു നാഗാരി അവരെ വി മൊചിപ്പിച്ചു. രാവണി ഇന്ദ്രജിത്തു അഭിയാനം ചെയ്തു നെരിട്ടു വരിക സമരം യുദ്ധം നാഗപാ ശം നാഗാസ്ത്രം രാമലക്ഷ്മണന്മാർ രാമനും ലക്ഷ്മ ണനും നഹിക്ക ബന്ധിക്ക നാഗാരി ഗരുഡൻ അവര രാമലക്ഷ്മണന്മാർ വിമൊചിപ്പിക്ക വെ ർപെടുത്തുക.

ഏവം രാവണൊപിതദായുദ്ധെ രാഘവെണ പരാജിതഃ കുംഭകർണ്ണം പ്രബൊദ്ധ്യാശു രാമം ഹ ന്തും ന്യയുങ്ക്ത ച. രാവണഃ അ-പ-പ്ര-എ- അ പിഅവ്യ- തദാ അവ്യ- യുദ്ധെ അ-ന-സ-എ- രാഘവെണ അ-പ-തൃ-എ- പരാജിതഃ അ-പ-

പ്ര-എ- കുംഭകൎണ്ണം അ-പു-ദ്വി-എ- പ്രബൊ ദ്ധ്യ ല്ല്യബന്തമവ്യയം അശ്രു അവ്യയം രാമം അ- പു-ദ്വി-എ- ഹന്തും തുമുന്നന്തമവ്യയം ന്ന്യയുങ്ക്ത ലങ്ങിൽ-ആ-പ്ര-പു-എ- ച അവ്യയം. രാവണഃ അപി തദാ യുദ്ധെ രാഘവെണ പരാജിതഃ അശ്രു കുംഭകൎണ്ണം പ്രബൊദ്ധ്യ രാമം ഹന്തും ന്ന്യയുങ്ക്ത ച. രാവണനും അപ്പൊൾ യുദ്ധത്തിങ്കൽ രാഘവ നാൽ പരാജിതനായിട്ട വെഗെന കുംഭകൎണ്ണനെ പ്രബൊധിപ്പിച്ചിട്ട രാമനെഹനിപ്പാനായിക്കൊ ണ്ട നിയൊഗിക്കയും ചെയ്തു. രാഘവൻ ശ്രീരാ മൻ പരാജിതൻ തൊൽക്കപ്പെട്ടവൻ പ്രബൊ ധിപ്പിക്ക ഉണൎത്തുക ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക നി യൊഗിക്ക ആജ്ഞാപിക്കുക.

൫൬൫ രക്ഷൊഭിസ്സഹ നിൎഗ്ഗായ ഭക്ഷയന്തം പ്ലവംഗമാൻ സഹാനുഗം കുംഭകൎണ്ണം ജഘാനാ ശ്രു സ രാഘവഃ. രക്ഷൊഭിഃ സ-ന-തൃ-ബ- സ ഹ അവ്യയം നിൎഗ്ഗായ ല്ല്യബന്തമവ്യയം ഭക്ഷയ ന്തം ത-പു-ദ്വി-എ- പ്ലവംഗമാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ സഹാനുഗം അ-പു-ദ്വി-എ- കുംഭകൎണ്ണം അ-പു- ദ്വി-എ- ജഘാന ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- സഃ തച്ശബ്ദം-പു-പ്ര-എ- രാഘവഃ അ-പു-പ്ര-എ. സഃ രാഘവഃ രക്ഷൊഭിഃ സഹ നിൎഗ്ഗായ പ്ലവം ഗമാൻ ഭക്ഷയന്തം സഹാനുഗം കുംഭകൎണ്ണം ജ ഘാന. ആ രാഘവൻ രക്ഷസ്സുകളൊട കൂടെ നി ൎഗ്ഗമനംചെയ്തിട്ട പ്ലവംഗമന്മാരെ ഭക്ഷയന്നായും സഹാനുഗനായും ഇരിക്കുന്ന കുംഭകൎണ്ണനെ ഹനി ച്ചു, രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ രക്ഷസ്സുകൾ രാക്ഷസ ന്മാർ നിൎഗ്ഗമനംചെയ്ക പുറപ്പെടുക പ്ലവംഗമ ന്മാർ വാനരന്മാർ ഭക്ഷയൻ ഭക്ഷിച്ചിയങ്ങുന്നവ ൻ സഹാനുഗൻ അനുഗന്മാരൊട കൂടിയവൻ

അനുഗന്മാർ കൂടെഗമിച്ചവർ കുംഭകൎണ്ണൻ കുംഭകൎണ്ണനെന്ന രാക്ഷസൻ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക.

ഏവ ഇന്ദ്രജിൽപുനരപ്യാജൌ സാനുജഞ്ച രഘൂത്തമം അമൊഹയദ്വാനരാംശ്ച ബ്രഹ്മാസ്ത്രേണാസ്ത്രകൊവിദഃ. ഇന്ദ്രജിൽ ത-പു-പ്ര-ഏ-പുനഃഅവ്യയം അപി അവ്യയം ആജൌ ഇ-സ്ത്രീ-സ-ഏ- സാനുജം അ-പു-ദ്വി-ഏ- ച അവ്യയം രഘൂത്തമം അ-പു-ദ്വി-ഏ- അമൊഹയൽ ലങ്ങിൽ- പ്രപ്ര-പു-ഏ- വാനരാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- ച അവ്യയം ബ്രഹ്മാസ്ത്രേണ അ-ന-തൃ-ഏ- അസ്ത്രകൊവിദഃ അ-പു-പ്ര-ഏ. അസ്ത്രകൊവിദഃ ഇന്ദ്രജിൽ പുനഃ അപി ആജൌ സാനുജം രഘൂത്തമം ച വാനരാൻ ച ബ്രഹ്മാസ്ത്രേണ അമൊഹയൽ. അസ്ത്രകൊവിദനായിരിക്കുന്ന ഇന്ദ്രജിത്ത പിന്നെയും ആജിയിങ്കൽ സാനുജനായിരിക്കുന്നരഘൂത്തമനെയും വാനരന്മാരെയും ബ്രഹ്മാസ്ത്രംകൊണ്ടു മൊഹിപ്പിച്ചു അസ്ത്രകൊവിദൻ അസ്ത്രത്തിങ്കൽ കൊവിദൻ അസ്ത്രം ശരം കൊവിദൻ സമൎത്ഥൻ ആജി യുദ്ധം സാനുജൻ അനുജനൊടു കൂടിയവൻ രഘൂത്തമൻ ശ്രീരാമൻ ബ്രഹ്മാസ്ത്രം ബ്രഹ്മാവിന്റെ അസ്ത്രം അസ്ത്രം ശസ്ത്രം മൊഹിപ്പിക്ക പ്രജ്ഞയില്ലാത്തവരാക്കിച്ചെയ്ക.

ഏനന്ത തദ്ദൈവഗത്വാഹനുമാ നാനീയൌഷധിപൎവ്വതം താൻസൎവ്വാൻ ബൊധയിത്വാശു തത്സ്ഥാനെസ്ഥാപയച്ചതം. തദാ അവ്യയം ഏവ അവ്യയം ഗത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം ഹനുമാൻ ത-പു-പ്ര-ഏ- ആനീയ ല്യബന്തമവ്യയം ഓഷധിപൎവ്വതം അ-പു-ദ്വി-ഏ- താൻ തച്ശബ്ദം-പു-ദ്വി-ബ- സൎവ്വാൻ അ-പു-ദ്വി-ബ- ബൊധയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം ആശു

അവ്യയം തൽസ്ഥാനെ അ-ന-സ-എ- അസ്ഥാപ യൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പ-എ- ച അവ്യയം തം ത ച്ചബ്ദം പ-ദ്വി-എ. ഹനുമാൻ തദാ ഏവ ഗത്വാ ഓഷധിപൎവ്വതം ആനീയതാൻ സൎവ്വാൻ ബൊ ധയിത്വാ ആശു തം തൽസ്ഥാനെ അസ്ഥാപയൽ ച. ഹനുമാൻ അപ്പൊൾതന്നെ ഗമിച്ചിട്ട ഓഷ ധിപൎവ്വതത്തെ ആനയിച്ചിട്ട അവരെ എല്ലാവരെ യും ബൊധിപ്പിച്ചിട്ട വെഗെന അതിനെ ത ൽസ്ഥാനത്തിങ്കൽ സ്ഥാപിക്കയും ചെയ്തു. ഗമിക്ക പൊക ഓഷധിപൎവ്വതം മരുന്നമല ആനയിക്ക കൊണ്ടുവരിക അവര രാഘവവാനരന്മാർ ബൊ ധിപ്പിക്ക ഉണൎത്തുക അത മരുന്നമല തൽസ്ഥാനം അതിന്റെ സ്ഥാനം സ്ഥാപിക്ക വെക്കുക.

൧൩൪ തതൊ നികുംഭിലാംഗത്വാ സൌമി ത്രിസ്സവിഭീഷണഃ നിഷിദ്ധ്യെന്ദ്രജിതൊഹൊമം സംയുഗെതം ജഘാനച. തതഃ അവ്യയം നി കുംഭിലാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- ഗത്വാ ക്ത്വാപ്ര ത്യയാന്തമവ്യയം സൌമിത്രിഃ ഇ-പ-പ്ര-എ- സവിഭീഷണഃ അ-പ-പ്ര-എ- നിഷിദ്ധ്യ ല്യ ബന്തമവ്യയം ഇന്ദ്രജിതഃ ത-പ-ഷ-എ- ഹൊ മം അ-പ-ദ്വി-എ- സംയുഗെ അ-പ-സ-എ- തം തച്ചബ്ദം-പ-ദ്വി-എ- ജഘാന ലിട്ടിൽ-പ- പ്ര-പ-എ- ച അവ്യയം. തതഃ സൌമിത്രിഃ സവിഭീഷണഃ നികുംഭിലാം ഗത്വാ ഇന്ദ്രജി തഃ ഹൊമം നിഷിദ്ധ്യസംയുഗെ തം ജഘാന ച. അനന്തരം സൌമിത്രി സവിഭീഷണനാ യിട്ട നികുംഭിലയെ ഗമിച്ചിട്ട ഇന്ദ്രജിത്തിന്റെ ഹൊമത്തെ നിഷെധിച്ചിട്ട സംയുഗത്തിങ്കൽ അ വനെ ഹനിക്കയും ചെയ്തു. സൌമിത്രി ലക്ഷ്മ ണൻ സവിഭീഷണൻ വിഭീഷണനൊട കൂടി

യവൻ ഗമിക്ക പ്രാപിക്ക നിഷെധിക്ക വിരൊധിക്ക സംയുഗം യുദ്ധം അവൻ ഇന്ദ്രജിത്തഘനിക്ക കൊല്ലുക.

ഏവമ്ദി ത്ത്രുത്വാ രാവണഃ ക്രുദ്ധൊ നിൎയ്യായശരവൃഷ്ടിഭിഃ പ്ലവംഗമാൻ പീഡയിത്വാ രാമെണയുയുധെഭൃശം. തൽ തച്ശബ്ദം-ന-ദ്വി-എ-ശ്രുത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം രവണഃ അ-പ-പ്ര-എ- ക്രുദ്ധഃ അ-പ-പ്ര-എ- നിൎയ്യായല്ല്യബന്തമവ്യയം ശരവൃഷ്ടിഭിഃ ഇ-സ്ത്രീ-തൃ-ബ-പ്ലവംഗമാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- പീഡയിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം രാമെണ അ-പ-തൃ-എ- യുയുധെ ലിട്ടിൽ- ആ-പ്ര-പ-എ-ഭൃശം അവ്യയം. രാവണഃ തൽ ശ്രുത്വാ ക്രുദ്ധഃ നിൎയ്യായ ശരവൃഷ്ടിഭിഃപ്ലവംഗമാൻ പീഡയിത്വാ രാമെണ ഭൃശം യുയുധെ. രാവണൻ അതിനെ ശ്രുവിച്ചിട്ട ക്രുദ്ധനായിട്ട നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്തിട്ട ശരവൃഷ്ടി കളെ കൊണ്ട പ്ലവംഗമന്മാരെ പിഡിപ്പിച്ചിട്ട രാമനൊട എററവും യുദ്ധം ചെയ്തു. അതപത്രമരണം ശ്രുവിക്ക കെൾക്ക ക്രുദ്ധൻ കുപിതൻ നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്ക പുറപ്പെടുക ശരവൃഷ്ടികൾ ശരവൎഷങ്ങൾ പ്ലവംഗമന്മാർ വാനരന്മാർ പീഡിപ്പിക്ക ദുഃഖിപ്പിക്ക.

ഏവന്തു രാമൊപിസുചിരന്തെന കൃത്വായുദ്ധം സുദാരുണം ബ്രഹ്മാസ്ത്രെണ ജഘാനൈനം ബ്രഹ്മദത്തവരം രിപും. രാമഃ അ-പ-പ്ര-എ- അപി അവ്യയം സുചിരം അവ്യയം തെന തച്ശബ്ദം-പ-തൃ-എ- കൃത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം യുദ്ധം അ-ന-ദ്വി-എ- സുദാരുണം അ-ന-ദ്വി-എ. ബ്രഹ്മാസ്ത്രെണ അ-ന-തൃ-എ-ജഘാന ലിട്ടിൽ-പ-പ്ര-പ-എ- എനം അന്വാദെശം- പ-

ദ-ി-ഏ- ബ്രഹ്മദത്തവരം അ-പ-ദ-ി-ഏ- രിപും ഇ-പ-ദ-ി-ഏ. രാമഃ അപി തേന സുചിരം സുദാരുണം യുദ്ധം കൃത്വാ ബ്രഹ്മാസ്ത്രേണ ബ്രഹ്മദത്തവരം രിപും എനം ജഘാന. രാമനും അവനൊട ബഹുകാലം സുദാരുണമായിരിക്കുന്ന യുദ്ധത്തെ ചെയ്തിട്ട ബ്രഹ്മാസ്ത്രം കൊണ്ട ബ്രഹ്മദത്തവരനായി രിപുവായിരിക്കുന്ന ഇവനെ ഹനിച്ചു. അവൻ രാവണനൻ സുദാരുണം അതിഭയങ്കരം ബ്രഹ്മദത്തവരൻ ബ്രഹ്മാവിനാൽ ദത്തമായിരിക്കുന്ന വരത്തൊട കൂടിയവൻ ദത്തം ദാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത രിപുശത്രു ഇവൻ രാവണനൻ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക.

൧൩൭ തദാശക്രാദയൊദെവാഹൃഷ്ടാ രാവണനിഗ്രഹാൽ രഘൂത്തമസ്യൊത്തമാംഗെ പുഷ്പവൃഷ്ടിമകുൎവ്വത. തദാ അവ്യയം ശക്രാദയഃ ഇ-പ-പ്ര-ബ- ദെവാഃ അ-പ-പ്ര-ബ- ഹൃഷ്ടാഃ അ-പ-പ്ര-ബ- രാവണനിഗ്രഹാൽ അ-പ-പ-ഏ- രഘൂത്തമസ്യ അ-പ-ഷ-ഏ- ഉത്തമാംഗെ അ-ന-സ-ഏ- പുഷ്പവൃഷ്ടിം ഇ-സ്ത്രീ-ദ-ി-ഏ- അകുൎവ്വത ലങ്ങിൽ- ആ-പ്ര-പ-ബ. തദാ ശക്രാദയഃ ദെവാഃ രാവണനിഗ്രഹാൽ ഹൃഷ്ടാഃ രഘൂത്തമസ്യ ഉത്തമാംഗെ പുഷ്പവൃഷ്ടിം അകുൎവ്വത. ശക്രാദികളായിരിക്കുന്ന ദെവന്മാർ രാവണനിഗ്രഹം ഹെതുവായിട്ട ഹൃഷ്ടന്മാരായിട്ട രഘൂത്തമന്റെ ഉത്തമാംഗത്തിങ്കൽ പുഷ്പവൃഷ്ടിയെ ചെയ്തു. ശക്രാദികൾ ശക്രൻ തുടങ്ങിയുള്ളവർ ദെവന്മാർ സുരന്മാർ രാവണനിഗ്രഹം രാവണവധം ഹൃഷ്ടന്മാർ സന്തുഷ്ടന്മാർ രഘൂത്തമൻ ശ്രീരാമൻ ഉത്തമാംഗം ശിരസ്സു പുഷ്പവൃഷ്ടി പുഷ്പവൎഷം.

൧൩൮ രാക്ഷസാനാമധിപതിംകൃത്വാ രാമൊ

വിഭീഷണം അഗ്നിപ്രവെശസംശ്ശുദ്ധാം പരിജ ഗ്രാഹമൈഥിലീം. രാക്ഷസാനാം അ-പു-ഷ- ബ- അധിപതിം ഇ-പു-ദ്വി-എ- കൃത്വാ ക്ത്വാ പ്രത്യയാന്തമവ്യയം രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- വിഭീ ഷണം അ-പു-ദ്വി-എ- അഗ്നിപ്രവെശസംശ്ശു ദ്ധാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പരിജഗ്രാഹ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- മൈഥിലീം ംരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ. രാമഃ വിഭീഷണം രാക്ഷസാനാം അധിപതിം കൃ ത്വാ അഗ്നിപ്രവെശസംശ്ശുദ്ധാം മൈഥിലീം പ രിജഗ്രാഹ. രാമൻ വിഭീഷണനെ രാക്ഷസന്മാ രുടെ അധിപതിയാക്കി ചെയ്തിട്ട അഗ്നിപ്രവെ ശസംശ്ശുദ്ധയായിരിക്കുന്ന മൈഥിലിയെ പരിഗ്ര ഹിച്ചു. അധിപതി രാജാവ അഗ്നിപ്രവെശസം ശ്ശുദ്ധാ അഗ്നിപ്രവെശംകൊണ്ട സംശ്ശുദ്ധാ അ ഗ്നിപ്രവെശം അഗ്നിയിങ്കലെ പ്രവെശം അഗ്നി തീയ പ്രവെശം പതനം സംശ്ശുദ്ധാ വിശ്ശുദ്ധാ മൈഥിലീ സീതാ പരിഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്ക.

ഏന്മൻ പുരന്ദരവരെണാശ്ശു ജീവയിത്വാപ്ല വംഗമാൻ അതൊഷയ ദ്രഘുശ്രെഷ്ഠൊ വിവി ധൈദ്ധനസഞ്ചയൈഃ. പുരന്ദരവാരെണ അ- പ-തൃ-എ- ആശ്ശു അവ്യയം ജീവയിത്വാ ക്ത്വാ പ്രത്യയാന്തമവ്യയം പ്ലവംഗമാൻ അ-പു-ദ്വി- ബ- അതൊഷയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- ര ഘുശ്രെഷ്ഠഃ അ-പു-പ്ര-എ- വിവിധൈഃ അ-പു- തൃ-ബ- ധനസഞ്ചയൈഃ അ-പു-തൃ-ബ. രഘു ശ്രെഷ്ഠഃ ആശ്ശു പുരന്ദരവരെണപ്ലവംഗമാൻ ജീ വയിത്വാ വിവിധൈഃ ധനസഞ്ചയൈഃ അതൊ ഷയൽ. രഘുശ്രെഷ്ഠൻ വെഗെന പുരന്ദരവരം കൊണ്ട പ്ലവംഗമന്മാരെ ജീവിപ്പിച്ചിട്ട വിവിധ

ങ്ങളായിരിക്കുന്ന ധനസഞ്ചയങ്ങളെ കൊണ്ടു തൊഷിപ്പിച്ചു. രഘുശ്രെഷ്ഠൻ ശ്രീരാമൻ പുരന്ദരവരം പുരന്ദരൻെറ വരം പുരന്ദരൻ ദെവെന്ദ്രൻ പ്ലവംഗമന്മാർ വാനരന്മാർ വിവിധങ്ങൾ പലപ്രകാരമായിഇരിക്കുന്നവ ധനസഞ്ചയങ്ങൾധനസമൂഹങ്ങൾ തൊഷിപ്പിക്ക സന്തൊഷിപ്പിക്ക.

൧൪൦ തതഃ പുഷ്പകമാരുഹ്യസസീതസ്സഹ ലക്ഷ്മണഃ നിൎയ്യയൌ വാനരൈസ്സാകം രാമൊരക്ഷൊധിപെനച. തതഃ അവ്യയം പുഷ്പകം അ-ന-ദ-ി-എ- ആരുഹ്യ ല്യബന്തമവ്യയം സസീതഃ അ-പ-പ്ര-എ- സഹലക്ഷ്മണഃ അ-പ-പ്ര-എ-നിൎയ്യയൌ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പ-എ-വാനരൈഃ അ-പ-തൃ-ബ-സാകം അവ്യയം രാമഃ അ-പ-പ്ര-എ-രക്ഷൊധിപെന അ-പ-തൃ-എ-ച അവ്യയം. തതഃ സസീതഃ സഹലക്ഷ്മണഃ രാമഃ വാനരൈഃ രക്ഷൊധിപെന ച സാകം പുഷ്പകം ആരുഹ്യ നിൎയ്യയൌ. അനന്തരം സസീതനായി സഹലക്ഷ്മണനായിരിക്കുന്ന രാമൻ വാനന്മാരൊടും രക്ഷൊധിപനൊടും കൂടെ പുഷ്പകത്തെ ആരൊഹിച്ചിട്ടു നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്തു. സസീതൻ സീതയൊടു കൂടിയവൻ സഹലക്ഷ്മണൻ ലക്ഷ്മണനൊടു കൂടിയവൻ വാനരന്മാർ മൎക്കടന്മാർ രക്ഷൊധിപൻ രാക്ഷസരാജാവ പുഷ്പകം പുഷ്പകവിമാനം ആരൊഹിക്ക കയറുക നിൎഗ്ഗമനം ചെയ്ക പുറപ്പെടുക.

൧൪൧ അയൊദ്ധ്യാം പ്രത്യസൌഗച്ഛൻപ്രെഷയിത്വാനിലാത്മജം ഭരതസ്യമതം ജ്ഞാത്വാ നന്ദിഗ്രാമമുപാഗമൽ. അയൊദ്ധ്യാം ആ-സ്ത്രീ-ദ-ി-എ-പ്രതി അവ്യയം അസൌ അദശബ്ദം പ-പ്ര-എ- ഗച്ഛൻ ത-പ-പ്ര-എ- പ്രെഷയി

ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം അനിലാത്മജം അ-പു-ദ്വി-ഏ- ഭരതസ്യ അ-പു-ഷ-ഏ- മതം അ-ന-ദ്വി-ഏ- ജ്ഞാത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം നന്ദിഗ്രാമം അ-പു-ദ്വി-ഏ- ഉപാഗമൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ഏ. അയൊദ്ധ്യാം പ്രതിഗച്ഛൻ അസൌ അനിലാത്മജം പ്രെഷയിത്വാ ഭരതസ്യ മതം ജ്ഞാത്വാ നന്ദിഗ്രാമം ഉപാഗമൽ. അയൊദ്ധ്യയെ കുറിച്ചു ഗച്ഛന്നായിരിക്കുന്ന ഇവൻ അനിലാത്മജനെ പ്രെഷിപ്പിച്ചിട്ടു ഭരതൻറമതത്തെ അറിഞ്ഞിട്ടു നന്ദിഗ്രാമത്തെ ഉപഗമിച്ചു. അയൊദ്ധ്യാ അയൊദ്ധ്യാ രാജധാനി ഗച്ഛൻ ഗമിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ഗമിക്ക പൊക ഇവൻ ശ്രീരാമൻ അനിലാത്മജൻ ഹനൂമാൻ പ്രെഷിപ്പിക്ക പറഞ്ഞയക്കുക മതം അഭിപ്രായം നന്ദിഗ്രാമം ഗ്രാമവിശെഷം ഉപഗമിക്ക പ്രാപിക്ക.

ഏവം ഭ്രാതൃഭിസ്സഹസംഗമ്യവെഷം സംത്യജ്യതാപസം അയൊദ്ധ്യാം പ്രാവിശദ്രാമഃ പ്രീതൈബ്ബന്ധുജനൈസ്സഹ. ഭ്രാതൃഭിഃ ഋ-പു-തൃ-ബ- സഹ അവ്യയം സംഗമ്യ ല്യബന്തമവ്യയം വെഷം അ-പു-ദ്വി-ഏ- സംത്യജ്യ ല്യബന്തമവ്യയം താപസം അ-പു-ദ്വി-ഏ- അയൊദ്ധ്യാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ- പ്രാവിശൽ ലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പു-ഏ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-ഏ- പ്രീതൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- ബന്ധുജനൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- സഹ അവ്യയം. രാമഃ ഭ്രാതൃഭിഃ സഹ സംഗമ്യ താപസം വെഷം സംത്യജ്യ പ്രീതൈഃ ബന്ധുജനൈഃ സഹ അയൊദ്ധ്യാം പ്രാവിശൽ രാമൻ ഭ്രാതാന്മാരൊടുകൂടെ സംഗമിച്ചിട്ടു താപസമായിരിക്കുന്ന വെഷത്തെ സന്ത്യജിച്ചിട്ടു പ്രീതന്മാരായിരിക്കു

ന്ന ബന്ധുജനങ്ങളൊട കൂടെ അയൊദ്ധ്യയെ പ്രവെശിച്ചു. രാമൻ ശ്രീരാമൻ ഭ്രാതാക്കന്മാർസ ഹൊദരന്മാർ സംഗമിക്ക ചെരുക താപസമാ യിരിക്കുന്ന വെഷം മുനിവെഷം സന്ത്യജിക്കുഉ പെക്ഷിക്കുക അയൊ ദ്ധ്യ അയൊദ്ധ്യാരാജധാ നിപ്രവെശിക്ക പ്രാപിക്ക.

൧൪൩ വസിഷ്ഠൊഥദ്വിജൈസ്സാകം മന്ത്രി സാമന്തസന്നിധൌ സീതയാസഹിതം രാമമഭ്യ ഷിഞ്ചദ്യഥാവിധി. വസിഷ്ഠഃ അ-പ-പ്ര-എ-അ ഥഅവ്യയം ദ്വിജൈഃ അ-പ-തൃ-ബ- സാകം അവ്യയം മന്ത്രിസാമന്തസന്നിധൌ ഇ-പ-സ- എ-സിതയാ ത-സ്ത്രീ-തൃ-എ-സഹിതം അ-പ-ദ്വി- എ- രാമം അ-പ-ദ്വി-എ- അഭ്യഷിഞ്ചൽലങ്ങിൽ പ-പ്ര-പ-എ- യഥാവിധി അവ്യയം അഥ വ സിഷ്ഠഃ ദ്വിജൈഃ സാകം മന്ത്രി സാമന്തസ ന്നിധൌ സീതയാസഹിതം രാമം യഥാവിധി അഭ്യഷിഞ്ചൽ. അനന്തരം വസിഷ്ഠൻ ദ്വിജന്മാ രൊടുകൂടെ മന്ത്രിസാമന്തസന്നിധിയിങ്കൽ സീ തയൊടു സഹിതനായിരിക്കുന്ന രാമനെ വിധി പ്രകാരം അഭിഷെകം ചെയ്തു. വസിഷ്ഠൻ വ സിഷ്ഠമഹൎഷി ദ്വിജന്മാർ ബ്രാഹ്മണർ മന്ത്രിസാ മന്തസന്നിധി മന്ത്രിസാമന്തന്മാരുടെ സന്നി ധി മന്ത്രി സാമന്തന്മാർ മന്ത്രികളും സാമന്തന്മാ രും സന്നിധി സമക്ഷം സഹിതൻ കൂടിയവൻ അഭിഷെകം ചെയ്ക പട്ടാഭിഷെകം ചെയ്ക.

൧൪൪ അഹ്ലാദയഞ്ജഗത്സൎവം പൌൎണമാ സ്യാം ശശീയഥാ അയൊദ്ധ്യാമാവസദ്രാമസ്സീ തയാസഹിതശ്ചിരം. അഹ്ലാദയൻ ത-പ-പ്ര- എ- ജഗൽ ത-ന-ദ്വി-ഏ- സൎവം അ-ന-ദ്വി- എ- പൌൎണ്ണമാസ്യാം ഠരം-സ്ത്രീ-സ-എ- ശശീ

ന-പു-പ്ര-ഏ- യഥാ അവ്യയം അയൊദ്ധ്യാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ- ആവസൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-ഏ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-ഏ- സീതയാ അ-സ്ത്രീ-തൃ-ഏ- സഹിതഃ അ-പു-പ്ര-ഏ- ചിരം അവ്യയം. രാമഃ പൌൎണ്ണമാസ്യാം ശശീ യഥാ തഥാ സീതയാ സഹിതഃ സൎവ്വം ജഗൽ ആഹ്ലാദയൻ ചിരം അയൊദ്ധ്യാം ആവസൽ. രാമൻ പൌൺമാസിക്കൽ ശശീ യാതൊരു പ്രകാരമൊ അപ്രകാരം സീതയൊടു സഹിതനായിട്ടു സൎവ്വമായിരിക്കുന്ന ജഗത്തെ ആഹ്ലാദയന്നായിട്ടു വളരെക്കാലം അയൊദ്ധ്യയെ ആവസിച്ചു. രാമൻ ശ്രീരാമൻ പൌൎണ്ണമാസി പൂൺവാവ ശശീ ചന്ദ്രൻ സഹിതൻ കൂടിയവൻ സൎവ്വം ഒട്ടൊഴിയാതെയുള്ളത ജഗത്ത ലൊകം ആഹ്ലാദയൻ ആഹ്ലാദിപ്പിച്ചിയങ്ങുന്നവൻ ആഹ്ലാദിപ്പിക്ക സന്തൊഷിപ്പിക്ക അയൊദ്ധ്യാ അയൊദ്ധ്യാ രാജധാനി വസിക്ക ഇരിക്ക.

൧൰൮ രാജാപൎയ്യഗ്രഹീ ദേവ ഭാൎയ്യാംരാവണ ദൂഷിതാം ഇത്യജ്ഞജനവാദേന രാമസ്തത്യാജമൈഥിലീം. രാജാ ന-പു-പ്ര-ഏ- പൎയ്യഗ്രഹീൽ ലുങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-ഏ- ഏവ അവ്യയം ഭാൎയ്യാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ- രാവണദൂഷിതാം അ-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ- ഇതി അവ്യയം അജ്ഞജനവാദേന അ-പു-തൃ-ഏ- രാമഃ അ-പു-പ്ര-ഏ- തത്യാജ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-ഏ- മൈഥിലീം ഠരം-സ്ത്രീ-ദ്വി-ഏ. രാജാരാവണദൂഷിതാം ഭാൎയ്യാം ഏവ പൎയ്യഗ്രഹീൽ ഇതി അജ്ഞജനവാദേന രാമഃ മൈഥിലീം തത്യാജ രാജാവ രാവണദൂഷിതയായിരിക്കുന്ന ഭാൎയ്യയെതന്നെ പരിഗ്രഹിച്ചു. എന്നിങ്ങനെ അജ്ഞജനവാദം കൊ

ണ്ട രാമൻ മൈഥിലിയെ ത്യജിച്ചു രാവണദൂഷിതാ രാവണനാൽ ദൂഷിപ്പിക്കപ്പെട്ടവൾ ദൂഷിപ്പിക്ക ദൊഷവതിയാക്കുക പരിഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്ക അജ്ഞജനവാദം അജ്ഞജനത്തിന്റെ വാദം അജ്ഞജനം മൂഢജനം വാദം വാക്കമൈഥിലീ സീതാ ത്യജിക്ക ഉപെക്ഷിക്കുക.

൧൮ന്നു തദ്വിദിത്വാഥവാന്മീകി രാനീയൈനാന്നിജാശ്രമം അന്തൎവ്വത്നീംസമാശ്വാസ്യ തത്രൈവാവാസയത്സുഖം. തൽ തച്ശബ്ദം-ന-ദ്വി-എ- വിദിത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം അഥ അവ്യയം വാന്മീകിഃ ഇ-പ-പ്ര-എ- ആനീയ ല്യബന്തമവ്യയം എനാം അന്വാദെശം സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- നിജാശ്രമം അ-പു-ദ്വി-എ- അന്തൎവ്വത്നീം ൦രം-സ്ത്രീ ദ്വി-എ-സമാശ്വാസ്യ ല്യബന്തമവ്യയം തത്ര അവ്യയം എവ അവ്യയം ആവാസയൽ ലങ്ങിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- സുഖം ക്രിയാവിശെഷണം. അഥ വാന്മീകിഃ തൽ വിദിത്വാ അന്തൎവ്വത്നീം എനാം നിജാശ്രമം ആനീയ സമാശ്വാസ്യ തത്ര എവ സുഖം ആവാസയൽ. അനന്തരം വാന്മീകി അതിനെ വെദിച്ചിട്ട അന്തൎവ്വത്നിയായിരിക്കുന്ന ഇവളെ നിജാശ്രമത്തെ ആനയിച്ചിട്ട സമാശ്വസിപ്പിച്ചിട്ട അവിടത്തന്നെ സുഖമാകുംവണ്ണം വസിപ്പിച്ചു. വാന്മീകി വാന്മീകിമഹൎഷി അത സീതാ പരിത്യാഗം വെദിക്ക അറിക അന്തൎവ്വത്നി ഗൎഭിണി ഇവൾ സീതാ നിജാശ്രമം നിജമായിരിക്കുന്ന ആശ്രമം നിജം തന്നെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത ആശ്രമം പൎണ്ണശാല സമാശ്വസിപ്പിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ആശ്വസിപ്പിക്കുക സമ്യക് വഴിപൊലെ വസിപ്പിക്കുക പാൎപ്പിക്കുക.

൧൭൭ ഋഷിഭിഃ പ്രാൎത്ഥിതസ്യാഥ രാഘവസ്യ നിയോഗതഃ ശത്രുഘ്നോലവണംയുദ്ധെ നിഹത്യൈനാനപാലയൻ. ഋഷിഭിഃ ഇ-പു-തൃ-ബ- പ്രാൎത്ഥിതസ്യ അ-പു-ഷ-എ- അഥ അവ്യയം രാഘവസ്യ അ-പു-ഷ-എ- നിയോഗതഃ തസിൽ- പ്രത്യയാന്തമവ്യയം ശത്രുഘ്നഃ അ-പു-പ്ര-എ- ലവണം അ-പു-ദ്വി-എ- യുദ്ധെ അ-ന-സ-എ- നിഹത്യ ല്യബന്തമവ്യയം എനാൻ അന്വാദെശം- പു-ദ്വി-ബ- അപാലയൽ ലങ്ങിൽ- പ- പ്ര-പു-എ. അഥ ശത്രുഘ്നഃ ഋഷിഭിഃ പ്രാൎത്ഥിതസ്യ രാഘവസ്യ നിയോഗതഃ യുദ്ധെ ലവണം നിഹത്യ എനാൽ അപാലയൽ. അനന്തരം ശത്രുഘ്നൻ ഋഷികളാൽ പ്രാൎത്ഥിതനായിരിക്കുന്ന രാഘവന്റെ നിയോഗം ഹെതുവായിട്ട യുദ്ധത്തിങ്കൽ ലവണനെ ഹനിച്ചിട്ട ഇവരെപാലിച്ചു. ഋഷികൾ മഹൎഷികൾ പ്രാൎത്ഥിതൻ പ്രാൎത്ഥിക്കപ്പെട്ടവൻ പ്രാൎത്ഥിക്ക യാചിക്ക രാഘവൻ ശ്രീരാമൻ നിയോഗം ആജ്ഞ ലവണൻ ലവണനെന്ന അസുരൻ ഹനിക്ക നിഗ്രഹിക്ക ഇവർ ഋഷികൾ പാലിക്ക രക്ഷിക്കുക.

൧൭൮ രാമെഹെമമയീംപത്നീം കൃത്വായജ്ഞം വിതന്വതി ആനീയസസുതാം സീതാം തസ്മൈ പ്രാചെതസൊ ദദൌ. രാമെ അ-പു-സ-എ- ഹെമമയീം ൦രം-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- പത്നീം ൦രം- സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- കൃത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം യജ്ഞം അ-പു-ദ്വി-എ- വിതന്വതി ത-പു-സ- എ- ആനീയ ല്യബന്തമവ്യയം സസുതാം ആ- സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- സീതാം ആ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- തസ്മൈ തച്ശബ്ദം- പു-ച-എ- പ്രചെതസഃ അ- പു-പ്ര-എ- ദദൌ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-പു-എ- രാ

മൈഹമമയീം പത്നീം കൃത്വാ യജ്ഞം വിത
ന്വതി സതി പ്രാചെതസഃ സസുതാം സീതാം
ആനീയ തസ്മൈ ദദൌ. രാമൻ ഹെമമയി
യായിരിക്കുന്ന പത്നിയെ ഉണ്ടാക്കീട്ട യജ്ഞത്തെ
വിതന്വാനായിരിക്കും വിഷയത്തിങ്കൽ പ്രാ
ചെതസൻ സസുതയായിരിക്കുന്ന സീതയെ ആ
നയിച്ചിട്ട അവനായിക്കൊണ്ട ദാനംചെയ്യു.
ഹെമമയി സ്വൎണ്ണമയി പത്നി ഭാൎയ്യാ യജ്ഞം
യാഗം വിതന്വൻ ചെയ്യിയങ്ങുന്നവൻ പ്രാ
ചെതസൻ വാന്മികി സസുതാ സുതന്മാരൊട
കൂടിയവൾ ആനായിക്ക കൊണ്ടുവരിക അവൻ
ശ്രീരാമൻ ദാനംചെയ്യു കൊടുക്കുക.

ൟൻ ശംക്യമാനാ പുനശ്ചൈവം രാമെ
ണജനകാത്മജാ ഭൂമ്യാപ്രാൎത്ഥിതയാദത്തം വി
വരം പ്രവിവെശസാ. ശംക്യമാനാ ആ-സ്ത്രീ-
പ്ര. എ-പുനഃ അവ്യയം ച അവ്യയം എവം അവ്യ
യം രാമെണ അ-പു-തൃ-എ- ജനകാത്മജാ ആ-
സ്ത്രീ-പ്ര-എ- ഭൂമ്യാ ഇ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- പ്രാൎത്ഥിത
യാ ആ-സ്ത്രീ-തൃ-എ- ദത്തം അ-ന-ദ്വി-എ- വി
വരം അ-ന-ദ്വി-എ-പ്രവിവെശ ലിട്ടിൽ-പ-
പ്ര-പു-എ- സാ തച്ശബ്ദം- സ്ത്രീ-പ്ര-എ. സാ ജ
നകാത്മജാ രാമെണ പുനഃ ച എവം ശംക്യമാ
നാസതിപ്രാൎത്ഥിതയാ ഭൂമ്യാ ദത്തം വിവരംപ്രവി
വെശ. ആ ജനകാത്മജാ രാമനാൽ പിന്നെ
യും ഒരംവണ്ണം ശംക്യമാനയായിട്ട പ്രാൎത്ഥിതയാ
യിരിക്കുന്ന ഭൂമിയാൽ ദത്തമായിരിക്കുന്ന വിവര
ത്തെപ്രവെശിച്ചു. ജനകാത്മജാ സീതാ ശംക്യ
മാനാ ശങ്കിക്കപ്പെട്ടിയങ്ങുന്നവൾ പ്രാൎത്ഥിതാ
പ്രാൎത്ഥിക്കപ്പെട്ടവൾ ഭൂമി ഭൂമിദെവി ദത്തം ദാ

നംചെയ്യപ്പെട്ടത ദാനം ചെയ്തു കൊടുക്കുക വി വരം സുഷിരം പ്രവെശിക്ക പ്രാപിക്കുക.

൧൫൦ അഥരാമസ്യനിദ്ദേശാൽപൌരൈസ്സഹ വനൌകസഃ നിമജ്ജ്യസരയൂതീൎത്ഥെ ദെഹം ത്യ ക്ത്വാദിവം യയുഃ. അഥ അവ്യയം രാമസ്യ അ-പു-ഷ-എ- നിദ്ദേശാൽ അ-പു-പ-എ- പൌ രൈഃ അ-പു-തൃ-ബ- സഹ അവ്യയം വനൌക സഃ സ-പു-പ്ര-ബ- നിമജ്ജ്യ ല്യബന്തമവ്യയം സരയൂതീൎത്ഥെ അ-ന-സ-എ-ദെഹം അ-പു-ദ്വി-എ- ത്യക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം ദി വം വ-സ്ത്രീ-ദ്വി-എ- യയുഃ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-ബ. അഥ വനൌകസഃ രാമസ്യ നിദ്ദേശാൽ പൌരൈഃ സഹ സരയൂതീൎത്ഥെ നിമജ്ജ്യ ദെഹം ത്യക്ത്വാദിവം യയുഃ. അനന്തരം വനൌകസ്സുക ൾ രാമന്റെ നിദ്ദേശം ഹെതുവായിട്ട പൌരന്മാ രൊടുകൂടെ സരയൂതീൎത്ഥത്തിങ്കൽ നിമജ്ജിച്ചി ട്ട ദെഹത്തെ ത്യജിച്ചിട്ട ദ്യോവിനെ യാനം ചെ യ്തു. വനൌകസ്സുകൾ വാനരന്മാർ നിദ്ദേശം നി യൊഗം പൌരന്മാർ പുരവാസികൾ സരയൂതീ ൎത്ഥം സരയൂജലം നിമജ്ജിക്ക മുഴുകുക ദെഹം ശ രീരം ത്യജിക്ക ഉപെക്ഷിക്ക ദ്യോവ സ്വൎഗ്ഗം യാ നം ചെയ്തു പ്രാപിക്കുക.

൧൫൧ തതൊ ഭരതശത്രുഘ്നൌ നിജം രൂപമ വാപതുഃ രാമൊപിമാനുഷം ദെഹം ത്യക്ത്വാധാ മാവിശത്സ്വകം. തതഃ അവ്യയം ഭരതശത്രുഘ്നൌ അ-പു-പ്ര-ദ്വി- നിജം അ-ന-ദ്വി-എ- രൂപം അ-ന-ദ്വി-എ- അവാപതുഃ ലിട്ടിൽ പ-പ്ര-പു-ദ്വി- രാമഃ അ-പു-പ്ര-എ- അപി അവ്യയം മാ നുഷം അ-പു-ദ്വി-എ- ദെഹം അ-പു-ദ്വി-എ-ത്യക്ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം ധാമ ന-ന-

ദ്വി-എ- ആവിശൽ ലങ്ങിൽ-പ-പ്ര-പു-എ-സ്വകം അ-ന-ദ്വി-എ. തതഃ ഭരതശത്രുഘ്നൌ നിജം രൂപം അവാപതുഃ രാമഃ അപി മാനുഷം ദെഹം ത്യക്ത്വാ സ്വകം ധാമ ആവിശൽ. അനന്തരം ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ നിജമായിരിക്കുന്ന രൂപത്തെ പ്രാപിച്ചു രാമനും മാനുഷമായിരിക്കുന്ന ദെഹത്തെ ത്യജിച്ചിട്ടു സ്വകമായിരിക്കുന്ന ധാമത്തെ ആവെശിച്ചു ഭരതശത്രുഘ്നന്മാർ ഭരതനും ശത്രുഘ്നനും നിജം ആത്മീയം രൂപം സ്വരൂപം രാമൻ ശ്രീരാമൻ മാനുഷം മനുഷ്യസംബന്ധി ദെഹം ശരീരം ത്യജിക്ക ഉപെക്ഷിക്ക സ്വകം തന്നെ സംബന്ധിച്ചിട്ടുള്ളത ധാമാവ സ്ഥാനം ആവെശിക്ക പ്രവെശിക്ക.

൧൯൨ ശ്രീരാമൊദന്ത മാഖ്യാത മിദം മന്ദധിയാമയാ സമീക്ഷ്യനിപുണൈസ്സത്ഭി സ്സംശൊദ്ധ്യ പരിഗൃഹ്യതാം. ശ്രീരാമൊദന്തം അ-ന-പ്ര-എ-ആഖ്യാതം അ-ന-പ്ര-എ-ഇദം ഇദംശബ്ദം- ന-പ്ര-എ- മന്ദധിയാ ൦രം-പു-തൃ-എ- മയാ അസ്മച്ഛബ്ദം തൃ-എ- സമീക്ഷ്യല്ല്യബന്തമവ്യയം നിപുണൈഃ അ-പു-തൃ-ബ-സത്ഭിഃ ത-പു-തൃ-ബ- സംശൊദ്ധ്യല്ല്യബന്തമവ്യ- പരിഗൃഹ്യതാം ലൊട്ടിൽ ആ-പ്ര-പ-എ. നിപുണൈഃസത്ഭിഃ മന്ദധിയാ മയാ ആഖ്യാതം ഇദം ശ്രീരാമൊദന്തംസമീക്ഷ്യ സംശൊദ്ധ്യം പരിഗൃഹ്യതാം. നിപുണന്മാരായിരിക്കുന്ന സത്തുകളാൽ മന്ദധിയായിരിക്കുന്നഎന്നാൽ ആഖ്യാതമായിരിക്കുന്ന ൦രം ശ്രീരാമൊദന്തംസമീക്ഷിച്ചിട്ടു സംശൊധിച്ചിട്ടു പരിഗ്രഹിക്കപ്പെടെണമെ. നിപുണന്മാർ ശിക്ഷിതന്മാർ സത്തുകൾ വിദ്വാന്മാർ മന്ദധീ അല്പപ്രജ്ഞൻ ആഖ്യാതം ആഖ്യാനം ചെയ്യപ്പെട്ടത ആഖ്യാനം

ചെയ്തു പറക സമീക്ഷിക്ക സമ്യക്കാകുംവണ്ണം ൦രം
ക്ഷിക്ക ൦രംക്ഷിക്കദശിക്കസംശൊധിക്കവഴി പൊ
ലെശൊധന ചെയ്തു പരിഗ്രഹിക്ക സ്വീകരിക്ക.

൧൦൭ യസ്സൂദാശരഥിർഭൂത്വാ രണെഹത്വാ
ചരാവണം രരക്ഷലൊകാൻ വൈകുണ്ഠസ്സമാം
രക്ഷതുചിന്മയഃ. യഃ യച്ശബ്ദം പ-പ്ര-എ- തു അ
വ്യയം ദാശരഥിഃ ഇ-പ-പ്ര-എ- ഭൂത്വാ ക്ത്വാ
പ്രത്യയാന്തമവ്യയം രണെ അ-പ-സ-എ-ഹ
ത്വാ ക്ത്വാപ്രത്യയാന്തമവ്യയം ച അവ്യയം രാ
വണം അ-പ-ദ്വി-എ- രരക്ഷ ലിട്ടിൽ- പ-പ്ര-
പ-എ- ലൊകാൻ അ-പ-ദ്വി-ബ- വൈകുണ്ഠഃ
അ-പ-പ്ര-എ- സഃ തച്ശബ്ദം- പ-പ്ര-എ- മാം
അസ്മച്ശബ്ദം. ദ്വി-എ- രക്ഷതു ലൊട്ടിൽ-പ-
പ്ര-പ-എ- ചിന്മയഃ അ-പ-പ്ര-എ. യഃ തു ദാ
ശരഥിഃ ഭൂത്വാ രണെ രാവണം ഹത്വാ ലൊകാ
ൻ രരക്ഷ ചചിന്മയഃ സഃ വൈകുണ്ഠഃ മാം രക്ഷ
തു. യാവനൊരുത്തനാകട്ടെ ദാശരഥിയായി
ഭവിച്ചിട്ടു രണത്തിങ്കൽ രാവണനെഹനിച്ചിട്ടു
ലൊകങ്ങളെരക്ഷിക്കയും ചെയ്തു. ചിന്മയനായി
രിക്കുന്നആവൈകുണ്ഠൻ എന്നെ രക്ഷിക്കണമെ.
ദാശരഥി ദശരഥ പുത്രൻ രണം യുദ്ധം ഹനി
ക്ക നിഗ്രഹിക്ക ലൊകങ്ങൾ ഭുവനങ്ങൾ രക്ഷി
ക്ക പാലിക്ക ചിന്മയൻ ചിത്സ്വരൂപൻ വൈ
കുണ്ഠൻ നാരായണൻ രക്ഷിക്ക പാലിക്ക.

സ മാ പ്തം.